

3.1

សិបបាត់

• ឆ្នាំទី ១ លេខទី ១
ចេញផ្សាយ ៣០ កក្កដា ១៩៩៥

ហេតុអ្វីបានជាយើងបានជួបការងារ.....
ដែលបានបង្កើនការងាររបស់យើង “គ្រឹះស្ថាន”

ការងារដែលបានជួបការងារ.....
ពេលវេលា ប្រយោជន៍

ឆ្នាំ ១ ក្នុងរយៈពេល
ចិត្តសា ប្រយោជន៍
ការងារដែលបានជួបការងារ.....

1917-1918

1917-1918

1917-1918

1917-1918

1917-1918

1917-1918

1917-1918

1917-1918

1917-1918

1917-1918

1917-1918

1917-1918

1917-1918

1917-1918

1917-1918

1917-1918

1917-1918

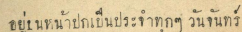
1917-1918

1917-1918

1917-1918

1917-1918

จัดทำโดยคณะบรรณธิการหนังสือพิมพ์ไทย-สยามวัน เป็นพิเศษประจำวันจันทร์

“ไท-สปปาคห์” จัดทำขึ้นโดยคณะบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ ไท-รายวัน

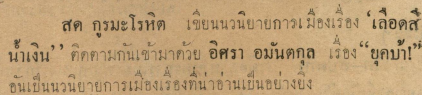
หรือสิทธิการจำหน่ายในเครือข่ายชุมชน” โดยที่ “ไท-ราชนันท์” เห็นเป็นการสมควรแล้วที่จะต้องจัดทำหนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ขึ้นอีกฉบับหนึ่ง เพื่อให้ทันผู้อ่านได้อ่านกันอย่างเต็มที่สัปดาห์ละครั้งหรือมีการจำหน่ายกันกระเบื้อง ซึ่ง “ไท-ราชนันท์” มีปริมาณเนื้อที่จะออกฉบับนี้ไม่เพียงพอต่อการวิจารณ์เหล่านี้

แต่การวิจารณ์โดยอิงตามใน “ไท-สัพทนต์” ไม่ว่าเรเป็นนักวิจารณ์ ทางการณ์การเมืองในประเทศที่นอก

เพชรประโยชน์ส่วนรวมแต่อย่างเดียวกันนั้น ไม่มีพรรค...ไม่มีพวก และไม่มี
อิทธิพลส่วนตัวของใครคนใดคนหนึ่งเห็นด้วยต่อการวิจารณ์ของเราไว้

การเขียนนิเวศวิทยาของผู้ที่ปรากฏงานของเขายู่ในฉบับนี้ นอกจากบุคคลในคณะบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ โท-ราวันนี้ ทุกคนแล้ว นักเขียนและนักประพันธ์อาวุโส ซึ่งมีความใส่ใจต่อการเมืองและความเคลื่อนไหวของโลก ก็ได้ออกมาร่วมด้วยเหมือนกัน คือ “สราภย์” ผู้บันทึกเหตุการณ์การวิพากษ์ที่สมุทสาใน ความเคลื่อนไหวทางการเมือง แม้ในการบันทึกการวิพากษ์วิจารณ์โดยเขาร่วม ซึ่งจะทำให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม เขาก็เป็นเจ้าทำคุณนัยกับนักศึกษาพอสมควร

เพราะไม่เข้าใจเนื้อหาใหญ่ ทักษะวิจารณ์ของ “สราภย์”
หรือจากงานวิชาการเมืองของ สด ภูมระโหติ กับ อิศรา
อมรินทร์ หรือคัดลอกมาจากสารพัดกิจการเมืองของ เนตร เขมะ
โชติ นักรบการหนังสือพิมพ์นั่นเอง แต่ใครใคร่จะยาวไม่
ว่าถ้อยระวิภาที่กลั่นออกมาจากกระแทกของมนุษย์นั้น เกิดเรื่อง
กันเข้าเป็นเหตุอาชญาเป็นแก่นสารแห่งความจริง และของความจริง
ทั้งนั้น

หลายท่านอาจยังไม่ชำนาญทางด้านการตลาดของผู้ใจ
 ต่อการอ่านหนังสือพิมพ์ฉบับใหม่เท่าไรจึงจะก่อให้เกิดคำว่า “ท
 สัปดาห์” เป็นหนังสือพิมพ์ของพรไทใหม่ฝ่ายใหม่ เป็นเสียงเพื่อ
 ใคร บุคคลทั้งบุคคล ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งอยู่ในทางการ
 เมือง เพราะหนังสือพิมพ์ ไม่ว่าจะเป็นรายสัปดาห์ไป ในทางข่าว
 สารการเมื่อออกใหม่กันอย่างเร็วพออยู่ในขณะนี้ ผู้สนใจย่อม
 ทราบว่าหนังสือพิมพ์ฉบับใดฉบับหนึ่ง บรรดาผู้ออกใหม่เช่น
 มีวัตถุประสงค์เพื่ออะไร หรือจะพูดให้ง่าย ๆ เข้า ก็ว่ามีวัตถุประสงค์
 สูงดี เพื่อสนับสนุนใครหรือเพื่อการเมืองพรรคใดจนจะหมายความว่า
 อันมาก

แต่ “ไท-สลับคำ” ไม่ใช่ชนกลุ่มพิเศษหรือชนกลุ่มน้อย ไม่ใช่เชื้อโรคนิโคคนึง หากเพื่อประชาชนทั้งชาติกันเอง
สิ่งที่เกิด ประชาชนผู้กล้าหาญและมีความซื่อสัตย์ คุณงามความดี เพื่อให้
ผู้ได้เห็นจริงต้องการให้สังคมเมืองไทย ในท่ามกลางความ
สับสนอลหม่านภายในประเทศนี้ต่าง ๆ ในระหว่างพระการการเมือง
ต่อพระการเมืองภายนอกนั้น จนกลายเป็นเรื่องอื้อฉาวฉกฉวยโครม
ร้องขึ้นมาเกือบจะถึงพระมหากษัตริย์ซึ่งที่ทราบกันอยู่

การแต่งออกของพรรคโคกูเกกาม เป็นข่าวที่น่าสนใจอยู่ใน
ขณะนี้ ถ้าเปรียบเทียบละครการเมืองเปรียบได้ว่าขณะนี้พรรค
การเมือง →

แต่ละพรรคกำลังแสดงอย่าง ดังบท
ถึงบท ผู้ละคร คือ ประชาชนกำลัง
ร้อง มอง คา เป็น มัน ที่เกี่ยวข้อง ใครจะ
แสดงได้ดีกว่าใคร ดังอดถึงเพื่องโค
และการแสดงนั้น ระลึกใจให้ดูให้
แนบแน่นยังเกิดความศรัทธามากน้อย
เพียงใดหรือไม่ อยู่ที่บทบาทของละคร

ขณะนี้

“ไท-สปปาคท์” ระคิดตามละครการเมือง ทุก ๆ คณะไปจนถึงที่สุด
ตลอดเวลาที่อยู่ในระหว่างการ ผจญภัยเสี่ยงจากประชาชน เพื่อสรุปลงเป็น
ข้อวิจารณ์ในสัปดาห์หนึ่ง ๆ ประชาชนหรือท่านผู้อ่านเท่านั้นใช้หรือที่จะช่วย
สนับสนุนต่อการแสดงของละครการเมืองของคณะนั้น ๆ ตลอดจนการ ทาเสียง

ไม่แต่ข้อวิจารณ์ในทางการเมืองเรื่องซุลมุนใดก็ตาม แม้ในทางการเมืองบ้าน
เราก็อาจให้ข้อวิจารณ์ ได้ตามที่จะวิจารณ์ และ แม้ในโลกก็ จะวิจารณ์

กันเป็นประจำทุกสัปดาห์ไป ตลอดจนแม้แต่โลกก็ทา
โลกกรรมันถึงและโลกวิทยาศาสตร์ เหล่านี้ ก็ ได้เป็น
หัวข้อต่อการวิจารณ์ของเราด้วย

“ไท-สปปาคท์” ถือหลักสำคัญ ของ การ
วิจารณ์ ซึ่งไม่ว่าจะเป็นการวิจารณ์ใดๆ ว่าเราดีเพื่อ
ก่อ ไม่ใช่เพื่อทำลาย ดังนั้นการก่อให้มันคงจึง
ต้องกระทำกันด้วยแรงใจเฟ้น เพื่อผลแห่งความ

มีประชาธิปไตยในเมืองไทยกันจริงๆ เสียที

แต่สำหรับ “ไท-สปปาคท์” ฉบับที่ท่านกำลังถืออ่านอยู่นี้ เป็นแค่
เพียงฉบับแรกของกาตีพิมพ์ออกจำหน่ายเสนอต่อประชาชน ผลงานจาก
การจัดทำของคณะบรรณาธิการจะปรากฏขึ้นประการใดนั้น อยู่ที่ท่านผู้
อ่านจะพึงวินิจฉัย และในขณะที่เดียวกันกับที่เราเป็นหนังสือพิมพ์หนักไป
ในทางวิพากษ์วิจารณ์ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว ดังนั้นเราจึงอินควิบพึงกล่าวพากษ์
วิจารณ์จากท่านผู้อ่านต่อหนังสือพิมพ์ของเราบ้าง ขอท่านผู้อ่านโปรดได้
ส่งคำวิจารณ์ของเรามาถึงเราได้ทันที “ไท-สปปาคท์” อันดีที่จะรับฟัง
คำวิจารณ์, ขอคำเห็นดี-ชมทุกประการ เพราะ “ไท-สปปาคท์” ถัดองาน
ของประชาชน จัดทำขึ้นโดยประชาชนและเพื่อประชาชนนั่นเอง

โปรดติดตาม “ไท-สปปาคท์” ของท่านเองต่อไป

อัตรากำรับเป็นสมาชิก **ไท-สปปาคท์** ที่วราชอาณาจัก

๓ เดือน (๑๓ ฉบับ)	๓๗ บาท
๖ เดือน (๒๖ ฉบับ)	๗๔ บาท
๑ ปี (๕๒ ฉบับ)	๑๔๕ บาท

สำหรับพระบรมมหาราชวัง มีบริการจัดส่งถึงบ้าน หรือสำนักงานของท่าน
ทางจังหวัดส่งทางไปรษณีย์ธรรมดา ไปรษณีย์อากาศโปรดตกลงเป็นกรณี.

ไท-สปปาคท์

ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๑ วันที่ ๓๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๙๙

สรุปและวิจารณ์

โดย วิษณุ ไกวัล, บัณฑิต, เพ็ญรัตน์, เทพ เทว, ‘ตามหา’

บทวิจารณ์การเมือง

โดย “สารคดี”

เลือกตั้งส.ส.

โดย สก ฐะระโรหิต

ชีวิต

โดย เจริญ มณี

งานใต้ดินของพเนกโช

โดย เนตร เระมโธ

บุคคล

โดย อิศรา อมิตกุล

ออกอากาศ

โดย ศา มณฑิ

เรื่องหนึ่ง

โดย แดง พยัคฆวรรณ

ในสนาม

โดย ‘นาอเรน’

สภาพชุมชนของแล้ว

โดย ศา บางกล

เปรสส์คอนเฟอร์เร

โดย บรรพต สิงห์พันธุ์

สภา-สปปาคท์

โดย แก้ว นิรันด

หัวหกกันชีวิต

โดย ไร่-บาด

ตะไกร

โดย คล ระชเ

ภาพล้อการเมืองและสังคมฉบับนี้

โดย บัณฑิต, ลอดด์, ภาร และ ศุค ในหน้า ๖, ๗, ๘, ๑๖, ๒๐, ๒๑

บนหน้าปก :

“บนขอโทษแทนคุณเจ้าพิชิตกริ คุณเจ้าแก๊งค์ไปอย่างนั้นเอง”
วันแล้วจอมพลก็พูดจนกระทั่งถึงยามค่ำแล้วสาว-บุญผิ นนพวงฉีด้วยน้ำเสียง

อันนุ่มนวล

ลงจากได้ว่า ขาในท่านั้นบริบูรณ์เมื่อ ๒ สัปดาห์ที่แล้ว “บุรุษเหล็กแห่งเอเชีย”

เจ้า ศรีวรมณ์ได้เกรี้ยวกราดเอากับนักข่าวสาวด้วยด้อยคำรุนแรง ต่อเมื่อจอมพลได้ทราบเรื่อง
นี้เข้าจึงเกิดความโง่เขลาใจ เลขาขอโทษแทนบุญเหลือผู้หนึ่ง ทั้งที่จอมพลไม่ได้รับรู้ได้เห็นหน้าด้วยเลขา

ภาพโดย นเรศ โรปกรณ์

ใบ-สัพดา

ได้ความนึกไปทำสงคราม สดโคลนที่
อุบลราชธานี ทั้งที่สุรินทร์และท่งที่
อุบลราชธานี รอมอควันได้ค่านัน
ยุทธวิธีวิทยาให้อาณาประชาราษฎร์
“เห็นด้วยคา” ว่าเขื่อนนั้นถือเนื้อถือ
ตัว โดยแทนที่ระบอบกษัตริย์ รอม
อควันนั้นระบอบกษัตริย์แทน ก.ช.ข.ข.ข.
ซึ่งไม่ใช่ระบอบนี้สามลือ แต่
ก็ต้องนึกหน้าย่นรดสามลือให้เอิกขาน
เช่นเดียวกันว่า มีความพอใจในการนี้
๓ ลือยังนึก มีผู้เปรียบว่า “ไอ้โฮทาน
นารักจริงใจว่ แต่ไม่เห็นถึง ๓ ลือ
ในการเทพฯ เสียยังเลย”

แต่แล้ว สิ่งที่เกิดขึ้นไม่เคย พย
พรรคก๊กไทยกับ “นักเลง” ในจังหวัด
หัวหินเข้าจริง รอมอควันเผ่าลูกของ
ภูมิคุ้มกันอารยธรรมอันมีคุณค่า ยิ่ง
ไปกว่านั้นก็คือว่า เมื่อสมาชิกของ
พรรคลูกขุนใจไปรบด้วย ลูกชายอาณ
คดียังโผล่มาถูกแทงที่หน้า สวมเสื้อ
สลายเนื้อแขนขวาทั้งหัวอุบลราชธานี
ซึ่งเป็นเจ้าของถิ่นเอง ก็ไม่กล้าไปพบ
กลัวจะถูกให้อำนาจให้ลงโทษกับคนอื่นใน
เขื่อนแล้วกันเหมือนว่ แม้รอมอควันเอง
ก็เล็ก ลูกชกถามหาหน้าเขื่อนเล็กโม
ใหญ่แล้ว ชันมาทันทีอีก เหมือนกัน
พยายาม รักษา “กระยะ” ไม่ให้เล็ก
โทษว่ แต่ในที่สุดก็รักษา “กระยะ”
ไว้ไม่ได้ เมื่อลูกถามหาหน้าเขื่อนประ
ภาคความเป็นอย่างยิ่งใหญ่โตจน ๒ หมู่
คนได้ทราบก็อึ้งอึ้งเสียงดังว่า

“ใครจะ เป็นใหญ่เป็นโต เกลิน
หนักตัววิ่งไปไม่ได้เป็นเตี๊ยะชาด”
ฝ่ายราษฎรนั้นชัก คนหนึ่ง เห็น
ท่าว่าระเขียกขึ้นเป็นแม่น้ำนั้น เลบดอย
พ้อออกมาอย่างรุกรกรวาก เขือบมือ
ไหว้พลาจ ปรากฏพลาจพูดออกไปว่า
“ลูกข้างกลัวแล้ว ลูกข้างขอรบ
ลาถอนละตัว”

บุญชู ยิ่งอีก ๒ คน ซึ่งคิดไม่
ถึงว่า ระโกลนก็ถูกขยี้ไล่ก็ตก รอมม

“เราชนะเตี๊ยะชาดไปเลยกระว้า !!”

ทัพหน้า อันได้แก่ หลวงพรหมโยธิน นั้น
เอง ตะเถาะระแวงไปร้อยเอ็ดเจ็ดก้าน
นำหน้าไปแค่ลูกชายอาเลบ พอมารู้
อุบลราชธานีเท่านั้น รอมแม่ทัพหน้า
ถูกฆ่ามาแล้ว ถูกใจจริงก็ ขยี้ลง ราก
เวทีก็เอียว พอวิ่งเข้าถ้ำแล้วสู้เวที
ในชั่วอึกแรกเท่านั้น ผู้ขึ้นร้องแม่
ทัพก็โดนปราศรัยด้วยกระสุนเสียงร้อง
ตะโกนบอกให้รู้ตัวว่า “อย่าพูด เรื่อง
เลืกคนาวัว” ทำให้เกิดชายขี้ฉวย
มีสีหน้าไม่สู้ดี คงจกนั้น ก็มีการชัก
ถามในชั้นผู้ต่าง ๆ มากมายหลายข้อ
แต่ก็ถามชายขี้ฉวยถามไป ไม่สามารถ ตอบ
ได้ ถามกันไปไต่กันไปทำกลางเสียง
ซ้ำซ้ำ โห่ร้องให้ลง รากเวที ในที่สุด
ก.ช.ข.ข.ข.ก็รักษามารยาท อันดีของ
คน สงบไปเสียจากเวทีเลย.

นอกจาก เกิดชาย ขี้ฉวย แล้ว
ส.ส. คนอื่น ๆ ก็หันหน้าไปมาก ๆ กัน
นาย ประหยศ เข็มศิลา ผู้ซึ่ง ทนตัว
เองว่า เป็นนักการเมืองปากกล้าและเป็น

ส.ส. อีสานด้วยคนหนึ่ง ก็ไม่สามารถ
ยืนหยัดอยู่ได้เช่นเดียวกัน ขนให้ฟัง
ว่า “ลูกสาวด้วยกัน” ไม่ให้เกียรติลูก
สาวอย่างเลย”

สงครามสากลโคลนยังคงดำเนิน
อยู่สลับไป ทรมานเท่าที่การเลือกตั้งยัง
ไม่มาถึง และทั้งที่การเลือกตั้งออก
ปรากฏว่า ประชาชนไม่พอใจ กองทัพ
การเมืองของรัฐบาลนัก แต่ในคำนี้
นั่นเอง รอมพล ที่พูดสงคราม แม่ทัพ
ใหญ่แห่ง กองบัญชาการ มณฑลศีลาก็
ได้รอยโรเลเซจากแม่ทัพหน้าว่า

“บัดนี้ ชัยชนะเป็น ของพรรค
เสริมหนักศีลแล้ว กระหมัดให้
เสียงประชาชนคุณแล้วว้า ระหว่าง
ท่านจอมพลป. กับนายทอง จะเลือก
ใครเป็น นายกรัฐมนตรี ประชาชน
ได้ลงคะแนน เสียงให้ แก่ท่าน จอม
พลป. เกือบทั้งหมด แต่กระหมัด
จะได้ฟาดฟันสุดต่อไปอีก”

โรหน้ำสนามกีฬาแก้
ข้อกล่าวหาอัน ฉกรรจ์

โดยการยอมรับว่า เป็นคู่อยู่ใน
ระบบศักดินาจริง ด้วยเหตุผลที่ว่า
“เพราะข้าพเจ้า เกิดมา ในตระกูลที่
เป็นเจ้าพระยาภิรมย์ (อย่างชาว
บ้านเรียกกัน) มาหลายชั่วอายุคน”
โรหน้ำสนามกีฬา ได้แก้ข้อกล่าว
หาในเรื่องเป็นเขมร ดังนี้

“ข้าพเจ้าไม่รู้สึกว่ จะเสียหยา
ที่กระโหลก ถึงระว่าเขมรหรือไม่ว่
ก็ตาม เพราะตระกูลของข้าพเจ้าและ
ตัวข้าพเจ้าเอง ได้ไว้ใช้ ประเทศชาติ
และพระบรมราชจักรีวงศ์มาด้วยความ
ซื่อสัตย์ สุจริต ตลอดมาใน ระยะ เวลา
๑๖๐ ปี อีกประการหนึ่งคนไทยเรา
มีเลือดคนไทยแท้ ๆ ในข้าพเจ้านั้น ระมี
สักกัเปรี๊ยะแซ่น ข้อสำคัญอยู่ที่ว่า เมื่อ
เป็นไทยแล้วขอให้อภัยไทย ทำเพื่อ
ประโยชน์ของไทย เสียสละเพื่อประเทศ
ไทย และข้อสำคัญสุดรักคือไทยกับแล้ว

ต่อจากนั้น ไทหน้าสามกัฟ้า ก็หยิบ ขก ประวัติศาสตร์ ขึ้น มา กล่าว อ้างข้อแสดกให้เห็นว่า คนเย็นเซมร หรือเย็นไทย เริ่มค้นคว้าสมเค้ทพระ พหุชอกฟ้า สด่าปนา พระยาชม ราช เย็นผู้สำเร็จราชการกรุงกัมพูชา เพื่อ รักษาความสงบเรียบร้อย และในขณะ เดียวกันก็ ทรง พระกรุณา โปรดเกล้าฯ สด่าปนาพระยาชมราชช่น เป็นเจ้าพระ ยาจกัญญูศรีวิเศษสงคราม ซึ่งเป็น ต้นตระกูลของนายคง ออชิงคันนี่เอง

ไทหน้าสามกัฟ้ากล่าวต่อไป ว่า หลังจากนั้นก็เอ็งไอ้กัโศกและ ครองราชสมบัติแล้ว ทั้งพระเจ้าแผ่นดิน ของไทย และ เซมร เห็น ความดี ความ ชอบของ เจ้าพระยาอภัย ที่รักษาความ สงบ เรียบ ร้อย ของกรุง กัมพูชา ด้วยก็ จึงทรง แต่งอาญา เขตเซมร ๕ จังหวัด คือ พระตะบอง เข็มมราญบุรี ศรีโสภณ มณฑลบุรีและระสิธ มาขึ้นอยู่ยัประเทศ ไทยไทย ให้ เจ้าพระยาอภัยอุยเค้ร คน แรกเย็นผู้สำเร็จราชการขอแคว้นนั้น โดยถือว่าทั้ง ๕ จังหวัดเป็นท่านหน้า และเจ้าพระยาอภัยอุยเค้รคนต่อ ๆ มา

กฏหมายกษัตริย์ไทย ความผิดกษัตริย์ไทย

“หลังจากเหตุการณ์ กับฝรั่งเศส เมื่อ ร.ศ. ๑๑๒ แล้วฝรั่งเศสได้ยึด รัษฎบุรี และ ตราด ไว้ ใน ร.ศ. ๑๑๒ พระยาภิรมย์ เทพธูม เกลี้ยไถ้ อยู่หัว ทรงพระปรีชาสามารถดุษูม ทรงเห็นว่า ควรจะเอาพื้นแผ่นดิน ไทยไว้ จึงทรงยอมตกลงยอมดชาด บูรพา คือ ๕ จังหวัดนั้นคืนให้กับกรุง กัมพูชาไป ฝรั่งเศสก็คืนจังหวัดนั้นบุรี และตราดให้ไทย เจ้าพระยาอภัยอุยเค้ร (ชุ่น) ก็กราบบังคมทูลขอกลับเข้ามา อยู่เมืองไทย อันเป็นขัญมืงก็เค็ม และ ใ้มาตั้งบ้านเรือนอยู่ ณ จังหวัดปราจีนบุรี”

ไทหน้าสามกัฟ้าสรุปว่า

“นี่เป็นเรื่อง ของข้าพเจ้า โดย

ย่อ ๆ ขอให้ท่านพิจารณาดูว่า ข้าพเจ้าควรจะเป็นอย่างนี้หรือไม่ไทยหรือ เซมร ”

V 2

ชีวิตของเขา

ไอ้โคดเข้าสังเวียนอีก

การ เมือง ของ สห รัฐ อเมริกา เวลาเริ่มออก ไปด้วย การณรงค์หา เลียงเลือกตัวประธานาธิบดีจึงกำหนดจะ กระทำกันในเดือนพฤศจิกายนคคก.การ แข่งขัน ก็กระทำกัน ระหว่าง สอง พรรค คือพรรคริพับลิกัน อันเป็นฝ่ายรัฐ บาล และพรรคดีโมแครต. การ รณรงค์หา เลียงดู เหมือนว่า พรรค ริบ ลิกันจะล้าหลัง และเลื่อยเฉื่อยกว่าพรรค ดีโมแครตสักหน่อย ในระยะที่แล้วมา ทั้งนี้เนื่องจากว่า ประธานาธิบดีไอเซน ฮาว์ ซึ่งเป็นตัวเก็งของพรรคริพับลิ กันต้องมาล้มหมอนนอนเสื่อเสียสองครั้ง

ครั้งแรก บ๊วยตัวโรคหัวใจเมื่อ เกือบถึงขาน ขากรเป็นต้นว่าตกมาก บรรดาพลพรรค ทั้งหลาย ค้าง พากัน หนักใจว่าเมื่อหายแล้ว ลูกพี่ของตัว จะแข็งแรงพอ ที่จะยอม สัมพันธ์เลือก ทั้งในสมัยที่สองอีกหรือไม่ ไอ้โคดปล่อย

ให้พลพรรคตลอดจนประชาชนทลายหวน อยู่เป็นเวลานานถึงห้าเดือน จึงได้เย็ด เลยให้ทราบ เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ว่าระสมัคร เซอร์วิลเลียมส์ อีกอย่างเน่ นอน. พรรคริพับลิกัน ก็เริ่มรณรงค์หา เลียง แต่ขยับไม่ได้ไม่เท่าไร ลูกพี่ ไอ้โคดก็ตั้ง มั่นเป็นไป ถึงลัมหมอนนอน เสื่อ ด้วยโรค จำไอ้โคดเสีย อีกครั้งหนึ่ง. แต่การ ล้มบ๊วย ครั้งนี้ ไม่ให้ ะร้ายแรง อะไรนัก. การคัดเลือกเย็นเรื่องอรรถมา นักการเมืองของอเมริกันเคยเป็น กันมาหลายคนแล้ว แต่บ๊วยเคยเป็น ประธานาธิบดี ขากรบ๊วยจึงเป็นเรื่อง ที่ก๊อช ซ้าง ระควิ โครมอยู่ ถัก หนอย ทำให้คนเกิดฉันทคิดว่าขากรหนักแก็ อันที่จริง ไอ้โคดหายขากร บ๊วยครั้งนั้น อย่างรวดเร็ว แต่ถึงกระนั้นบรรดาพล พรรคริพับลิกันทั้งหลาย ก็ยังวิตอกว่า ลูกพี่ของทนะ ล้มเลิกความ คังใจที่จะ เข้าสมัคร รียเลือกตัว ตามที่ รียบักไว้ หรือไม. ด้วยเหตุนี้จึงต้องออกฟังการ ทคสิณในของ ไอ้โคดอีกครั้งหนึ่ง.

การรพทั้งข่าว จากปากของไอ้โค

เต็มไปด้วยความกรวนกรวาย.เพราะ ว่าเวลานัพรรคริพับลิกันเองไม่เห็นใคร อีกแล้ว ที่จะขึ้นทันตนของประธานาณ พดมี ระออนและหนานันระสามารถ เรียก วัชนวน ในการเลือกประธานาธิบดีให้ได้อย่างแน่นอนเท่าไอ้โค.เป็นตายร้าย ภัยอย่างไร ก็จะต้องพยายามเข้ามาออก ไร่สู้ถัก พรรค ดีโมแครต ให้ ไอ้โค ปลอ่ยให้พลพรรคอันอยู่ อีกฟากหนึ่ง จึงได้ประกาศ ออกมา ให้ทราบ เมื่อคน เกิดฉันทว่า ต้องเอาเน่ และคุเหมือน ว่าคราวนี้ สุขภาพ ระพีค ยิ่งกว่า เมื่อ คราวที่ประกาศตกลงใจไว้เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์เสียด้วยซ้ำ เป็นฉันทว่าแต่ บ๊วยพรรคริพับลิกัน ไม่คังลังลลงตัว เก่งที่จะส่งเข้าชิงชัยได้แล้ว. ส่วนผู้ที่ ระเซี ซึ่งคำแห่ง รอง ประธานาธิบดี

“ช่วยกันอาบเหงื่อต่างน้ำทำมาเท่าๆ ก็ต้องใช้ให้หมด !! ”

ไทย-สปีตาบ

นั้นเล่า ไอ้ก็แสดงความจำนงค์ขอเลือกเอารีชาร์คกันสิน เพราะในงานถูกขานขึ้นมาแล้ว การตรวจก็หาเสียงของพรรคปรีชิตกันก็จริงเหมือนกันไปใหม่.

ส่วนทางบ้าน พรรคคิโมแครตนั้น ปรากฏว่า ไทเวมีโฆษณาหาเสียงกันแล้วอย่างคึกคัก แต่ทางพรรคนี้ยังมีไ้ไ้เราจะ จะเลือกเอาใคร ขึ้นมาเป็นคู่แข่งกันที่งานประธานาธิบดี. แต่ก็มิได้ทิ้งกันขว้างอยู่ในอันนี้เวลา รวมสามฝ่ายด้วยกัน. แอ็คโธสเฟนสัน, สมาชิกสภาชั้นเฑธ เอสเคส คิฟเวอร์ และข้าหลวง อะเวแรลล์ ชาร์วีแมน. ระหว่างนั้นทั้งนี้ทั้งสามกำลัง ขอบเขวกันอยู่ทีไรแสดงภูมิ และความปรารถนาให้พรรคของตนเองเลือกขึ้นมาเป็นคู่ต่อสู้. ความที่ไ้ไ้มีการหยั่งเสียงกันมาแล้วรู้สึกว่สเฟนสันออกจะดีกว่านี้ เพื่อน ทั้ง สอง อยู่ สักหน่อย. สเฟนสันก็ ความชั่วของนางแล้ว ในการหาเสียงเลือกตั้ง เพราะว่าเคยแข่งกับ

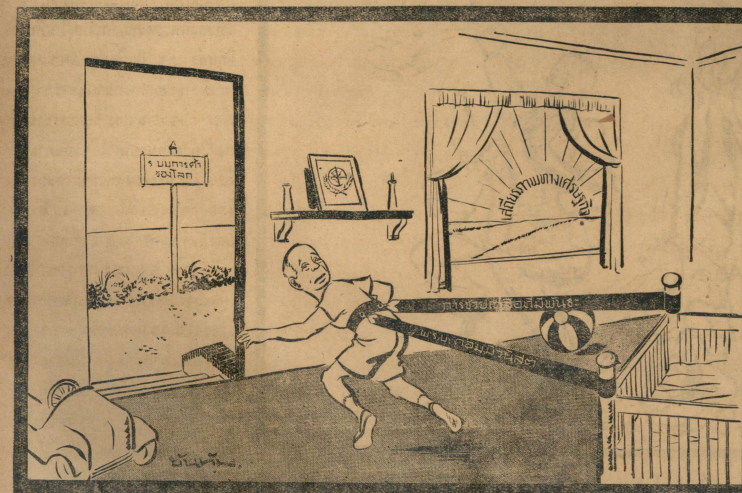
ประธานาธิบดีไ้ไ้เซวรีมาครั้งหนึ่ง เมื่อคราวเลือกตั้งปี ๑๘๙๓ มาระหว่างนี้สเฟนสันก็ออกหาเสียง อย่างกว้างถึงชนาภยอมจากคลลิกไ้โม่งกับพวกชาวนา ซึ่งมิได้เสียหนาแน่นอยู่และกำลัง ไม่ค่อยจะ ชอบการ ค้าเนน นโย. ขยายเขตของ รัฐบาล บัจุบันนี้ ค้วย. บางครั้ง ก็ยอม แสลง เป็นตัว คลกท้วย การกีดหนวคคิกเควรา ไปแคลิฟอร์เนีย ก็คงตัวเป็นชาวแมกซิกัน สวมหมวกขี้ไ้ใหญ่มีหมวกคลุมโหล่นไว้ว่าสเฟนสันเข้าถึงประชาชนอย่างใกล้ชิด ส่วนคู่แข่งที่นำกลัของสเฟนสัน ก็คือ ชาร์วีแมน ซึ่งเป็นตัวเก็งที่อยู่ในอัน คัยสาม กำลังพยายามที่จะรื้อฟื้นขึ้น เพราะปรากฏว่าชาร์วีบุ ทรูแมน ออกีประธานาธิบดีของพรรคคิโมแครต นั้น แม้ว่าจะมิได้ แสลงทำา ออกมา อย่าง เข้มแข็งก็ตาม แต่ก็ไ้ไ้ความสนับสนุน อย่างเต็มที่ เมื่อกล่าว ให้สัมภาษณ์แก่หนังสือพิมพ์นิวยอร์คโพสต์คว่า ในประวัติศาสตร์อเมริกา ยังไม่เคยปรากฏ

ว่ที่ปราศัยในการแข่งขันชิงตำแหน่งประธานาธิบดี มาแล้วครั้งใดอีก. คำพูดนี้หมายความว่าสเฟนสันโดยเฉพาะ แม้ว่าจะทรูแมนจะมีไ้ไ้เย่ชื่อขึ้นมาก็ตาม. แต่ทว่าอะไรจะ มีหวังกว่ากันก็ ำต้องรอฟังผลการประชุมใหญ่ ของพรรคคิโมแครตซึ่งกำหนดการจะกระทำในวันที่ ๑ สิงหาคมเพื่อเลือกผู้เข้าแข่งขันชิงตำแหน่ง แต่ทว่าคิโมแครต จะเลือก ใครก็ ความบรรเทาถึง ทั้งสามฝ่ายนี้ ก็ยังไม่เห็นมี ใครที่จะชนะมาลง รสมี ของประธานาธิบดีไ้ไ้.

ข่มกับปุณในเวียดนาม
ศึกในอินโดจีน ซึ่งนับเกี่ยวข้องกันมา แต่หลังสงครามโลกยุติลงเมื่อปี ๑๙๔๕ ด้วยการแบ่งแยกเวียดนามออกเป็นเวียดนามเหนือโดยมี ประธานาธิบดีโฮจิมินห์ เป็น ประมุข ในความ อุปถัมภ์ของคอมมิวนิสต์ และเวียดนามใต้ภายใต้ ความ เป็น ประมุขของ ประธานาธิบดีได๋ดินเดียม ซึ่งมิสรัฐอเมริกาสนับสนุนอย่างเข้มแข็ง การแบ่งแยกเวียดนาม ออกเป็นเหนือและใต้นั้นเป็น ไปตาม ความ คลง

กันตรงหน้าซึ่งกำหนดให้มีการ เลือกตั้งทั่วไปเพื่อรวมเวียดนามให้ เป็น อันหนึ่งอันเดียวกัน แต่ ทว่าทาง เลือกตั้งซึ่งระบุไว้ว่าจะกระทำในวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ไ้ไ้ผ่านหน้าชนคมาจึงสงบเสงี่ยมหาไ้ใครจะทำการชิงกัไ้. ตลอดเวลาเหล่านี้ประมุขของเวียดนามเหนือคือพญาบาล วิญจอน อยู่ เสมอ เมื่อใกล้เดือน กรกฎาคมให้ ประมุข เวียดนามใต้วรุม ประชุม ทวีริ์ เลี้ยวภัยการเลือกตั้งทั่วไปเสียก็ มาเมื่อก่อนหน้านั้น ๓๐ เดือนการเวียดคิมห์ก็เดือนไปอีก. แต่ทางฝ่ายเวียดนามใต้อีกทำา เป็น หุ่น ดม เลี้ยว อย่าง เคย. เวียดนามใต้อีกเห็นว่าความตกลงที่เห็นว่านี้ไม่อาจ ทำได้จริงมาด้วยก็ไ้ เพราะตนเองมิไ้รับ ในการ ทำความตกลงครั้งนี้ แต่อย่างใดมิได้เสียและอีกถูกเขานำนี้ที่เขาคิดถึงตัว และคิดเองที่เคยประทั้งไปเพื่อแลกแลกด้วยที่เรากระทำนครเราว่าไ้ไ้โอกาสที่ลลงวันครบรอบปีที่สองของการเกิดอันยาวค้วย ความ อึดื้ออย่างออกหน้าออกตาของอเมริกันประธานาธิบดี ไ้ไ้กันก็ยอมรับการว่า การที่ เวียดนามเหนือ รมายไ้ไ้มีการเลือกตั้งทั่วไปเพื่อรวมเวียดนามให้ เป็น อันหนึ่งอันเดียวกันนั้นเป็นแผนการที่ระชวยเวียดนามใต้อันเอง. ไ้ไ้กันก็ยอมรับเห็นว่า ชินยอม ให้มีการ เลือกตั้งทั่วไปแล้ว ก็ไ้ไ้มีการเอาชนะได้เพราะไม่เชื่อว่าทางเวียดนามเหนือจะ เลือกตั้งกันง่ายๆ ก็ไ้ไ้มีการคุกักกันมายังอย่างไ้ไ้คงคงคงย นอกจากนั้นประชาชน พลเมือง ทั้ง สีสัธ ออกเสียงเลือกตั้งทาง เวียดนามใต้อีกก็ยืนยันอีกว่ากันถึงด้านคน. มองเห็นว่าพนักมาคงได้ไม่ช้าแล้ว. กวบเหตุอันไ้ไ้กันก็ยอมรับอย่างเปิดเผยว่า การลงคะแนนเลือกตั้งครั้งนี้จะกระทำกันอย่างอิสระเสรีและบริสุทธิ์สุจริตที่สุดแล้ว.

แต่ ไ้ไ้การเป็น รบ ประกัน โอชีมีนก็เคยออก ปากเมือก ปากแฉะมา (อ่านต่อหน้า ๓๕)

“โอเอ.....เดนมาร์ก ! !”

เขาหนุ่มถนอมจ้อยอยู่ในวัยที่จะต้อง
ถูกเรียกไปจับใบดำใบแดง ก็ยืนอยู่
เฉย ๆ เหมือนกัน ไม่มีใครพูดอะไร
ออกมา เพราะไม่มีประโยชน์อะไร
อีกแล้วที่จะพูด.

หนุ่มถนอมคนนี้ คือ เปรม บ่อม
ทอง ลูกโขนของนายปลุกมั่งนางคง
เปรมเป็นมอญ อนุสาวรีย์ของฆ่าเทล
สุนักซ์ มีบุญที่สุดในประเทศไทย ซึ่ง
ขึ้นแท่นอยู่ในแสง แดง เหมือน ฟันสนาม
อันเขียวชอุ่ม เขากำลังคิดว่าทำอะไร
เขาจึงระมัดระวังอยู่อย่างเข้มงวด เหมือน
ฆ่าเทลโก้ เขาจะต้องทำงานให้หนัก
ขึ้นอีกสักเท่าใดจึงจะช่วยพ่อให้ก้าวหน้า
เขา ให้พ้นจากความเย็นทาสของเจ้า
แม่ แล้ว แชนด์โก้. แต่แม้ว่าเขาจะทุ่ม
โถมกำลังกายกำลังใจ ลงไปในท้องนา
อีก สัก เท่าใด มันก็ ไม่มี ประโยชน์เสีย
แล้ว เพราะมันสายเกินไปที่พ่อของ
เขา และตัวเขาจะมีโอกาส ได้ คำนวณ
ความเป็นเจ้าของ ผืนแผ่นดิน ๓๐ ไร่
ซึ่งเคยผลิตรวงทองของแม่โพสพเลี้ยง
ปากเลี้ยงท้อง ครอบครัวเล็ก ๆ ซึ่งพอ
เลี้ยงหัวหน้ามาดแต่เขายังไม่เกิด. มัน
สายเกินไป... แน่นนอน สาย มากที่
สักวันที่เขาจะทำอะไรได้. เพราะอีกไม่
ช้านัก เจ้าแม่แล้ว แชนด์ครุฑใหญ่
แห่งนครปฐมก็จะมายังค้ำจวนของเขาที่
ดิน ๓๐ ไร่ นี้ไปจากนายปลุก เพราะ
มันได้ขาดจวนของมาหลายเดือนแล้ว.

สองคนพ่อลูกยืนอยู่เฉย ๆ ใต้ต้น
มะขวิดอันซึ่งมีอายุหลายสิบปี เจ้าแม่
แล้ว แชนด์ครุฑก็รู้ว่าเธอมาถึงหอเพียน
ที่กินเวลาเก่าโสมงเจ้า. แต่ในเวลาที่ย่ำ
ลงไปแล้วเกือบหนึ่งชั่วโมงเต็ม รถเก๋ง
สีฟ้าขาวของเศรษฐี แห่งนครปฐม ก็ยัง
หาได้เด่นเข้ามาในบริเวณสนามจันทร์
ไม่. นายปลุกมองออกไปทางบ้านกลาง
นครปฐม ซึ่งเป็นที่อยู่ของเจ้าแม่แล้ว
น้อย ๆ เขาคงไม่ต้องการ เร่งเร้งรักให้
เจ้าแม่เป็นนายเงินของเขามาถึงเร็ว ๆ

(อ่านต่อหน้า ๒๖)

เปรมกำลังคิดว่าทำอะไรเขาจึงจะมั่งคั่ง
เหมือนฆ่าเทลสุนักซ์ที่มีบุญที่สุดในประเทศ

๒๖๓๐

ดไวท์ เดวิด ไฮเซนเฮาเวอร์

ในยุคปัจจุบัน ได้เป็นที่ยอมรับกันแล้วว่า นามอันกระเดื่องของรัฐบาลผู้หนึ่ง มีความสำคัญต่อโลกเสรีประชาธิปไตยอย่างยิ่ง เขาเป็นบุคคลซึ่งอาจกล่าวได้ว่า เป็นเอกบุรุษหมายเลขหนึ่งของสหรัฐอเมริกาและของโลก ซึ่งเยี่ยมยอดกว่าใคร ๆ ทั้งปวงในวงการเมืองอเมริกัน

ไฮเซนเฮาเวอร์ ถือกำเนิดขึ้นมา ณ เมืองเคินส์ตัน รัฐเพนซิลเนีย เมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ค.ศ. ๑๘๙๐ เป็นบุตรคนที่สามในจำนวนพี่น้องเก้าคน ฐานะของเขาคือเป็นตระกูลเก่าซึ่งสืบเชื้อสายกึกก้องบรรพบุรุษจากแคว้นไอร์แลนด์ เขามีแต่ความขยันขันแข็งและขยันอย่างสูงยิ่ง ทำให้ครอบครัวของไฮเซนเฮาเวอร์ต้องประสบความล้มเหลวทางการเงินมาตั้งแต่เขายังเด็ก แต่นั่น ไฮเซนเฮาเวอร์จึงพบความขยันขันแข็งของตัวมันแต่เขาคิดว่าเริ่มล้มเหลว เขาต้องทำงานหนักทุกชนิดเพื่อช่วยเหลือบิดามารดาและตัวเอง ทุกๆ นาทีเมื่อมีเวลาว่างจากการเรียนแล้ว เขาก็จะไปคลุกอยู่ในฟาร์มของบิดาเพื่อช่วยคนขายหญ้า และสนใจไปขายความขยันขันแข็งของเขาอยู่ทุกวันจนจนจบการศึกษา เขาคิดที่มีมารดาเป็นคนที่เข้มแข็งชกคน และประกอบกับนิสัยเลือกของตระกูลเข้มนั่น ไฮเซนเฮาเวอร์ จึงต้องสู้กับชีวิตที่กลดกลมาอย่างแกร่งกล้าและขยัน

ปฐมวัยในโรงเรียนของเขาเต็มไปด้วยการต่อสู้กับเพื่อนฝูงไม่ว่างเว้น เมื่อเขาออกจากโรงเรียนมัธยมชั้นสูงที่เมืองอินดีแอน ไฮเซนเฮาเวอร์ออกมาทำงานช่วยการครองชีพของตัวเองที่ โรงงาน นมเนยในตำแหน่ง ผู้ช่วย เอลิเยอร์และช่างไฟฟ้าท้องถิ่น จึงได้สอบเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนนายร้อยเวสต์ปอยต์ เมื่อ ค.ศ. ๑๙๑๑ เว้นอยู่อย่างเคร่งครัดประมาณสี่ปีก็สำเร็จออกมาบรรดาศาสนาเป็นนายร้อยตรี และได้สมรสในวัยที่หนุ่มแน่น

เกือบสี่ปีถัดมา ไฮเซนเฮาเวอร์ได้เข้าเพิ่มมีความรู้ต่อ ณ โรงเรียนการบัญชาการและการเสนาธิการที่ ฟอร์ต ลีวันเวอร์ธ ใน ค.ศ. ๑๙๒๐ เขาได้รับการเลื่อนยศเป็นนายพันตรี และดำรงยศอยู่นั่นถึง ๑๖ ปีเต็ม จนกระทั่งอายุได้ ๔๖ ปีจึงได้เลื่อนขึ้นเป็นนายพันโท

(อ่านต่อหน้า ๑๖)

บาบิไตต์

โดย.....

บอกกล่าว

เมื่อประมาณสองปีมาแล้ว ข้าพเจ้าได้เขียนชีวประวัติของตนเองลงพิมพ์ในนิตยสาร "สุดสัปดาห์" ให้ชื่อเรื่องว่า "ชีวิตนายพล" เป็นเรื่องราวชีวิตจริง ตอนหนึ่ง ที่ต้องเลยมานแล้วมีขนาดยาวถึง ๒๐ ตอน เริ่มตั้งแต่ชีวิตในปฐมวัยของข้าพเจ้า จนถึงตอนที่ข้าพเจ้าได้เป็นหัวหน้าแผนกที่ ๓ ในกองทัพบกสนาม ในระหว่างสงครามโลกครั้งที่ ๒ ถ้าจะเทียบตำแหน่งทางราชการทหารในยุคนั้นก็คือ เจ้ากรมยุทธการ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับแผนกยุทธการต่างๆ นั้นเอง ในระยะเวลานั้นข้าพเจ้าได้รับมอบหน้าที่พิเศษ จากจอมพล ป. พิบูลสงคราม ซึ่งเป็นผู้บัญชาการทหารสูงสุดและนายกรัฐมนตรี ให้ไปปฏิบัติงาน "ใต้ดิน" ที่กักตุนผู้บัญชาการกองพลที่ ๘๓ ของจีน ซึ่งเป็นผู้แทนของจอมพลเจียงไคเช็ค ทางด้านเมืองเชียงกง "งานใต้ดินของจอมพล" ได้ดำเนินไปอย่างใกล้ชิด ก็เพื่อมิให้เหตุการณ์ทางการเมืองภายในประเทศอยู่ดีชั่ว กล่าวก็นั้นรัฐบาลของจอมพล ป. พิบูลสงคราม แพ้พวกในสภาผู้แทนราษฎร รัฐบาลของท่านจึงลาออกไปตามวิถีทางรัฐธรรมนูญ นายควง อภัยวงศ์ ก็ตั้งรัฐบาลขึ้นใหม่ เรื่อง "ชีวิตนายพล" ของข้าพเจ้าก็ได้จบลงในตอนนั้น ข้าพเจ้าได้เขียนไว้ในตอนท้ายว่า.....

"สงครามการเมือง" ของไทยได้มีฉากลงฉากหนึ่ง แต่ "งานใต้ดิน" ของไทย ยังคงดำเนินต่อไปไม่หยุดยั้ง ถ้าเป็นที่สนใจของผู้อ่าน ก็กระพริบพริบพริบเข้ามาเล่าในโอกาสอันควร

หลังจากนั้น ได้มีท่านผู้อ่านที่ติดตาม "ชีวิตนายพล" มาตั้งแต่ต้น ได้รบกวนขอให้ข้าพเจ้าเขียนต่อไป เพราะเหตุการณ์ทางการเมืองและการทหารในกองทัพบก สงครามโลกครั้งที่ ๒ นั้น น่าสนใจยิ่งนัก และเมื่อมีคนที่จะทราบความจริง ข้าพเจ้าได้ผลักดันด้วยใจที่ปรารถนา รับผิดชอบนั้น เห็นควรที่จะเขียนต่อไปได้แล้ว แต่ใน

ขณะนี้ ข้าพเจ้าให้ชื่อเรื่องว่า "งานใต้ดินของพันเอกโยชิ" ซึ่งอาจถือว่าเป็น "ชีวิตนายพล ภาค ๒" ก็ได้

ก่อนที่จะดำเนินเรื่องต่อไป ข้าพเจ้าใคร่ขอขอบคุณ ความเข้าใจของท่านที่

เคยอ่านเรื่องของท่านเข้ามาก่อน และขอทำความเข้าใจ กับท่านที่เริ่มอ่านสารคดี ชีวิตจริง ประกอบ กับ ประวัติศาสตร์ของเมืองไทยสมัยปลายสงครามเรื่องในใต้ดินก่อนดังนี้

เรื่องราวต่อไปนี้ ผู้เขียนมิได้มีเจตนาจะโฆษณาประชาธิปไตยอันแท้จริงหรือเขียนขึ้นเพื่อยกย่องหรือเหยียดหยามผู้ใดก็ตาม หากแต่มีความปรารถนาจะบันทึกเหตุการณ์ใน ชีวิต ตอนหนึ่งของผู้เขียนซึ่งได้ผ่านไปแล้ว ประกอบกับประวัติศาสตร์ของเมืองไทยยุคหนึ่งสมัยหนึ่ง ซึ่งก็โด่งดังเลยมานแล้วเช่นเคย

การเขียนเรื่องนี้ ผู้เขียนมิได้อาศัยบันทึกใดๆ ทั้งสิ้น หากเขียนขึ้นจากความทรงจำของตนเอง เท่าที่นึกได้ ฉะนั้นจึงอาจมีการขาดตกบกพร่องได้เป็นอันมาก และถ้าอาจมีข้อผิดพลาด

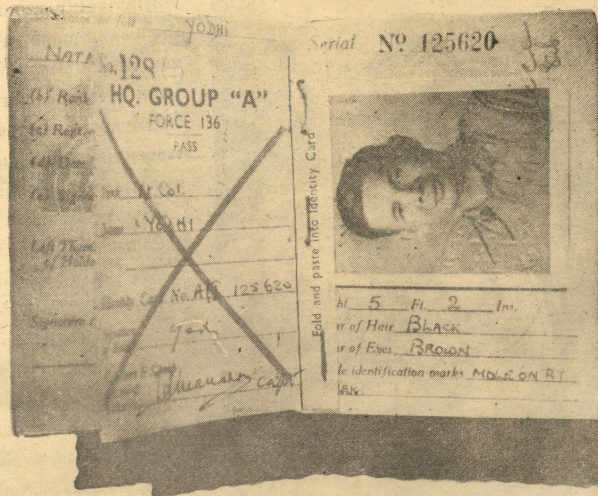
บอปปี้ บ๊อบเบกโบ๊ช

เนตร เขมะโยธิน

ขอภัยท่านผู้อ่านไว้เสียด้วย ทั้งนั้นเองควรมีใครบ้างที่ จะ เขียน ประวัติ— ศาสตร์ของชาติไทย เพราะการกระทำเช่นนั้น จะต้องใช้เวลาศึกษาและค้นคว้าหลักฐานต่าง ๆ มากมายก็เคยเขียนไม่อยู่ในฐานะการกระทำเช่นนั้นก็ ผู้เขียนต้องการเพียงแนะนำเรื่อง สารคดีชีวิตจริง ซึ่งอาจเป็นประโยชน์แก่การศึกษาของชนรุ่นหลังมาเสนอ เพื่อ ให้ได้ ทั้งความรู้ และความเพลิดเพลิน ในขณะเดียวกันเท่านั้น

อย่างไรก็ดี ผู้เขียนตระหนักดีว่า การนำประวัติศาสตร์ ของบ้านเมืองมาเขียนนั้น บ่อมหันไม่พ้นที่จะต้องกล่าวถึง ศัตรูบุคคลสำคัญ บางคนที่เกี่ยวข้อง ในสมัยนั้น รวมทั้งการวิพากษ์วิจารณ์ เหตุการณ์ของบ้านเมืองใน ยุคนั้น สมัยนั้นด้วยความสมควร ทั้ง ๆ ที่โทษ— ขามอย่างที่สุดก็ไม่กล่าวถึง เว้นแต่ จำเป็นจริง ๆ ถึงกระนั้น ผู้เขียนก็จะกระทำด้วยความบริสุทธิ์ใจ และให้ ความเที่ยงธรรมที่สุดแก่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเท่าที่ทำได้

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้เขียนเอง ก็ จะเขียนอย่างไรจึงสมควรมา จะเขียนเฉพาะ ที่ เป็น สวรรค์ ประโยชน์ โดย ปราศจากการปรุงแต่งอคติตน จนเป็นที่ นำเชื่อถือได้ เพราะความความเข้าใจ ของผู้เขียนนั้น เห็นว่าชีวิตของบุคคล ย่อมหมุนเวียนเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ ที่พบผลิติดิกกำหนดไว้ ระจำเห็นมิได้ ในโลกนี้ไม่มีอะไรแน่นอน ชีวิตจริง ย่อมมีทั้งสุขและทุกข์ระคนกัน ฉะนั้น ขามที่สุดก็ไม่ควรระงับไว้หรือเพื่อเหิมขามเกินไป ขามทุกข้อก็ไม่ควรระงับและ

สมัยสงคราม เมืองไทยแตกแยกออกเป็นสองฝ่าย อีกฝ่ายหนึ่งเห็นด้วยกับสัมพันธมิตรกันไปทั้งพรรค ‘เสรีไทย’ ใหญ่ โดยอยู่ที่อเมริกา แก่กระนั้นก็ ไม่มีใครรู้ว่าฝ่ายไหนเป็นศัตรูของไทยกันแน่

ฝ่ายหนึ่งเข้าข้างอักษะ ฝ่ายหนึ่งเข้าข้างสัมพันธมิตร !

ต่อใจนาเกินขอบเขต ควรมุ่งมั่นอยู่แต่ จะประกอบความดีไว้สำหรับวงศ์ตระกูล เป็นเบื้องกัน และประเทศชาติเป็นเบื้อง ปลาย แต่ถ้ามักกลายเป็นอื่น ก็สนใจ ช่วย อะไรไม่ไ้ สู้แค่กระเป็นไป

อันนี้อามักคิดว่า ความขมขม การเขียนประวัติของบุคคลนั้น มัก จะนิยมกระทำเฉพาะผู้ที่ตายไปแล้ว ที่จริงเรื่องนี้ก็ไม่จริงเสมอไป เพราะ เรื่องของคนเป็น ๆ ก็มีผู้เขียนกันลงไป และถ้าระนิยมกันเช่นนั้น ผู้เขียนก็ถือ ว่า “ชีวิตนายพล” ของผู้เขียนนั้น ได้ ตายไปนานแล้ว

เนตร เขมะโยธิน

๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙

ใครเป็นศัตรูของเรา?

“คุณเนตร คุณคิดว่า ใครจะเป็นฝ่ายแพ้ในการสงคราม คราวนี้? ฝ่ายนั้นแหละคือศัตรู ของเรา!”

นี่คือภาพของจอมพล ป. พิบูลสงคราม ผู้บัญชาการ ทหาร สูงสุด แห่ง ประเทศไทย แม้ ที่ พยัคฆ์ สาม และ นายกรัฐมนตรี กล่าวแก่ข้าพเจ้าและ พล.ท. วีรวิชัยสงคราม ในเช้าวันหนึ่ง เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๘ ณ วังสวนกุหลาบ ซึ่งเป็นที่ตั้งกองบัญชาการ ทหารสูงสุด ในสมัยนั้น

ขณะนั้น สงครามมหาเอเชียบูรพา ได้เริ่มเบ็ดเตล็ดมานานแล้ว ประเทศ ไทยถูกกองทัพ ญี่ปุ่น เข้าบุกรุก ตั้งแต่ เข้าทวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ ทาง ด้านอริยประเทศ และ จักรวรรดิต่าง ๆ ทางภาคใต้ ทั้ง ๆ ที่ก่อนหน้านั้นไม่กี่วัน รัฐบาลไทยกับ รัฐบาล ญี่ปุ่น ใกล้ลงนาม ใน สนธิสัญญา ระเบียบหนึ่ง ว่าเราพ ในรูปของภาพของกินกันและกัน และกัน ก่อนที่สงครามจะยุติขึ้น รัฐบาลไทยใน สมัยนั้นได้ประกาศนโยบาย อีกข้อความ เป็นกลางอย่างเคร่งครัด ไม่ยอมเข้าข้างสัมพันธมิตรหรือ ฝ่ายอักษะ ถ้า ฝ่ายใดลงมือเข้าเขตแดนของไทย กองทัพ

อ่านต่อหน้า ๓๖

๑. เรื่องของนักกฎหมายไก่อ่อน

วันนั้น เป็นวันแรกที่ฉันได้ออกทำงานด้านวิชาชีพซึ่งถือว่า
ว่าเรียนมาหลายปี เขาเพิ่งออกจากมหาวิทยาลัยเมื่อไม่กี่วันมานี้ พร้อม
กับมีอักษรย่อ ข.ม. ค่ะท้ายชื่อ หน้าตาของเขาแข็งเขี้ยวและดุดะ
ประหม่า อายุก็จัดอยู่ในขั้นไก่อ่อนซัดๆ ปลายของเขาเห็นว่า ถ้าฉัน
จะท้าวหน้าต่อไปในอาชีพทนายความตามที่เขาคิดไว้ ก็ควรจะได้นักฝึก
ปรีพร้อมความสามารถมากมายๆ ให้คุ้นชินต่อเหล่าเหยื่อข่มขืน
ของการต่อสู้กันทางกฎหมายสักพักเสียก่อน ว่ากันทำไม การที่ได้ม
โอกาสรับใช้ลูกกลั่นกินหมากความชั่วต่างๆ มขี้อือชานั้น ย่อมถือ
ว่าเป็นโชคอย่างสำคัญทีเดียวสำหรับเค็ดหมิ่นอ่อนหัดในสมัยนี้ การที่
จะออกมาหาเงินแบบ ‘ปั้นเค็ด’ ที่เค็ดเขาเลยนั้น ยากที่จะประสบช่อง
ทางคั้นเค็ดตัวเป็นใหญ่เป็นโตต่อไปในภายหน้า

นี่เป็นความผิดของพี่ชายชายแชน
ซึ่งก็มีความผิดที่เขาคิดจะกระทำกับ
อยู่ทีเดียว เพราะฉะนั้น เมื่อนำมา
ฝากฝังยังจำคุกทนายความ ‘ไวยว
เศรษฐี’ อันเป็นสำนักกฎหมาย
โซ่มของพระไวยวเศรษฐีเจ้าของที่นี่
และก็เข้ามาหาเศรษฐีของ เมืองไทย
พี่ชายของเขาจึงทำอันนี้กับก๊ากซ์ที่เขา
“ฝากเนื้อฝากตัวกับท่านให้ดีๆ นะ

แชน ... ท่านจะได้เอ็นดูด้วยความเป็น
ให้ไว้เต็มที” พี่ชายของเขาจึงสอน
อย่างหวัดดี “แล้วอีกอย่างหนึ่ง สมัยนี้
คนเราต้องไม่ปล่อยใครไม่ให้ไปลอก
คอมกันหมดหัวน่ะ พวกมันทันทไปโงะ
ไม่เสียเปล่าหรอกอ้ายน้องชาย”

พี่ชายของเขาฟังบารมีคุณพระคน
นี้ และท้าวเป็นหมาทัวไม่เน่ามานาน
แล้ว ความกลัวของแชน เมื่อถูกนำ
ไปฝากเข้าทำงานที่นั่น มันก็อยู่ว่า
เขาจะต้องเข้าเฝ้าวิชาความรู้ ตลอดจน
ความชำนาญต่างๆ จากสำนักก๊ากซ์
ยามโนชนี้ ให้มากมายที่สุดเท่าที่จะทำได้
และขณะเดียวกัน เขาก็จะต้อง
จงรักภักดีกับพี่พระไวยวเศรษฐีให้
สมกับ พระคุณ ที่ท่าน มีต่อ เขา สุข สติ
ปัญญา.

มันเป็นจำพวกของเงินในสำนักงานนี้
จริง ๆ เขาเข้าไปยังที่ใดที่ทำงานเก่าๆ ได้ไม่
ถึงห้าวัน ที่ เด็กกับน้องๆ ฤดูเพราะเจอเงิน
งานเรียกตัวไปพบ

เขาไปยื่นตัวเป็น คู่อยู่ เบื้อง หน้ามหร
เศรษฐีของเมืองไทย พระไวยวเศรษฐีรูปนรี
อย่างสบายตาของเขา “ดีแล้ว, นายคนที่เธอ
มาทำงานอยู่ที่นี่ หรือที่ไปให้ก็ได้แล้วกัน
ฉันรับรองว่าที่นี่มันหาเจอเอง เธอจะรักไปไกล
ถึงที่ด้วย ซื่อสัตย์ต่อที่ความมานะ ไม่ดีก็เชื่อ
ฟังคำสั่งให้เร่งรัด ไม่ถึงที่หรอกเธอเอง...
เธอจะได้เป็นลูกพี่ลูกน้องฉัน มีเงินเยอะ มีทองค
ง”

“ขอบพระคุณครับ” แชนทักท้วง และ
ทนายความท่านนั้นก็ตอบไป

“เวลานี้ เธอกำลังเริ่มที่ใดก็ตามไปโค่น
แรก” พระไวยวเศรษฐีพูดไป ในหนึ่งวัน
ที่นั่นแบ่งเวลาแบบผู้บัญชาการทหาร “จึงขึ้น
ต้นของเธอที่เงินของเธอจะไว้ให้” ก็คือการไป
ทวงหนี้จากพวกที่เขาคิดว่าเธอจะเจออยู่ก่อน นี้
หมายความว่าให้เขาคิดไปละ เธออย่าหวั่น
อย่าตก จี๊วก็อย่าจะคิดอะไรไปไกลอีกอะไร
และนี่ ก็ สันนิษฐานได้ว่าเธอจะๆ คุณเงินกับ
เล่ห์เหลี่ยมของโลกไปละนี่ละ—ละนี่ละ เอะ
ละ—เป็นอันว่าพี่แชนนี่ เธออย่าทำที่เรารู้จัก
หนี้อะพวกเจ้าหรือแถวของเงิน ทั้งเขาคิดอยู่
เกือบแปดร้อยต่อๆ จ้า! ... อย่าไปรักคนอื่น
ของของเงิน อย่าไป โข่มมันกับอ้าวพวกเจ้าพวก
นี้ มันชอบความขี้เกียจกับเขาเสียอีก ถ้า
เจ็บป่วย, อังแล้วคุณก็ไม่ไปรับเงิน อัง! โง่
นี่สาระพัดสิ่งและนี่จึงทำให้เราเห็น จ้า
ไว้ให้เป็นพวกมันมัน แต่โลกหยาบหรือ
เพ หน้าที่ของเธอก็กับเงินค่าจ้างที่มันค่าอยู่
นะเข้าสำนักงานให้ได้ ไม่ว่ามีเงินหรือไม่มีเงินให้
ด้วยมารยาทอย่างไรก็ตาม ... จ้าสำคัญที่สุด เอะ
เงินจางมันมาได้เท่านั้น อ้ออีก... เงินของ
สำนักงานก็เงินของเธอเอง”

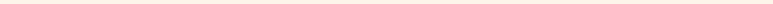
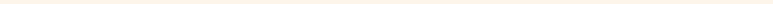
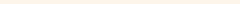
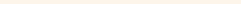
แชนครั้งนี้ เขาก็อีก เป็น ครั้งแรก เพราะ
ความอ่อนหัด เขาเองพระไวยวเศรษฐีออกไป

□
กรันแล้วชัยชนะก็ตกเป็นของธรรม
ศาสน์บัณฑิต ที่ถูกเรียกว่าไก่อ่อน

□
ประกอบภาพโดยฝีมือ..... “ทนม”

11/16

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some minor creases and discoloration, characteristic of old paper. The left edge of the page is bound, showing the stitching and the inner cover material. The overall tone is warm and vintage.

แฟชั่น

และแบบโดย "มก"

เดรสแบบใหม่

เสื้อ ผ้ายืดตาหรือโพลีโกล ฟีนดีเชอร์หัวเป็นจุดดำ หักคอกว้าง แขนคลุมไหล่ เอวปล่อย

ตรง มีโบว์ใหญ่ที่ชายขวา

กางเกง ผ้าเทียมเลิร์ดตีทำอ่อน หักครึ่งรูป ขาตามส่วน หน้าด้านนอกสูงไม่ต่ำกว่า ๑๐ ซม.

ปักลายที่ข้อเข่า ปลายฟูลีเชอร์

แฟชั่นประกอบ นมทรงออร์เคส ปกข้อขาเขมวคที่อ่อนฟู คุมหูห่วงกลีมนก สร้อย

คอทองเส้นเล็ก ห้อยขี้ งวงแขนซ้ายติดนาฬิกาทองหันหน้ามีหมี่เข้าหาหัว

ปลายแขนขวาใส่กำไล กำไลเกลียว รองเท้าสีเทาหลังฐาน หมั้นตามไปร้องที่ตัวสั้นเตี้ย.

เสื้อ เสื้อโหลลายคาหมากรุกสีดก หรือผ้าลินินเมสเซอร์หัว สีแดงคอเชิร์ต ไม่ปกคลุมของ

เขี้ยวบน แขนสั้นมีวุ้นกลมถึงหัวไหล่

กางเกง ผ้ายืดหลาดอ่อนที่หน้าอกไหม้ กระเป๋าดึงไม่มีจับ เป็นตัวรัดกระโพก และเข้าอ่อน

สอยปลายไม่เกิน ๘ นิ้ว กระเป๋าดึงไม่มีผ้า

แฟชั่นประกอบ เข็มคัล ปกข้อเขมวคที่อ่อนฟู สร้อยเงินเกลียวแบบนที่ข้อมือ สร้อยคอ

เส้นใหญ่ที่ข้อพระเกศีน ปากการปลอกทองสองด้าน เข็มขัดหัวโกลาอโกลา ปักกลอง

แว่นตา ขลุ่ยทำลายคาหมากรุกสีดกสีส้มเหลืองแดงดำ รองเท้าผูกเชือก หัวแหลมสีส้ม

มีตาขาว.

ออกอากาศ

ผมได้ตั้งใจไว้แต่แรกแล้วว่า

ในการเขียน ข้อความใด ๆ ลงไปในคอลัมน์ ผมจะพยายามใส่ความรู้สึกเกี่ยวกับประเทศที่มนุษย์ธรรมดาสามัญคนหนึ่งอย่างผมจะพึงลงไปให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ แม้ว่า, ในการพูดหรือเขียน ซึ่งบางครั้งพาพิงไปถึงบุคคล, วงการ, และสถาบันใด ๆ นั้น เราไม่อาจจะหลีกเลี่ยงจากการกล่าวหาว่า “ไร้ความเป็นธรรม” ในภายหลังได้ ผมก็พยายามให้กรณีเช่นว่านั้น เกิดขึ้นมาเป็นต้นฉบับที่ดี และให้ส่วนใหญ่ ซึ่งถูกนำมาเป็นตัวอย่างในคอลัมน์นี้. ไปเป็นบทเรียนและเรียนรู้กันอยู่ในหมู่ผู้เกี่ยวข้องแล้ว ว่า, ในบุคคล, ในวงการ, ในสถาบันนั้น ๆ ที่เกิดสิ่งผิด ๆ เหล่านี้ขึ้นมาแล้ว, กำลังทำเนิ่นอยู่ และเราน่าจะพยายามออกไปโดยปราศจากการเปลี่ยนแปลง หรือ แก้ไขให้ดีขึ้น.

ผมไม่ได้มีรับหน้าที่เป็นนายแพทย์ผู้เชี่ยวชาญและไม่ได้เป็นเพศชายที่ประหลาดอะไร. มาตราว่า, มองเพียงผิวเผิน การเป็นผู้คิด, ย่อมจะได้เปรียบกว่าผู้ถูกคิด. ทุกกรณี แต่โดยความเป็นจริงและเป็นธรรมแล้ว. บุคคลทั้งสองฝ่ายย่อมจะได้รับผลดี และผลเสียที่เทียบกันเสมอ. ถ้าหากผลงานที่เขากระทำออกมาสู่โลกนั้น, ปรากฏต่อสายตาประชาชนแล้ว.

ในแง่ของไทยโดยเฉพาะในวงการซึ่งจะเขียนของคอลัมน์นี้เราจะเข้าไปเกี่ยวข้อง. ให้ปรากฏตามข้อเท็จจริงแล้วว่า สถานะปัญหาของเรา ก่อเกิดขึ้นมาว่ากันอย่างไร. (ผมขอเขียนคำพูดประโยคสั้นๆ ต่อประชาชน. และในบางครั้งเราอาจจะต้องฟังรายการ หนังสือการไกล่เกลี่ยปัญหาเหล่านี้เกี่ยวกับความกรุณาว่า. เรากำลังอยู่ใน (อ่านต่อหน้า ๓๖)

เรื่องหนึ่งๆ

สุรสิทธิ์ สักขะโรจน์, หุ่กลัดและ เสวทชาติ และ สักขะโรจน์ทรงมาเล่นเรื่อง “แม่บ้านว่างมือ” ซึ่งเรื่องนี้จะบอกออกมาจากกระเบื้องที่มันหลังจากเก็บข้อคิดไว้ถึงนาน

ผมไม่เคยมองว่าหนึ่ง แต่เมื่อรู้ตัวว่าจะต้องเขียน ข้อวิจารณ์หนึ่งในหนังสือพิมพ์ผมจึงรีบออกจดหมายเป็นกาใหญ่ เริ่มดูไม่ได้หยุด มาคงแต่เดือนก่อนโน้นเลย แล้วก็เอามาเขียนอย่างที่จะได้อ่าน กันต่อไปนั่นแหละ แต่คุณจะถือเป็นเรื่องวิจารณ์กันไม่ได้ เพราะบางเรื่องผมก็ไม่ได้ตั้งใจจะให้มันเป็นข้อวิจารณ์เลย.

ผมแปลกใจเรื่อง ๆ ที่ดูๆ พระเอกหน้าอะไร สเตอร์ ลิง เบย์คน เล่นหนังคาบอยของสองเรื่องขึ้น ชื่อเรื่องในภาษาฝรั่งคล้าย ๆ กันคือเรื่อง “Shot Gun” กับเรื่อง “Top Gun” เรื่องแรกฉายที่วอลล์ทาวน์ เรื่องหลังฉายที่คาซิม สำหรับเรื่องแรกนั้นผู้คนพากันไปดูกันมากทีเดียว เพราะเขาโฆษณาว่าคือหนังเอกโลดแล่นแสดงเป็นนางเอกนั้นแล้วอีกอย่าง ๆ และเห็นอะไรก็อะไรจริง ๆ จากงานในน้ำกับผมว่าถ้าผมเป็น นายสตร์ลิ่งเบย์คน

แล้ว ผมจะน้อยใจไปจนตาย ที่คนดูไม่ได้ตั้งใจไปดูเขาซักคน ซากว่าลัดคนไปจากคนแต่ที่ลัดกันคนเลย ที่แท้ก็ตั้งใจดูคือหนังเอกโลดแล่นแล้วเท่านั้นเอง แล้วก็คนที่วิ่งกันจะเป็นเช่นนั้น เพราะเรื่องทั้งเรื่องไม่ ค่อยโลดแล่นจริง ๆ

“Top Gun” ที่คนเรียกย่อว่า “เทมท์” เกือบจะจับได้ว่า อีตาสเตอร์ลิ่งเบย์คนและอีตาสเตอร์ลิ่งเบย์คนได้เล่นเรื่อง “Shot Gun” มาใส่ในหนังเรื่องนี้ก็จริงเหมือนกัน คนรับใช้นางเอกหน้าเก๋าทรงหน้าคาบอยก็ไม่ได้ทำให้เรื่องนี้มีชีวิตชีวขึ้นเลย

แต่ก็พาคนดูก็แคบไปตลอดในเรื่อง “โจปอันพิไร” (I did a thousand times) พอรู้ว่าผมจะสมัครบทยาดิโอมาโรอยู่ แต่ผมไม่เห็นจำเป็นอะไรเลยสักนิดเกี่ยวกับเรื่องที่ต้องเกี่ยวข้องกับผู้หญิงสาวคนหนึ่งที่เขาเป็นจากจากการรักษาให้ เธอหายจากทพพลภาพที่อึดอัด และผู้หญิงคนนั้นก็ไปเกี่ยวกับกาปล้นเพชรเสียด้วย

ว่าในกรณีใด ๆ ทั้งสิ้น

ผมเสีย ค่าย ยลลคร ของ เซกส์เบอร์เวืองทอง ซึ่งเป็นหนังมาฉายที่คาซิมก่อนหน้าเรื่อง “เสือซ่อนเล็บ” (Top Gun) เรื่องนี้คือ “ไอเชลโลดลิ่ง” ฉายเพียง ๓ วันก็ถึงวันเสีย ผมยังไม่มีทางไปดูสักเลียดค่ายนัก ฉากเรื่องของเซกส์เบอร์เวืองทองของโลก เอามาสร้างโดย ออร์สันเวลล์ผู้สร้างหนังมาเลเซ ๕ ของโลก ภาพยนตร์แล้วที่เวลาฉายได้เพียง ๑๒ รอบ มันก็น่าสนใจในแท้

หนังไอเชลโลดลิ่งเขาไปจะมีดักอยู่เล็กน้อยที่เห็นเป็นเรื่อง “คิงดอม” ที่เดิมไทย จึงประกอบด้วย หนังไทยเรื่องอื่นใหญ่ ชื่อ “กัปตันยุทธ” ผมเคยไปดูมาแล้วว่า เขาไปดูดาราดี ๆ ท่อง ฟังอันเป็น หรือ คนจะบ้าก็เงี้ยวอะไรไปบอกรู้ทำลัดกันก็แน่ แต่เออละจะดูอะไรไปสำคัญเท่า “กัปตันยุทธ” หารายได้ให้ดีกว่าหนังไทยทุกเรื่อง ในรอบเดือนเดียวก็แน่ คือถึง ๖ แสนบาท

ที่เดิมกรุงนี้พอหมดหนังรอบสองเรื่อง “สาวน้อยเกาะสวรรค์” แล้วก็ฉายหนังไทยเรื่อง “คำอธิษฐานของดวงดาว” ขวพาคติภาพยนตร์เป็นผู้สร้าง รัตนภรณ์ อินทภักดิ์แห่งเป็นคาราหญิงแสดงนางขึ้นเคย นับเป็นเรื่องที่ดีสามของขวพาคติปรีติภรณ์แสดง อันว่าเรื่อง “คำอธิษฐานของดวงดาว” นี้ นอกจากนวนิยายเคยอ่านกันมาแล้ว และพอใครมาแล้ว เพราะเป็นบทประพันธ์ของ “ดวงดาว” นักประพันธ์สตรีมีชื่อ แต่ไม่ทราบว่า เป็นเพราะอะไร เวลาเขียนหนังสือเปลี่ยนแปลงไป จากบทประพันธ์มากของเรื่องหนึ่ง เขาก็ไม่เท่าไรของนวนิยาย แม้จะมีความสลับซับซ้อน ความลึกซึ้งของกันภรณ์ ผู้แต่งเป็น “ดวงดาว” อยู่แทบทั้งเรื่องก็ตาม หรือ ะเป็นเพราะ บุคลิกภาพของ “ท่านนาย” ราชนาวี รุ่งโรจน์ คล้ายแหม่มเมสสามากจนเกินต้องกาไปก็เห็นได้

จำโดย สัมภาษณ์ ล่าถึการแสดงละคร กาญจนะจะระอาเป็น ชื่อใหม่สำหรับงานนี้คุณผู้ชั้กันดู แต่ถ้า (อ่านต่อหน้า ๓๖)

ไขศปชาม

มวยลุมพินีคณบดีที่กรีฑาสถานแห่งชาติ

การ จากไปของเวทีลุมพินีโดยยุติการแข่งขันมวยที่เวทีลุมพินีตั้งแต่วันที่ ๑๔ กรกฎาคม โดยถูก เทศบาลเมืองสวรรค์ โสโธทาง จะจัดงานฉลองรัฐธรรมนุญ แต่ทางกองพล ๑ ซึ่งเป็นผู้จัดการ แข่งขันมวย เวที ลุมพินีไม่ยอมเลิกการแข่งขันได้พยายามจัดสร้างเวทีขึ้นใหม่ในบริเวณกองบัญชาการ ทร.เก่า คือเออญลุมพินีไปเล็กน้อย

ระหว่างที่ทำการก่อสร้างเวทีใหม่ อยู่ทางคณะกรรมการลุมพินีได้ยกเลิกการแข่งขัน เป็นการ ชักช้า ทพ ขัน ที่กรีฑาสถานแห่งชาติในวันที่ ๑ กันยายนที่ถึงนั้น โดยรายการแข่งขันเงินสงเสริมสมาคมมวยสมัคร เล่นแห่ง ประเทศไทย

รายการ มโหฬาร ชักดาทัพ ของ คณะ กรรมการ ลุมพินี ที่กรีฑา สถานแห่งชาติก็ในวันอาทิตย์เหมือนกัน แต่ก็นั้นแหละหากู้ถือการชั้วนี้ไม่พิจารณา ก็ให้เลิกชิงสักหน่อยอย่าง ที่ นักแรกนี้ จะก่อขยับไปยัง

รายการ แข่งขันใน วันที่ ๑ กันยายน ๒๔๙๕ ของคณะกรรมการเวทีลุมพินี ณ กรีฑาสถานแห่งชาติมีดังนี้

๑. จังหวัดทอง สวรรคัม กับ ศิวินกร ที่ ลูกสุรินทร์
๒. พยัคฆ์ ลูกก๊กซิ่งกับ เลื่อนเล็ก ลูกชาวเหนือ
๓. เขียว สก สุรนารี กับ หลาวเล็ก ลูกทมิฬ
๔. สุรศักดิ์ ขาว โยสกับสมพงษ์ สยามพันธ์
๕. สมเดช ยนต์ศิริ กับ โทนีส แอสเตน

ประยุทธ์ อุดมศักดิ์

๖. เสมา นภาพล กับ ประยุทธ์ อุดมศักดิ์
 ๗. สมะแอ ศรแดงกับควาทอง สิงห์พลล
- จากรายการที่กำหนดไว้มวยบางคู่ก็เห็นว่าคู่ แต่คู่ไหนสักให้มืออยู่ข้างคือ คู่ เสมา นภาพล กับประยุทธ์ อุดมศักดิ์ และ คู่ สมะแอ ศรแดง กับควาทอง สิงห์พลล ทาง คณะ กรรมการกระทรวงพิจารณาแก้ไขโดยให้เฉพาะสมัครเล่นเพื่อกระแนะนมนิยมของประชาชนคนคู่
- เสมาเคยชกกับ ประยุทธ์มาแล้วที่ วาซดาเนิน ประยุทธ์แพ้คะแนนสิบห้าแห่งมวยไทย วันมิกเคิลเวท ไปให้เสมา แต่เมื่อมาชกกันอีกในระชนไม่มากนัก เพราะ เป็นมวยชกคอกาล่าช้าทั้ง คู่ กระทั่ง ทั้งคู่ ก็สามารถ แสวง แสรมเย้นมวยไทย และ สากลวันเวลเคอร์เวทเข้าฟ้าทกกับเสมาเป็นคู่กัน เพราะทางหัวหน้าคณะศรแดงประสงค์จะให้สามารถชิงตำแหน่ง มวยสากล มิกเคิลเวท ของเสมา และ สามารถ ก็เป็นมวยชกอยู่ด้วย สามารถพาฝากเสมาแทน ประยุทธ์ กับเสมาแล้วมวยคู่สามารถกับเสมา เป็นเรียกแฟนแล้วไปเลย

(อ่านต่อหน้า ๒๖)

การเปิดอภิปรายในครั้งนั้นได้แสดงถึงความ

เท่าๆ กับองค์การสหภาพฯ ได้พิสูจน์ถึงความเป็น แต่เมื่อระบอบทรราชย่างกรายเข้ามา ทุกอย่างก็ถูกตัดสิน

รัฐบาลไทยยุคพลเรือตรีถวัลย์จักรนามาวาสวัสดิ์เป็นนายกรัฐมนตรี (๒๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๘๕) นับเป็นรัฐบาลที่เป็นเสรีประชาธิปไตย ที่สุดตั้งแต่เปลี่ยนแปลงการปกครองมาจาก พ.ศ. ๒๔๗๕. ท้าพเจ้ากล่าวเช่นนั้น เพราะว่ามีประจักษ์พยาน หลัก ฐาน พิสูจน์ กัน ได้เสมอ โดยเฉพาะ นายกรัฐมนตรี ถวัลย์เอง ได้เปิดโอกาสให้หนังสือพิมพ์ได้พบปะ เป็นประจำทั้งที่ทำงานและบ้านพักโดยไม่จำกัดเวลา. บรรดาารัฐมนตรีแทบทุกท่าน เป็นสมาชิกผู้แทนราษฎรจากจังหวัดต่าง ๆ ส่วนมากภาคอีสาน นับได้เจาะจงแค่จะเอาพรรคพวก ลิงคญาทิหรือ พวกผู้เฒ่าจอมบ่กล่อนมาเป็นคีย์ขึ้นโรงเช่นรัฐบาลอื่น ๆ ในคณะรัฐมนตรีของนายกรัฐมนตรีถวัลย์ พ.ศ. จากจังหวัดต่าง ๆ เป็นรัฐมนตรี คือ ส.ส. จรูญ สิบแสงเป็น รมท. เกษตร, ส.ส. ทองอินทร์ภักดี เป็น รมท. อุตสาหกรรม พ.ศ. จาติลล คาวาเรือง, ส.ส. เทียน คิริขันธ์, ดร.ทองเปลว ชลภูมิ, ส.ส. เขื่อนพานิชย์ภักย์, ส.ส.ทอง กันทาธรรม ฯลฯ เป็นรัฐมนตรี เป็นต้น

๑. ไม่สามารถรักษาความสงบเป็นรัฐบาลที่คั้งขึ้นมา ในระยะเสรีจึงสงภาวะคำครองชีพสูงลิ่ว บรรดาพ่อค้าต่างตัววิ่งง่วนคั่งเข้ซ้ข้ค้มาระหว่าง สงคราม ได้มี โอกาสกำดลดการค้าไว้อย่างรวดเร็ว และเริ่มขึ้นราคาเครื่องอุปโภคบริโภคเป็นการใหญ่ ข้าวสุกจากทะเล ๑ สดากก็อ่อนสงคราม ได้ขึ้นราคามาเป็นจอนละสลึงในขณะนั้น. และเมื่อประชาชนกำลังโอดครวญ กันอย่างขนาด หนักทั่วประเทศเช่นนั้น พรรคประชาชนิษฐ์ของนายควง อภัยวงศ์ จึงได้รวบรวมสมาชิกขอเปิดอภิปรายทั่วไป ไม่ไว้วางใจรัฐบาลทั้งคณะ เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๙๐ ปรากฏว่า โดยมีสมาชิกสภาคนอื่น ๆ รวมลงนามรับรองด้วย ๔๔ นาย ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๔ นายควง อภัยวงศ์ เสนอในญัตติไม่ไว้วางใจรัฐบาลว่า
๑. ไม่สามารถรักษาความสงบเรียบร้อยภายในตามที่แถลงไว้
๒. ไม่สามารถรักษานโยบายการเงินของชาติไว้ในทางที่มั่นคง ทำให้อาณาการคลังล้มเหลวลงทุกทาง
๓. ในทางเศรษฐกิจ ให้ดำเนินการเศรษฐกิจผิดพลาดไม่เหมาะสมแก่ภาวะการณ์ปัจจุบัน เป็นเหตุให้ประชาชนเดือดร้อนในการครองชีพ
๔. การต่างประเทศไม่อาจสร้างความ เชื่อถือกับนานา ประเทศ ตามนโยบายที่แถลงไว้
๕. ใช้อำนาจการเมืองแซกแซงในราชการประจำทำให้เกิดผลเสียหายแก่ราชการแผ่นดิน
๖. ไม่สามารถรักษารฐานของข้าราชการให้อยู่ในระบอบที่สมควร ทำให้ข้าราชการ ขาดกำลังใจไป ะปฏิบัติราชการ
๗. การค้ำคั้นของชาติ รัฐบาล

เป็นเสรีประชาธิปไตยแท้ของรัฐบาล

สภาพชุมชนการเมืองของรัฐบาลนครกินหนึ่ง

ข้ามิ.....ด้วยปืน.....ด้วยเลือดและน้ำตา.....!

นี้ไม่ได้ ประโยชน์ และดำเนินการ ตามที่
แสดงไว้

๘. ไม่สามารถค้นหาข้อเท็จจริง
แสดงแก่ประชาชนให้ทราบว่า ใน
หลวงรัชกาลที่ ๘ สวรรคตเพราะเหตุ
ใด

เมื่อข่าวแพร่สะพัดไปว่า นายควง
อภัยวงศ์ขอแยกอิสรภาพทั่วไป ประชา
ชนพลเมือง ก็พากันหวงว่า รัฐบาล อารม
นาวาสวัสดิ์คงจะย้ายโยน หาดูยาไม่
ให้มีการอภิปรายเกิดขึ้นได้ เพราะกรณี
สวรรคต, กรณีสวรรคต, เป็นปัญหาที่
พลรัฐบาลเป็นผู้ แต่ที่คิดทบทวนของ
ประชาชนอย่างลึกซึ้งนั้นมีขึ้นหลายครั้ง
เพราะรัฐบาลอารม นาวาสวัสดิ์ก็ยินย
คำที่ของฝ่ายค้าน และประกาศว่า
ตลอดการอภิปรายทั่วไปนั้น ให้กรม
โฆษณาการทำการถ่ายทอดเสียงการ
อภิปรายในสภาของชาติ ออกอากาศ
ให้ประชาชนทั่วประเทศได้ฟังกัน ทั้งถึง
ทุกจังหวัดเสียด้วย เพื่อจะได้รู้ข้อเท็จ
จริงในการบ้านเมืองของตน.

ในวันจันทร์ที่ ๑๘ พฤษภาคม
พ.ศ. ๒๔๘๐ ซึ่งเป็นวันแยกอิสรภาพ
ทั่วไป นายควง อภัยวงศ์ ก็ไปขอรับ
ยกว่า “ก่อนที่ข้าพเจ้าจะแยกอิสร
ภาพทั่วไปนั้น ขอประทานแจ้งให้เ
็นที่ทราบเสียก่อนว่า ข้าพเจ้าถือว่าเ
็นนโยบาย ของ ข้าพเจ้า ซึ่ง เรา เวียนกัน
โคกทั่วไป หรือถูกว่าเป็นหัวฟัดฝ่าย
ค้าน คนจึงเป็นคนที่ของฝ่ายค้านที่
จะต้องทำหน้าที่ของตน แต่ปัญหาที่ว่า
ข้าพเจ้าจะแพ้หรือชนะนั้น ข้าพเจ้าไม่
ให้คำนึงถึง ข้าพเจ้าก็อยู่อย่างเดียวกับ

คือ ทำไมข้าพเจ้าจึงได้แยกอิสรภาพ
ทั่วไปในขณะนี้ ก็เพราะว่าข้าพเจ้า
กลัวมีมาการราชการต่างประเทศแล้วก็
เป็นที่ทราบกันทั่วไป ทั้งในวงการหนังสือพิมพ์ก็ในในบรรดาราษฎรทั่วไป ก็
ได้วิพากษ์วิจารณ์ถึงการกระทำของ
รัฐบาลนี้เป็นอันมาก ในฐานะข้าพเจ้า
เป็นผู้แทนราษฎร จะต้องมาเผชิญหน้าที่
ของตัว จึงจำเป็นต้องแยกอิสรภาพทั่วไป
เพื่อประโยชน์ ๒ ประการ

ประการที่หนึ่ง ถ้ารัฐบาลไทย
ให้มีการของตัวได้ถูกต้องแล้ว แต่
ถ้าประชาชนยังไม่เข้าใจ ทั้งที่รัฐบาล
ได้พยายามให้สัมภาษณ์ แก่ หนังสือ
พิมพ์ทุก ๆ อาทิตย์อยู่ครั้งแล้วก็ตาม
เมื่อเย็นเช่นนี้แล้วก็จะให้ ช่างเงา ให้เขา
เป็นที่เข้าใจกันเสียที

ประการที่สอง ถ้ารัฐบาลนี้ได้นำ
นักควงไว้กระทำการ หรือกระทำการ
อะไรลงไปแล้วในนโยบายต่าง ๆ ที่เร
กล่าวต่อไปนี้ ไม่เป็นการถูกต้อง ถึง
จะถูกหักของเสียไว้ แต่วิธีการที่ได้
ปฏิบัติมานั้นยกฟ้อง ถ้ารู้สึกอย่าง
นั้นแล้ว รัฐบาลก็ควรนำใจเสีย
ของทั้งองคมนตรีทางที่ถูกข้อ ว่าตัว
ของตัวเองจะทำอย่างไร

นายกรัฐมนตรี อารมโคกตลอด
นายควงในขณะนั้นว่า “รัฐบาลมีความ
ยินดีและขอ ขอบคุณ ท่านสมาชิกผู้
ย้านที่ได้นำเสนอให้มีการแยกอิสรภาพขึ้น
ที่ว่ารัฐบาลมีความยินดีนั้น มิได้หมายถึง
ความว่า รัฐบาล ยินดีที่ เรา จะ ต้อง มา
ทะเลาะวิวาททุ่มเถียง อะไรกัน ใน สภา
ซึ่งการกระทำที่เห็นว่าเป็นเวลา อัน

สภาพชุมชน การเมืองเปิดสวิ

มีค่าของชาติ และระบอบโอกาสให้เรา
ได้มา ได้ความ ใช้ถ้อยคำเสียสละหรือ
ว่ากล่าวกันในเรื่องส่วนตัวนั้น หากใช้
เป็นความยินดีของรัฐบาลไม่ และนอก
จาก นั้น ความ ยินดี ที่ว่านี้ ก็ไม่ รวม ถึง

ความยินดีที่ว่าการแพ้ หรือการ ชนะใน
การแยกอิสรภาพนี้ จะเป็นเหตุให้รัฐ
บาลนี้จะลาออกหรืออยู่ต่อไป รัฐบาล
นี้ถือว่าการแยกอิสรภาพในวันที่ไม่เกี่ยว
ข้องกับความคงที่หรือความแปรปรวน
ของรัฐบาลกล่าวคือ, การแพ้หรือชนะในการ
แยกอิสรภาพแล้ว ก็ย่อมไม่มีปัญหา
รัฐบาลที่คงอยู่ต่อไป แต่ที่ว่ารัฐบาล
ชนะยุติในการแยกอิสรภาพแล้วก็ตาม
หลังรัฐบาลก็ควรจะ ได้ ข้าราชการมา
ไป แต่รัฐบาลจะไม่เลือกเช่นนั้น และ
การออกของรัฐบาลอาจจะลาออกทั้ง ๆ
ที่ชนะยุติแยกอิสรภาพแล้วก็ได้ แต่
ที่ว่ารัฐบาลมีความยินดีก็ถือว่า การ
แยกอิสรภาพในทางนี้เป็นกิจสำคัญ
อย่างใหญ่โตเช่นนั้น ยี่สิบเคยมีใน
ประวัติของสถานแห่งชาติ เช่นนี้จึงเป็น

ความยินดีต่อการกระทำที่เรา
มีการต่อสู้เช่นนี้ เป็นการต่อสู้กันตาม
วิถีทางของรัฐธรรมนูญ ไม่มีอะไรเป็น
ที่เสียหายแก่ชาติบ้านเมืองเลย”

นายควง อภัยวงศ์ ได้โจมตี
รัฐบาลโดยเอ่ยของกิจการสรรพากร
ซึ่งมี ดร. ทองเปลว ชลภูมิ เป็นผู้
จัดตั้งหาว่าเป็น การเอาเงิน ของชาติ
ไปใช้จ่ายโดยไม่ได้รับ การเห็นชอบ
ของสภา ประชาชนซื้อของถูกจาก
สรรพากรแล้วเอาขายสรรพากร
อีก มีการโกงกินกันในสรรพากร
อย่างสาหัสเห็น แผลง ข้าราชการแห่ง
จังหวัด เพราะ สรรพ ากรไปเอา
ขายในราคาของแพงกว่าตลาดทุกแห่ง
ไปหมด ข้อกล่าวหาของฝ่ายค้าน
รุนแรงเหลือกำลัง ประชาชนทั่ว
ประเทศจึงพากันคอย เงินหนึ่งจาก
วิทยุกระจายเสียงว่า ดร. ทองเปลว
ชลภูมิ จะแก้ตัวกันอย่างไร?
แต่ แทนที่จะ ปฏิเสธอย่าง เบี่ยง
(อ่านต่อหน้า ๓๔)

เป็นอุบายการใหม่ของบริษัท “ยูนิลีฟ” ยกมือยอมแพ้ ไม่ขอประกาศ น.ส. ไทย
“ไหนๆ จอมพลก็ว่านักคิดฯ ต้องชนะวันยังค่ำแล้ว ก็ยึดอายุ ผู้แทนเสียก็สิ้นเรื่อง”

แปดปี ดอชเปอร์เวชช์

ปรัสเซียคอนเฟอเรนซ์

ในวันที่ ๒๐ กรกฎาคมนี้ เปิด
ขึ้นที่กรุงสต็อกโฮล์ม ซึ่งเป็นนคร
เจ้าบริวารของกันกับที่แบบตักไทย
คู่ฟ้า ซึ่งประจวบกับสร้างเสริม
เสาชันใหม่บนดาวฟ้าตก (ไทย
คู่ฟ้า) ในวันนั้นเสียด้วย

ปกติ การประชุม หนังสือพิมพ์
มักทำในข้อเล็ก ๆ ห้องหนึ่ง ทาง
ด้านซ้ายของตึกทำเนียบไทยคู่ฟ้า แต่
ห้องนั้นคับแคบไปบ้าง แสงสว่างส่อง
มาหลัง นายกรัฐมนตรีทำ ห้องมองเห็น
หน้าไม้กัน และบรรดาทูตผู้เชิญ
ไปจึงขยับเขยื้อนมาที่ “สันติไมตรี”
ซึ่งเป็นหอประชุมกลาง ๆ มีห้องรับ
แขกขนาดใหญ่สองวงเกือบครึ่งแขก มี
ห้องประชุมใหญ่จุคนเต็มวัน ๆ กับมี
เวทีจะแสดงชุด “อนุภาพ” ต่าง ๆ
หรือภาพยนตร์ “ปลุกใจเสือป่า” ได้
เป็นอยู่อย่างคึกคักจากนักคิดสันติไมตรี
ยังเป็น เรือน กระชกที่มี เครื่อง ปรับ
อากาศแอร์คอนดิชัน เป็นสบายเหมือน
โรงภาพยนตร์ต่าง ๆ ในพระนคร

วันนี้ — อธิติฉายแห่งประชาสัม
พันธ์คิดว่าเรื่อง เด็กหนุ่ม ตามปกติ
ของเขา วันนี้เขาไม่ไว้ทุกข์ให้พี่ชาย
เขาแล้ว เขากำลังใช้ชุดกีฬาอ่อน เน็ค
ไทสีครีมมีขนจางเงินพริ้ว สวมแว่นตอล
เคอฟูจ้องที่เขาสอบ อธิติคิดนั้นเป็น
กันเองกับหนังสือพิมพ์ทั้ง ไทยและต่าง
ประเทศ ในวันนั้นนายแพทย์ชาวแห่ง
นิวยอร์กใหม่ ไม่ไผ่มา ผู้เขย่งถัก
ลึงก์ตำรวจให้เกิดตกใจ แต่ก็ใช้ว่า
เขาค้นนักข่าวต่างประเทศเสียเลยก็เกือบ
เพราะยังมีนายอาชญา ซึ่งมีส่วนเสีย

คล้ายเจียงการทูต โกลนดักคักนักขาย
คารเวส เซอร์วิกันแห่ง “นิตยเดอเย
อ์ฟวินังปอร์ต” มาเป็นคารเวสเซน
มาร์คคาตักคักของเขา นอกนั้นก็
เถกต่างมีสุภาพบุรุษนักหนังสือพิมพ์จาก
ต่าง ประเทศ คนหนึ่ง ส่วนชุดกราวนดัก
ผู้หญิงค่ากเวียบวีย์ เขาได้เข้าดื่ม
ภายหลัง เจริญ ในกรมกระทรวงต่างประ
เทศใน นาวิกทัพชายของกรมประชุมกับ
มีสุภาพสตรีผู้หนึ่งคนหนึ่งที่ ซึ่งสวม หมวก
เขาไปฟังการซักถามใน ครึ่งนี้ด้วยตาม
แบบเด็กต่างประเทศ

อาจไม่มีใครสังเกตเห็นที่ห้องเขามาเป็น
แรก ก็คือจอมพลอดอล์ฟ ฮิตเลอร์
มาที่นี้ ดร. ฮุดก แสงอาทิตย์ เจียงจอมพลผู้เป็น
อ่อนรูปร่างของเขา คหะระ “ยูซี” เวชชีเออร์
รังอุณห์ดุจจะ วณแบบกติก ส่วนชุดพลองสัตว์
ธรรมะแห่งกรมตำรวจ การ เน้นดิน เดินเข้า

เจ็ดหน้าปิดตัวแล้วของทัน เขามาเพราะแคว
ร้อน แต่ที่นั่นก็ยังมีเรื่องและสมารที่อีกคนหนึ่ง
สวมชุด สากสีทองที่ เวลายื่นตัว ถูกออกหลัง
อ่อน ๆ เขาอ่านไปปลิว (คอมมิวนิสต์) กับจอมฟ้า
ในอย่างถึงใจ เขามหะระชาล สุภาพบุรุษ วัชชี
วัชชีเออร์ ผู้ไปถือเอาถือถือให้หวั่นหมอก ๆ
จนหน้าแดง

วันนี้พวก หนังสือพิมพ์ รู้ว่า มีอะไร
แปลก ๆ ยังเพราะความเย็น ๆ จัก
ในเวลาเดียวกัน พนักงาน โอเวอเล้ง ซึ่ง
ปกติเขาฝึกจะขมมาภายหลัง นายกรัฐมนตรี
มาที่มานั่งเสียก่อนวันนั้น โอเวอเล้งก็มา
ก่อนนายกรัฐมนตรีผู้ ซึ่งมาถึงในเวลา
๕.๔๕ ในชุดกีฬาโก้ เน็คไท “เขียว
สัญลักษณ์จอมพล” ซึ่งท่านเคยแจก
ในวันเกิดทุกปี (นอกจากนั้น ไม่มีแจก)
กระสุนค้อนร้อยพันกระสุน ๆ ของ
นักหนังสือพิมพ์ ให้แก่ จอมพลนายกรัฐมนตรี

มนตรีก็คือ ขอทราบว่ามีวิทยุที่รายงาน
การเคลื่อนไหวของพรรคเสรีนิยมนักคิด
ที่ไปหาเสียงภาคอีสาน ที่มาถึงจอมพล
นั้นเสียด้วยวิธีการหรือเปล่า ถ้าเสีย
ใครจะเป็นคนจ่าย วิทยุทางพรรคหรือ
จ่ายในราชการกรมตำรวจ ถ้าจ่ายใน
ทางราชการก็เป็นการสิ้นเปลืองเงินภา
มีอากรของประชาชนไทยใช้เหตุ

จอมพลยังมีอะไร เป็นคนคอยไต่กัน
ที่ว่า “ข้อเรื่องวิทยุตำรวจจะไม่ค่อยเสีย
อัฐหรือค้อน ความปกติเขาถือค้อน
ราชการอยู่แล้ว คุณจะใช้วิทยุกระจาย
งานเขาก็ให้รายงาน พรรคอื่น ๆ จะ
ไปขอใช้ก็ให้ เขารับบริการให้ฟรี ใคร
อยากจะใช้ก็ไปทำ ป้ายส่ง เลขที่
เดียว เป็นวิทยุของทางราชการไม่ใช่
วิทยุของกรมไปรษณีย์ ระคิดก็อย่าคุณ
เผ่าถึงยังว่าสวนใหญ่ก็เหมือนถ้าใครต้อง
การใช้”

การซักถาม ถึงความ เคลื่อนไหว
ของพรรคมนักคิดฯซึ่งควรจะมีมาก ๆ
และคน ค่ายก็จบ ลงง่าย ค่ายแต่ เพลง
แรกก็มากด้วยเพียงนั้น
(อ่านต่อหน้า ๒๔)

“อุตรดิตถ์”

“สระบุรี”

สภา-สัปดาห์

สมัยประชุมสามัญ ของ สภาผู้แทนราษฎร สมัยที่ ๓๕ ของสภา และไม่มีอะไรเกิดขึ้นอย่างสมเกียรติ แม้แต่สมาชิกก็ไม่ได้มาร่วมประชุมกัน มีอยู่นานแล้ว อย่างที่เพิ่ง ๑๐๐ กว่าคนเท่านั้น ซึ่งเทียบความสโลตของสมาชิกทั้งหมดแล้ว ก็มาประชุมกันเพียงครึ่งสภาเท่านั้น นับตั้งแต่สมัยประชุมเมื่อวันที ๒๕ มิถุนายนคนนี้เป็นต้นมา โดยเฉพาะ ส.ส. ประเภท ๑ ซึ่งขาดการประชุมไปเป็นส่วนใหญ่ แม้มีทั้งสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ทั้งในด้านการควบคุมตัวเพื่อตรวจเช็คเอกสารในสมัยที่ผ่านมา ซึ่งมีเวลาเหลืออยู่อีกเพียงไม่กี่เดือน พรรคต่างๆ ได้ออกกระแสวิกฤติของพรรคของตน รุ่งโรจน์ให้ประชาชนศรัทธาและสนับสนุนเลือกสมาชิกพรรคของตนเข้ามาใน

สภา เพื่อให้ได้เสียงข้างมากเอาไว้ เพราะถ้าไม่คิดขยักพวกท้าวอะไรเข้าไปนั่งเก้าอี้เป็นรัฐบาล ข้าราชการประเทศได้เหมือนกัน ฉะนั้นการที่จะไปปลุกประชาชนให้สนใจ และศรัทธาเลือกใส่ในพรรคของคนแล้วมันก็เป็นของธรรมดา ย่อมจะมีการ “สวท” กันบ้างพอสมควรหมอกหมอกตามประเพณี และขี้เกียจเลือกกันเข้ามาอีกเท่าไร การโหมกทำลายเสียง ก็ถูกออกเป็นอย่างมีรสชาดยิ่งขึ้น เมื่อเร็วๆ นี้ที่สระบุรี ก็ถึงขนาด เอาเลือดหัวกันออกมาล้าง เวชระชาติไปโดยทันทีเลย ถ้าถึงวันเลือกตั้งแล้วเรานักโทษยังไม่รู้ แค่อีกหนึ่งๆ ก็ว่าจากจากจากกันแน่

ในการหาเสียงนี้เห็นธรรมมากทีเดียว ข้าราชการก็ออกกันน้อย เพราะเห็นเสียความกับการบริหารอยู่ ก็ยอมระดูกลายคำในโมติ เพราะการบริหารบ้านเมืองนั้นมิใช่เรื่องเล็กน้อย ความ

ของพรรคย่อมจะมีใครเสมอ เมื่อถูกฝ่ายค้านโหมกเอา ถ้าฝ่ายรัฐบาล จะไปไปคอยโหมกกันเสียบ้าง ก็ถูกกระไรอยู่ด้วยเหตุนี้เอง พรรคเริ่มมีนักคิดอันเป็นฝ่ายสนับสนุนรัฐบาล ก็ต้องออกไปวาทกล ลายให้ประชาชนได้ เห็นเลี้ยวบ้าง ตัวทั้งตัวนี้ ในการไปกล่าวแก่ของที่มีรัฐบาล ก็ได้แก่ พล.ต.อ. เผ่า ศรียานนท์ เลขาธิการพรรค “อติวันเหล็กแห่งยุค” พร้อม ค่าย ลูกพรรคมากมาย แต่ก็ไม่ขาด “เก๋กชายปัญญา” พลเอก มังกร พรมโง้ว โขไปโศกัก ที่มของพรรคเริ่มมีนักคิดอันว่าเข้มแข็งไม่ใช่เล่น ถูกเหินต้องโดนขานเข้าโรงไปเป็นขบวนๆ ไปปราศัยกล่าวแก่ต่อประชาชนกันทีเดียว พุกง่าย ๆ ก็คือฝ่ายค้านถูกไป “สวท” ถึงไหน ฝ่ายสนับสนุน “เสริมพลังคิด” ต้องไปดังกันทันที.

...อยู่มาวันหนึ่ง เมื่อไม่กี่วันมานี้เอง ก็เริ่มมีนักคิดจากพรรคต่างๆ มาลายใจกันมาของ “อติวันเหล็ก” พล.ต.อ. เผ่า ศรียานนท์ คิดความด้วย “เก๋กชายปัญญา” พล.อ. มังกร พรม-

โง้ว และ ส.ส. สมัยสามัญ ในจังหวัดภาคอีสาน ก็โดยกัยชวนไปปราศัยกล่าวแก่ ภายหลังจากที่ถูกพรรคประชาธิปัตย์และพรรคเสรีประชาธิปไตยโหมกเอาอย่างแตกกระเจิงมาสดๆ ร้อนๆ ความจริงที่น่าเห็นใจ พล.ต.อ. เผ่า และ พล.อ. มังกร อยู่เหมือนกัน ที่ต้องทำหน้าตาอย่างเหินเหินอยู่ ให้แก่พรรคซึ่งหัวหน้าพรรคกระทำไปเอาใจใส่อย่างยิ่ง กลัวยมาากอีสานควรวินก็ควรจะคยรางวัลให้อีก เพราะ พล.ต.อ. เผ่า รายนามเข้ามาว่าได้รับชัยชนะอย่างน่าพิไร แต่จริงใจก็อย่าลืม เก๋กชายปัญญาผู้ซนอันแข็งเสียด เพราะครั้งก่อนสุดสัปดาห์ไปช่วยตั้งตุลาการคดีที่เห็นก็มีไม่เห็นใครอะไร เป็นรางวัล กับเขาเลยยิ่งๆ ใดให้น้ำอาคาราวยศมาอ่านกันอีกก็ยิ่ง

เมื่อขบวนของการพรรคเริ่มมีนักคิดที่ออกกระแสวิกฤติของพรรคโดยมีฝ่ายค้านในอีสานครั้งนี้ จึงเป็นเหตุให้การประชุมสภาเมื่อเช้าวันที่ ๑๕ เดือนนี้ต้องโหมกโหมกไปอย่างสนุกสนาน แม้ยังที่สโมสรสภาอันเป็นชมรมของเหล่าสมาชิก ซึ่งตามปกติก็คึกคักและสรวลเสเฮฮากันเนืองแน่น กลับมีขี้อวดไปดกกัน เล่นเอาเจ้าหน้าทีก “อติ” เรือบประชุมของกกันแล้วกกันเล่า สมาชิกซึ่งไปประชุมไม่ครบองค์สักก็ ต้องรอนถึงตัววระสภาเมื่อ ส.ส. ท.ส.มส.ให้ ขึ้นไป ประชุมที่จะให้พรรคการเมืองแยกประชุมกันได้.

พอประชุมสภา ก้าวขึ้นสู่บัลลังก์แล้ว นับสมาชิกก็จำนวน ๑๒๑ คน พล.อ. จึงกล่าว เยี่ยมประชุม ตามระเบียบ พล.อ. กล่าวเยี่ยมประชุมแล้ว ประทานแก่ให้ทราบว่า ได้รับหนังสือจากกระทรวงยุติธรรม ขออนุญาตทางสภาเพื่อระขอพิจารณาคดี ส.ส. เป็นจำเลยอยู่ซึ่ง ส.ส. เอย อิสสระ จำเลยในคดีสมยศพยาน ตามใน จังหวัดนครราชสีมา นกานันท์ ส.ส. เทพ โชติคุณ อติ ส.ส. ทิม ภูวิพัฒน์ และ ส.ส. (อ่านต่อหน้า ๒๕)

↑ โรงหนังที่ฉายหนังฝรั่งที่เกี่ยวกับโลกวิทยาศาสตร์ในอนาคคดูท่าทางลึกลับ

↑ โรงหนังที่ฉายหนังไทยดรามาน่าเศร้า ผู้คนก็คงคึกคักอยู่ไม่น้อยแหละ

↓ นี่คือโรงละครการเมืองหรือเรียกให้ดูกว่าสำนัคของนักละครการเมืองอันโอ้อำยิ่งใหญ่ที่สุดในภาคพื้นสุวรรณภูมิและกำลังคึกคักอยู่ไม่ใช่น้อยๆ เลย

โรงละครไม่ค่อยคึกคักเพราะคนไทยไปเล่นเรื่องเจ๊กที่ดูหนักกันมาเบือนล้าเบือก

↑ โรงวังซ่งเจาหนีส์ถึงจะแน่นเล่นก็รอบที่รอบคันก็ดูกันแน่นเปรี๊ยะทุกรอบ

ความคึกคักและ ความไม่ค่อยคึกคัก

โรงมหรสพของประชาชนคึกคักในวันอาทิตย์ไม่ว่าจะเป็นโรงหนังโรงละครหรือแม้แต่โรงงิ้ว.... แต่โรงมหรสพของ นักการเมือง แต่ละพรรค ใครจะคึกคัก เข้มแข็ง มากน้อย เพียงใด แล้วแต่บทบาทของผู้แสดงการเมืองแต่ละ คนใน แต่ละพรรค นั้น ๆ โรงมหรสพ ต่าง ๆ เป็น เครื่อง บำ เเรอ ความสุขของ ประชาชน พรรคการเมืองต่าง ๆ ที่กำลังเหวี่ยงแหหาเสียงกันอยู่ใน ขณะนี้ ก็เปรียบเสมือนโรงมหร สพ ของ นัก การ เมือง น่ะแหละ ใครจะเล่นให้คนดูมากดูน้อยได้อย่างไรแล้วแต่ความศรัทธาของประชาชน

ภาพข้างขวานี้ คือโรงงิ้ว... เอ๊ย... ไม่ใช่... ขอโทษด้วย แต่เป็นสำนักของ นักละคร การเมืองอีก สำนักหนึ่ง ซึ่งเขาว่ากันว่า ถูก “ซี้” อย่างยับเยินโดยนักละครออก คคะหนึ่ง สนุก

อีกคนหนึ่งในอีกห้องหนึ่งถาม

อีกคนหนึ่งในอีกห้องหนึ่งถาม

ผมว่า

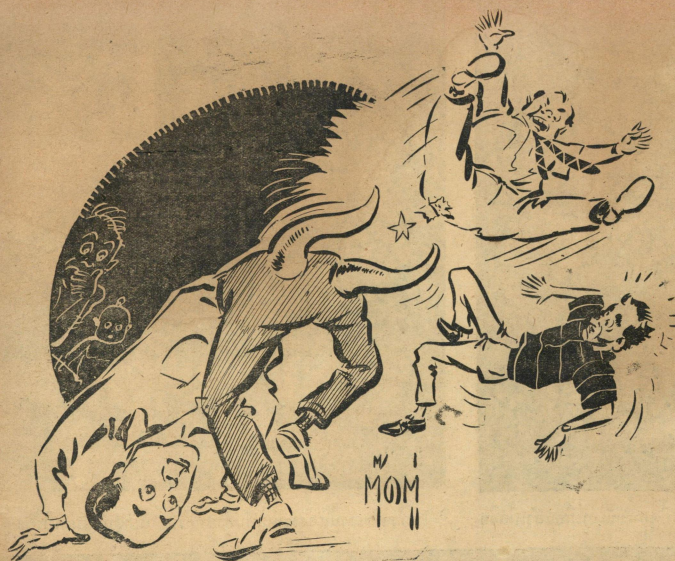
“คณะมาทุกคนสวยสวยใช้ไม้ตะ

ครบ จะเอาไปแข่งขันบน ไซ่ไม้สระครบ
ผมเห็นผู้หญิงคน โทน ผ่านมา कुछ ต้อง
มองจนลับตาไปทุกที”

ถ้าคำถามของเขาขึ้น เป็นคำ
ถามในบุคหลังหลังนั้นแล้ว ผมก็จะ
ตอบเขาออกไปว่า

“เปล่าหอคกรับ ผมมองเธอ
เพราะความงามของเธอต่างหาก เธอ
คุณไม่ทราบหรือครับว่า การประกวดนาง
งามในกรุงเทพมหานคร เสียแล้วในชั้น
เจ้าว่าความงามนี้เอง หลงของ หูใหญ่
กับหูใหญ่”

เขาก็คงคิดใจสงสัยถามผมต่อไปว่า

๑ ๒ ๓
หัวกกกมขาวด

จ้าท้องถิ่นบางคน ถึงกับตั้งข้อกัง
 กัดว่าผมจะตั้งหุ้นเข้าไป คลุกคลี
 โมกอยู่กับพวกเขากันมึน รึว่าจะเป็น
 “สับกับ” ของกรมอะไรกรมหนึ่ง
 รึว่าจะเป็น “แมวมอง” ออกไป
 หา “ปลา” มาประกวดนางสาวไทย
 รึว่าจะเป็น พลพรรคหรือ ลูกพรรค
 หลานพรรคของ พรรคไทยรักไทย
 ออกไป “บู๊หน้า” ล้างหน้าเอาไว้
 ก่อนให้มันนับ รึว่าจะเป็นไปอย่าง
 คิดต่อซ้าย ขวาของเดือน !

คนฉลาดก็ ขสียงสยเหล่านัน ค
หนงตามพมว่า

“คุณเป็นตำรวจมีครอบครัว มาดี
เรื่องอะไรไม่ทราบ?”

ผมตอบเขาว่าผมไม่ได้เป็นตำรวจ
ก็อดหรีดตำรวจก็อดทรมานหน้า และก็มี

มาสี่มือนะอะไรๆ ทลอคนเรื่องตำรา
 นึก ซึ้งเขาอาจสงสัยว่าตำราไม่มี
 ทำอะไรอะไร ในแถบถิ่นนี้ด้วย ฝ
 ฤทัยให้เขาเข้าใจว่าผมเป็นคนหัว

“อ้าว! ก็แล้วเวทีนางงามคอน
กวีตราคาเป็นล้านล้านบาท ที่สร้างไว้
ไปแล้วทนเก็บวนล่ะ มิเป็นหนี้ไปยัย
เรอะ?”

ผมก็จะพบกันอีกขอเขาไปเป็น
การรับรองข้อสงสัยของเขาอย่างเห็บ
แหม่ง

สมมุติว่าถ้าผมยังเญ่ไปทั่วทุก
ขั้วก็บูชาทองเงินทั้ง ๆ ทางโน้น
นี่ๆ กัน คงจะมีใครทลาคดกลา
ดักคนทั้ง สองสัปดาห์ขึ้นมา และถาม
ผมว่า “ยังไปคบ พวกรบขององค์
ทวงศ์เป็นรัฐบาลไหม?”

ผมคงตั้งนึกน้อย เพราะไม่
รู้ว่าจะถูกโจทก์เข้ามาทำนองนี้

“เฮ้! ผมไม่ได้มีพรหมลิขิต
อะไรหรอกที่โดน ชัก หนอย หนิงเลย

แล้วผมจะได้เป็นรัฐบาลยังงี้" ผมตอบ
คุณฉลากซึ่งสงสัยคนนั้นพูดต่อไป

(อ่านต่อหน้า ๓๕)

ชื่อเรื่องหัวใจอลันนั้นฟังๆ
คุณแฉะปมตะป๊ะของบอกเอาไว้ คุณน
ทุกลูกพี่ลูกน้อง แต่เมื่อเรามาช่วย
กันคิดว่าความหมายของคำว่า “หัวใจ
กันชีวิต” ให้แน่แล้ว ก็อาจแปล
ความหมายได้ว่า “การต้องเสีย
แฟนไป อย่าง สบถล้นขอมไว้
ความหมาย” นั้นเอง ดังนั้นผมจึง
เป็นเจ้าของคอลัมน์นี้หนึ่งต้องขออภัย
ต่อคุณคุณผู้ อ่านเสียก่อนว่า
คุณได้พบอะไรอะไรใน คอลัมน์นี้
ลึกลับพิศดารไปอย่างไรก็ดี ก็ขอให้
ทุกท่านได้รู้ถึงความหมายอะไรหนึ่ง
เมื่อเมื่อก่อน ขอให้ดูคุณเข้าใจ
เพียงว่า ผมอะไรเล่าให้ดูฟังผม
ก็เล่าของ ผม ส่งส่งไป อย่าง นั้นเอง
มิได้มีความหมายอันใด หากได้

ทนก่อนทรมาน จะเข็น ไหลคน อ้วน
 ฝ่ามือพรตลงเรือการกวนป่วนรอบทิศ
 “ ๓ ๓ ” แกเข็นคำกลอนไว้วรรณ
 สมยกศคน “ ๓ ๓ ” นนใจรวม
 กนจริง แต่ไม่ไคร่ร่วมมีอกนเสนาธนา

สัปคนออกมา หากร่วมมือกันควรวิน
ผมยอให้เก้เขียนแลกเขียนความที่ผม
ยอกเท่านั้นเอง คุณทเห็นรูปเขาวัว
เขาคววยอะไรคิดพิทขัย ก้อให้ช่วย
กันยโปลยเอาเป็นว่า เพียงประสงค
ะให้ โกลเคบกับยอหัวของเท่านั้นหา
ม่เพนออย่างอื่นอย่างใดไม่

สมมุติคน ชอบท่องเที่ยว ไปในที่
ต่างๆ อย่าง "หัวหกก้นขวิด" เป็น
พักๆ ขาดพัฒนาไปกระโดดอยู่ทางเหนือ
บนเขินปลัดจายคนไหน ทางทิศ
ที่ไปทอดกนกอยู่แต่ใดในเขื่อนในสวน
บางพาราโน ความหัวหกก้นขวิด
ของมัน ไปให้ทำให้สมมุติสหาย
ความเป็นผู้ของเคสก็จริง...
ได้ทำให้ผมเชื่อต่อรวมชาติก็ลง
สิ่งแนวล้อม ทั้งหลายเท่าที่ ผม ฝ่า
ไปพบ

พักหนึ่ง ๆ ผมไปอยู่ในห้องที่
ต่างต่างเป็นเวลานานนาน ที่อยู่นาน
นานนั้นเพราะผมเป็นคนชอบศึกษา
อยากเรียนรู้ว่าอะไรเป็นอะไรในที่
นั้น คนฉลาดและขงสยัปร

□ เปรลส์ค่อนเฟอร์เรนซ์

ต่อจากหน้า ๒๐

คำถามต่อมาคือ คุณแสดงคามเห็นว่า สัมพันธไมตรีระหว่างไทยกับพม่า ไม่มีอะไรดีขึ้นกว่าใน ขณะนี้หรือ พลธวัชว่าเป็นอย่างใจซอวี่ รอมพลตอบสั้นๆ ว่า "ซอวี่ร้องในคำแถลงนั้น"

ละเอียท พิษุสวัชอีกแห่ง "ข่าวส่วน" ตามในเรื่องที่ "ค.ช. ขัณญา" คงซึ้งใจมาก (ยังในวันนั้นไปอิสลามเสียได้) ฝ่ายคงหัวเราะเอ๊ก-เอ๊ก หรือระกระวางหัวไปเป็นแน่

"กระผมขอเรียน ตามท่านนายกรัฐมนตรีว่า การที่คณะกรรมการจัดงานรัฐธรรมณูญขึ้น จนการประท้วงนางสาวไทยเสียนั้น รัฐบาลอาจะต้อง ซาก ทุนและ ะ ค่าย ข่าย เงิน ช่วยเหลืองานนี้เพียงใดหรือไม่ เพราะการประท้วงนางสาวไทยทุกปีมีค่าไป เป็นสิ่งๆ ตามตามที่ท่านนายกรัฐมนตรีบอกไว้"

รอมพล "ถูกแล้ว เมื่อเรากลัวไม่มีการประท้วงนางสาวไทยเสียนแล้ววรายไปของงานก็ลดลงชวบลง รัฐบาลก็จำต้องให้เงินช่วยเหลือสนับสนุนมาก ซึ่งขึ้นเป็นธรรมดา ถ้าประท้วงนางสาวไทยเราให้ค่าไปมาก ถ้าไรนั้นก็เอาไปสร้างสาธารณสถานให้ถูกๆ ทั่วหลาย ๆ แห่ง แต่เมื่อไม่ประท้วงก็ต้องเพิ่มเงินขึ้นประมาณวันยาท ไม่นักนักทุกคน วันฉัตรมงคลฝ่ายหญิงเขาที่ไม่เห็นชอบด้วย คงลงทะเลเป็นอันไม่มีงานงามเสีย"

ละเอียท "ถ้ามีการผมเห็นว่าควรทำให้มีการ ประท้วงนางสาว ไทยต่อไป ถ้าวันฉัตรมงคลฝ่ายหญิงซอวี่หรือให้วันฉัตรมงคลเขาจากกาโดยตลอดเสียเลยก็เลยไม่โกหกรัศมี"

รอมพล "โย เขาไม่เอาหรอกเขาไม่สนับสนุน ถึงจะไปให้เขาเป็นคนควบคุมการประท้วง เขาก็ไม่รับผมเองก็ไม่อยากให้มีขึ้น ใคร ๆ ก็ฝ่ายทั้ง

นั้น ทั้งเสียหมีทุกขณย์ก็ใหญ่ ไม่สนับสนุนเลยผมก็ตั้งเลิก ทำกันว่าผู้ที่เข้าประท้วง พอประท้วงแล้วก็ตั้งงานไปก็ไปว่า นางสาว ไทยทั้งงานว่าเสีย-ลงว่าเขาแข่งงานแปลว่า เสียขึ้นไม่ยุติธรรมโยมี"

สนิทแห่ง "ประชาธิปไตย" ลูกซันชักว่า "เออว่าหนังสือพิมพ์ไม่สนับสนุนนั้น ผมไม่เห็นหนังสือพิมพ์บอกว่าไม่สนับสนุนเลยนักครับ ก็ท่านนายกบอกอยู่ โท้ง ๆ ว่าการประท้วงนางสาวไทยเรให้ค่าไป เอาค่าไปไปสร้างวังหลวงสาธารณะอย่างอื่น ๆ ให้มาก ๆ ผมก็อยากให้มีการประท้วงนางสาว ไทยขึ้นอีก การประท้วงหรือไม่ประท้วงก็อยู่ ที่ท่านนายกคนเคื่องท่านนายก ก็คือคือว่าเป็นผู้เสนอสิทธิในกิจการต่าง ๆ มาแล้วรมาผ่านพิชิตหญิงเพียงคนเดียวไม่เป็นการแสดง ความ ชื่นแอ ไป แล้วหรือครับ"

รอมพล "นั่นแน่คุณสนิท-ขึ้นอยู่ก่อน ประชาธิปไตยของคุณนั้น แผลงไม่สนับสนุน ไม่เอาแล้วเลิกไปแล้วไม่มี การประท้วงนางสาวไทยแต่แค่นี้"

สนิท "ประชาธิปไตยของผมเคยแอนด์มานานแล้วจึงผมเคื่องกับใครอะไรก็ไม่เหมือนกัน"

รอมพล "ขอทีผมไม่คิดสัน-สมถัก"

เรื่องนางงามกลั่นลงแต่เพียงเท่านี้ เป็นเวลาพักที่ ร.ม.ค. ประมาณ "จอมสระบุรี" อภิเษกสาร เขามาในชุดลายเด็ก ๆ สีเทา เนืกลิ้งจกักรอมพล สีเขียวอย่างนายกรัฐมนตรีคุณนั้นเอง"

คณันนายเขยแรก "แสดเตอร์อีฟมิ่งไปสิด" โรมคี่เป็นภาษาอังกฤษว่ากรมเลียบของพระวร รัฐบาลในจังหวัดสุรินทร์และอุดร ข้าราชการ ไปหาเสียงในยุญพร้อมตลอดทุก จังหวัดรอมพลว่ากระไร นั้นหรือประชาธิปไตย

รอมพลก็ ตั้งสัณย์ คณนาย แสดเตอร์เคย์ไปย้วย แต่อย่างว่านั่นแหละ (อ่านต่อหน้า ๒๑)

ตอโศก

ส.ส. หัตถาจารย์จ่ายเงิน ๕ ล้านบาท รุงอุดรติดถ

(ข่าวจากเสกัภาพ ๑๘ ก.ค. ๕๘)

ผมเห็นว่าข้อใจเรื่องอื่นจะคมข้ากว่ากระมังครับ เพราะเรื่องนั้นมันไม่มีอะไรที่น่าสงสัยเหลืออยู่เลย และผมยังคิดว่าผู้ซื้อเงินมาซื้อผู้คิดหาผู้เขียนเสียด้วยซ้ำ เพราะการเลือกตั้งที่อุดรติดถนั้น เป็นการเลือกตั้งตัวอย่างก่อนการเลือกตั้งครั้งใหญ่ ฉะนั้นก่อนเหือ ๕ ล้านที่ทุ่มไป ผมว่าน่าจะน้อยไปเสียด้วยซ้ำ สำหรับกรกับมาอีกครึ่งหนึ่งของรัฐบาลชุดนี้ หากยังคิดใจสงสัยอีกละก็ ผมว่าสัณย์แจ้งดีกว่า "ปลาเคียวหน้าตลาดพอแล้วจะหลงดูบเหืออย่างลืมหัดอีกหรือไม่หนอ?"

หลวงถวิลเห็นด้วยสทรวุ้งแย่งตลาดไทย

(ข่าวจากสยามนิกร ๑๘ ก.ค. ๕๘)

ถ้าหากเป็นสมัยก่อนขณะที่ยังใหญ่ของเราก่อน ก็อาจเลิกละเล็มไปกับตลาดลัทธิของบิษัณมิตรอเมริกาที่ประเทศอเมริกาให้ แล้วตามติดด้วยเงินโซนาตามประการ จนคุประที่หนึ่งเมืองไทยจะแปรสภาพกลายเป็นเมืองขึ้นของอเมริกาไป ค่าคุประโดยคงลัทธิว่าจะเกิดขึ้นได้ไหมเอ๋ย ทั้ง ๆ ที่ในขณะนั้นเรากได้ประกาศออกปาก ๆ ว่า ไทยเป็นเอกราช ไทยเป็นอิสระศไทยมีเสรีภาพ แต่จะแต่ต้องอเมริกาบิษัณมิตรใหญ่ มุ่งหน้าจะช่วยเหลือบิษัณมิตรด้วยอาวุธ หรือเรียกร้องสันติภาพแต่ไม่ยอมลดกำลังอาวุธตามข้อเสนอแนะไม่ได้เป็นเด็ดขาด

ขัณนาแห่งลัณนาสามหมื่นไปมีน้า

(ข่าวจากเสกัภาพ ๑๘ ก.ค. ๕๘)

ใกล้เลือกตั้งอย่างนี้เรียกร้องเข้าเถอะครับ อาจะจะมีหวังอยู่มากทีเดียว ถ้าขึ้นปล่อยให้อีกอสันผ่านไปแล้ว เสียงของขวานาก็ไม่มีผิดอะไรกับเสียงนกเสียงกา หรือเหมือนสายลมอ่อน รังแต่จะไชยผ่านไปตามนั้นเอง ความแค้นแค้นของขวานาชาวสวนมื่ออย่างไร ก็คงคงสภาพอยู่เช่นนั้น และนับวันที่จะทรุดโทรมยิ่งขึ้น แต่ผู้ปกครองประเทศของเราเคยกล่าวว่า การปกครองแบบประชาธิปไตยนั้น ก็คือ การปกครองของประชาชน โดยประชาชน เพื่อประชาชน อนิจจา! เมืองไทยก็ยังยู่สู่ล้าที่มีคหวิญญูอย่างนักกับเขาเหมือนกันนะ ทั้ง ๆ ที่นับเป็นไป กับสภาพความเป็นจริงไม่ได้เลย

นายกสอสวนขวานักโกโชนเลา

(ข่าวพิมพ์ไทย ๑๘ ก.ค. ๕๘)

กรุณาเอาใจจุงู เลียบ้างเถอะครับ เพราะความเป็นอยู่ของบุคคลเหล่านั้นเท่าที่เห็นทั่ว ๆ ไป เกือบจะเรียกได้ว่าไม่มีอะไรดีไป กว่าสิ่งมีชีวิต แต่เราไม่เรียกว่ามนุษย์เท่าใดนัก การทรวนกับพวกนักโกโชนเพื่อให้ขัดหลาบนั้น มันหมดสมัยเสียแล้ว มนุษย์มิได้มีสันดานเป็นอาชญากร มาแต่

กำหนด หากอยู่ที่ปัญหาทางสังคมและปัญหาทางเศรษฐกิจกันลัดกันไป
ฉะนั้นการแก้ปัญหาหนึ่งขึ้นอยู่กับการอยู่ดีกินดี การยอมรับสังคมด้วย
เมตตาจิต ทำให้ขึ้นอยู่กับการหาหนทางระบอบบริหารต่าง ๆ ไม่ และอีก
อย่างหนึ่งการคิดเชิงทฤษฎีด้วย ก็หาว่าผู้หนึ่งจะต้องกระทำผิดต่อไปอีก
ตลอดชีวิตไหม เขาอาจจะกลับตัวเป็นคนดีที่ประโยชน์ให้ แต่ประเทศชาติ
อย่างมากมายได้ หรืออาจจะมากกว่า บุคคลที่กล่าวถึงเรื่องอำนาจอยู่ใน
ปัจจุบันนี้เสียด้วยซ้ำ ซึ่งบางคนไม่ได้ทำอะไรนอกจากความชั่ว

ความประกาศปกป้องเลือกของพล

(ข่าวประชาธิปไตย ๑๔ ก.ค. ๕๘)

นากลัว นากลัว ผมซัดจะหัวใจเสียแล้ว เพราะรุ่งเรืองไปหมด
การต่อสู้เกมการเมืองในระบอบประชาธิปไตยนี้ ไม่ได้ยุติการต่อสู้
กันทางนโยบายเสียแล้ว ว่าใครจะนิยมนโยบายดีของอะไรก็ตามเลือกให้
แก่ประชาชนได้ เพื่อถือเป็นการให้ประชาชนพิจารณา ว่าสมควรจะเลือก
ใครดี หากอยู่ที่การกำหนดไปก่อนด้วยเรื่องส่วนตัว ใครจะมากช่วยน้อย
ความจริงก็กลัวนกลัวเหมือนกัน แต่ผมขอทราบหน่อยเถอะครับว่าฉัน
ประชาธิปไตยโดยคำขวัญไหนครับ?

□ เลือกดีนั้นเงิน

ต่อจากหน้า ๑๑

แต่เขา ก็ขอไม่ถูกว่า ทำไมเราจึง ใ
มองไปก็เห็นการชิงวิ่งเต้นกันหาพรรค
แล้วเข้ามา กลอกกลอกที่เขาเข้ามา
รออยู่หน้าหอประชุม เขาอาจจะกลัว
ก็ใช่—คือกลัวว่า เราเห็น นายเงิน ของ
เขาจะมากมานัก เพื่อชิงเอาที่นั่ง
กันเล่นก็เลยไปจากเขา ไม่มีปัญหา
นายปลุกกระแสมองภัย ความกลัว มาก
กว่าอื่น ลูกชายก็ยืนอยู่ข้าง ๆ สังกะ
กิริยาของพ่ออยู่ตลอดเวลา จากแนว
ตาของพ่อ เขารู้ว่านายปลุกกำลัง
คิดอะไร ที่กันเล่นก็เลย... ทั้งในหัว
... กำลังจะหลกกลบไป จากกรม สลึง
เพราะเหตุข้อเดียว คือไม่มีเงินจะชำระ
คอกเบี้ย และเงินต้นของหนี้ เป็นนายเงิน,
เงิน ... เงินอย่างก็เลยเท่านั้น ที่เป็นนาย
ของกลลึงทุกอย่างในโลก เขามองเพียงมา
รู้เอาไว้ก่อนเรื่องการเงินมีอำนาจอย่างไร
ในไม่ช้ามัน เงินจะทำให้เขาพร้อมด้วย
พ่อและแม่ก็กลายเป็นคนสิ้นเนื้อประดา
ตัว, ไม่มีการอยู่, ไม่มีการทำกิน, สามคน
พ่อและลูกก็จะเหวเร่ร่อนไปในสภาพ
ของคนที่ขอทานก็เพราะเงินนี้แหละ พ่อ

ก็ไม่มีไปก็ต่อสู้กันจนมาหลายสิบปีเพื่อ
จะมีเงิน. เงินเป็นสิ่งจำเป็นที่สุด... น้า
ปวารณานะ แต่เงินที่ปวารณานะ ได้
กลายเป็นศัตรูที่ร้ายกาจไปแล้วนี่มัน
นายปลุกได้ต่อสู้กับ ชีวิตเพื่อ จะมีเงิน,
แต่เงินกำลังจะเรียกเอาตัวไปทั้ง ๑๐ ไร่
เพราะกลลึงอันแยบยลของเงิน— คือ
กลลึงของคอกเบี้ย ซึ่งพอกันทุก ๆ
นาปี... พอกันกระทั่งท่วมเงินต้น...ท่วม
แล้วท่วมอีก...ท่วมจนเขาไม่มีทางจะใช้
คืนได้. นายปลุกเริ่มเข้าใจว่า เงินมันมี
ชีวิตแน่, เหมือนสัตว์ที่มันกลัว เช่น
เห่า, งูเท่านั้นคือโคโลนั้นได้ เงินก็
เกลียดโคโลนั้น. เงิน ๑,๐๐๐ บาท อาจ
กลายเป็น ๑๐,๐๐๐ บาทได้ในเวลาไม่
นานนัก เพราะคอกเบี้ยร้อยละ ๕ ร้อย
ละ ๑๐ และเงินเพียง ๑,๐๐๐ บาทของ
เจ้าแม่เก่า แซ่แต้ ซึ่งยังที่วิ่งก็เย็น
แรงนางของคนอื่น. อารมณ์กลายเป็น?

(อ่านต่อหน้า ๑๓)

□ ในสนาม

ต่อจากหน้า ๑๔

คู่สมรสกับ คาวทองคู่นี้ไป กัน
ใหญ่ เพราะผมรู้ว่า สละระนองเสมอ
กับคาวทองมาแล้ว แต่ขณะนั้นคาวทอง
แข็งแกร่งเห็นอะไรระนองเห็นไหนๆ หลั่ง
สุกน้อเอ๋ยถึงลงมือปฏิบัติในยกแรกก็

ไทย-สปีด

เวลาก่อนหน้าเมื่อวันเสาร์ที่ ๑๕ กรกฎาคม
แต่คงให้ เห็นว่า คาวทอง มีกำลังขึ้น
คงจามกับสระและยังนั่ง อีกอีกไม่มี
อะไรขึ้น หากที่เอาสายฟ้า พลุ
เกียรติหรือคือคือคือ น้าฟาก กับ
ทองแทนสระและแล้ว มวยวันที่ ๑ กับ
ยานที่ กีฬาสถาน แห่ง ซาจิระ มีรส
เข้มจนถึงใจพระพรคุณผู้เป็นแฟน
มวยอย่างแน่นอน และละครกรรม
การ เวทีสุพรรณ อารยะ โคโลว่า "ฟ่ง
มิด" ผู้สนใจการ แข่งขัน สกมวย ของ
เวลาก่อนหน้าอยู่อย่าง

ไว้ทางโลกก็ต่างประเทศมาก แต่ก็นั้น
แหละ ท่าน เจ้าคุณจิตรกรวิชัย ประธาน
กรรมการ โอลิมปิกของเมืองไทยท่านมี
ใจเป็นนักกีฬา เมื่อไปแข่งขัน
โอลิมปิกที่เชลซิงก์ คราวที่แล้วเมื่อปี
๑๙๕๓ ท่านประธานสุดท้ายที่รักของเรา
ท่านนักกีฬา ไปแข่งขัน โอลิมปิก กับเขา
ด้วย ปรากฏว่า นักกีฬาของเรา แพ้เขา
หลกคู่เขาเข้า "เฟลด์" ก็ไม่มี เสีย
เงินเสียทองไปเป็นแสน ๆ บาท แต่
ท่านประธานของเราก็ยังมีความดีความ
ควว่านพิเศษไม่สำคัญ ๆ แต่เราเอา
ธงชาติ ไปเก็บ ออกก็ เขาได้ก็ แล้วก็น
เพราะท่าน ประธานของเรา รู้จักเมืองไทย
ขึ้น ฟังท่านว่าเรา เข้าก็ หรือไม่ถูก เอา
แล้วก็น

ไทยกับโอลิมปิกครั้งที่ ๑๖

ในการแข่งขันโอลิมปิกครั้งที่ ๑๖
ณ กรุง เมลเบิร์น, ออสเตรเลีย ในปีนี้
เปิดฉากชิงชัยกันในเดือนพฤศจิกายน
จะถึงนี้ชาวเรามีนักกีฬาต่าง ๆ ส
นักกีฬา เข้า แข่งขันกัน มากมาย นับเป็น
ประวัติการณ์ครั้งแรกของไทย โอลิมปิกมา
ที่เดียว

ประเทศ ที่มี หวัง ครอง ตำแหน่ง
ชนะเลิศคะแนนรวมคือชาวทวีป
คำไว้มากที่สุด เห็นะ ไม่พ้นสหรัฐอเมริกา
อีกอีกอีกอีกอีกอีกอีกอีกอีกอีก
แต่ไรแล้ว และโอลิมปิกครั้งสุดท้าย
ที่เชลซิงก์, ฟินแลนด์ เมื่อปี ๑๙๕๓
ปรากฏว่าสหรัฐอเมริกาทำคะแนนรวม
ได้เป็นยอดเยี่ยมและโซเวียต ควบตาม
ติดมาเป็นอันดับสอง นั่นจึงหวังได้ว่า
ในการแข่งขันโอลิมปิกครั้งที่ ๑๖ ที่กรุง
เมลเบิร์น, ออสเตรเลียในเดือนพฤศจิกายน
จะถึงนี้ สหรัฐอเมริกาอีกอีกอีกอีก
คงก็แค่ ขี่ ขี่ ขี่ ขี่ ขี่ ขี่ ขี่ ขี่ ขี่ ขี่
ชนะเลิศ มาเป็น ของตน ให้ได้อย่างแน่นอน

สำหรับเมืองไทยเรา เมื่อพูดถึง
กันแล้วออกจะขำและล้าสมัย, เพราะนัก
กีฬาของเรา เข้า แข่งขัน ต่างคำสถิติ

ในปีนั้นทาง โอลิมปิกของเมืองไทย
วางแผนการดีมีใหญ่มากกว่าแต่ก่อน
เพราะในการแข่งขันโอลิมปิกครั้งที่ ๑๖
นี้ไทยส่งนักกีฬาเข้าแข่งขันถึง ๔ ประ
เภทคือ กีฬา, ฟุตบอล, มวยและบาส-
เกตบอลซึ่งเรา นักกีฬาที่เก่งๆ ทั่ว
อย่างเช่น

การส่งนักกีฬาไปแข่งขัน เราต้อง
เสียค่าใช้จ่ายมากมาย ไม่ใช่เล็กน้อย
ทางคณะกรรมการโอลิมปิกท่านว่าเสีย
เงินแต่ก็โคตรคุ้มค่าเพราะเมืองไทยได้
ชื่อเสียง ก็เห็นะจริงเพราะชื่อเสียงที่
ไทย ได้ไว้ ก็เห็น ะได้ แก่การ แพ้เขา
มากกว่าจะมี

เพื่อหวังก็คือ นักกีฬาไทยของเรา
ที่จะไปแข่งขันกับชาติที่เก่งๆ ในครั้ง
นี้ ก็ทราบ สถิติบางอย่าง ของนักกีฬา
สหรัฐ อเมริกา ที่จะไป ทำ การ แข่งขัน
กับเราในโอลิมปิกครั้งนี้ ก็ทราบไว้บ้าง
เพื่อจะได้มาเปรียบเทียบกับเราพอ
จะไปฝากกับเขาเราไหม

กระโดดไกล รอนเบเนดิกแห่ง
สหรัฐอเมริกา เป็นผู้ที่ทำ ไป สถิติ
โอลิมปิกครั้งนี้เพื่อสหรัฐอเมริกา เป็น

ยุควิชิตชัย

เกิดแข่งขันกีฬาแพนอเมริกัน ที่นคร เม็กซิโกเมื่อเร็ว ๆ นี้ เขาคงโคโล โกลด์ถึง ๒๖ พิกัด ๓ ๖ นิ้วและยังเป็นที่สองของโอลิมปิกเกมส์ที่นครโคโลโกล ๒๖ พิกัด ๕ นิ้ว นับว่าเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์การแข่งขันกีฬาโอลิมปิกที่นักกีฬาเข้าแข่งขันกันเกี่ยวกับนครโคโลโกลกว่า ๒๖ พิกัดถึงสองคน

กระ โกลด์สูง ชาร์ ลี คิวมาส แห่ง วิทยาลัยคองม่อนที่นครโคโลโกลสูง ๖ พิกัด ๑/๒ นิ้ว

กลุ่มน้ำหนักบาร์บิ โอไรอันแห่ง กองทัพอากาศที่โคโลโกล ๖๐ พิกัด ๑๐ นิ้ว

ซวงจันกร พอร์วัน กอร์เคียนซวง ไคโกล ๑๘๗ พิกัด ๘ นิ้ว

กระ โกลด์ คาร์ ย็อง โสการัก แห่ง สโมสรนักกีฬาโอลิมปิก เลสเตอร์ โกลด์ ๑๕ พิกัด ๑ นิ้ว

วิ่งเร็วระยะทาง ๑๐๐ เมตร ย็อง ย็ มอร์ โรว์ ทาเวลา ๑๐.๓ วินาที

วิ่งเร็วระยะทาง ๒๐๐ เมตร ย็อง ย็ มอร์ โรว์ ทาเวลา ๒๐.๖ วินาที

วิ่งเร็วระยะทาง ๔๐๐ เมตร ย็อง ย็ มอร์ โรว์ ทาเวลา ๔๕.๒ วินาที

วิ่งเร็วระยะทาง ๘๐๐ เมตร ย็อง ย็ มอร์ โรว์ ทาเวลา ๑.๓๗ วินาที

วิ่งเร็วระยะทาง ๑๐๐๐ เมตร ย็อง ย็ มอร์ โรว์ ทาเวลา ๑.๓๗ วินาที

วิ่งเร็วระยะทาง ๑๐๐๐ เมตร ย็อง ย็ มอร์ โรว์ ทาเวลา ๑.๓๗ วินาที

วิ่งเร็วระยะทาง ๑๐๐๐ เมตร ย็อง ย็ มอร์ โรว์ ทาเวลา ๑.๓๗ วินาที

วิ่งเร็วระยะทาง ๑๐๐๐ เมตร ย็อง ย็ มอร์ โรว์ ทาเวลา ๑.๓๗ วินาที

วิ่งเร็วระยะทาง ๑๐๐๐ เมตร ย็อง ย็ มอร์ โรว์ ทาเวลา ๑.๓๗ วินาที

วิ่งเร็วระยะทาง ๑๐๐๐ เมตร ย็อง ย็ มอร์ โรว์ ทาเวลา ๑.๓๗ วินาที

วิ่งเร็วระยะทาง ๑๐๐๐ เมตร ย็อง ย็ มอร์ โรว์ ทาเวลา ๑.๓๗ วินาที

วิ่งเร็วระยะทาง ๑๐๐๐ เมตร ย็อง ย็ มอร์ โรว์ ทาเวลา ๑.๓๗ วินาที

วิ่งเร็วระยะทาง ๑๐๐๐ เมตร ย็อง ย็ มอร์ โรว์ ทาเวลา ๑.๓๗ วินาที

วิ่งเร็วระยะทาง ๑๐๐๐ เมตร ย็อง ย็ มอร์ โรว์ ทาเวลา ๑.๓๗ วินาที

วิ่งเร็วระยะทาง ๑๐๐๐ เมตร ย็อง ย็ มอร์ โรว์ ทาเวลา ๑.๓๗ วินาที

วิ่งเร็วระยะทาง ๑๐๐๐ เมตร ย็อง ย็ มอร์ โรว์ ทาเวลา ๑.๓๗ วินาที

วิ่งเร็วระยะทาง ๑๐๐๐ เมตร ย็อง ย็ มอร์ โรว์ ทาเวลา ๑.๓๗ วินาที

วิ่งเร็วระยะทาง ๑๐๐๐ เมตร ย็อง ย็ มอร์ โรว์ ทาเวลา ๑.๓๗ วินาที

วิ่งเร็วระยะทาง ๑๐๐๐ เมตร ย็อง ย็ มอร์ โรว์ ทาเวลา ๑.๓๗ วินาที

วิ่งเร็วระยะทาง ๑๐๐๐ เมตร ย็อง ย็ มอร์ โรว์ ทาเวลา ๑.๓๗ วินาที

วิ่งเร็วระยะทาง ๑๐๐๐ เมตร ย็อง ย็ มอร์ โรว์ ทาเวลา ๑.๓๗ วินาที

วิ่งเร็วระยะทาง ๑๐๐๐ เมตร ย็อง ย็ มอร์ โรว์ ทาเวลา ๑.๓๗ วินาที

วิ่งเร็วระยะทาง ๑๐๐๐ เมตร ย็อง ย็ มอร์ โรว์ ทาเวลา ๑.๓๗ วินาที

วิ่งเร็วระยะทาง ๑๐๐๐ เมตร ย็อง ย็ มอร์ โรว์ ทาเวลา ๑.๓๗ วินาที

สถิติยังห่างไกล หรือใกล้เคียงก็ เห็นที จะไปไม่ไหว อย่างน้อยเสียเงินเสียทองของชาติเลยดีกว่าเข็นแน่

แต่ถ้าเราอย่างนายสวัสดิ์ เลขา ยานนท์ เลขาธิการ กรรมการโอลิมปิก แห่งประเทศไทย ตลอดจน กิ่งกมล ทางวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย เมื่อวันเสาร์ ที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕

ว่า "บรรณ เกอญูแตรแตรผู้เริ่มโอลิมปิกสมัยนี้ ขำขันที่ได้กล่าวว่า ขำขันไว้ว่า สาระสำคัญในการแข่งขัน โอลิมปิกไม่ใช่การชนะ แต่สำคัญอยู่ที่

คนเข้าร่วมแข่งขันและถือไว้ได้สัก นักกีฬาของเราซึ่งทำสถิติไม่เท่าเขา ไปแข่งขันกันเขาเพื่อเอากิตติเกียรตินะ

จะไม่น่าเสีย ค่ายเงินทองของชาติ กระมัง?

เห็นสิ วิมเบิ้ลดัน

การ แข่งขัน เทนนิส วิมเบิ้ลดัน ที่ กรุงลอนดอนซึ่งพายุไฟไหม้หนักกว่าเป็น การชิงแชมป์เทนนิส ของโลกที่ ๖ นี้

เอง ผลของการแข่งขันในปีที่ปรากฏว่าแชมป์คนเดียวและหญิง เมื่อปลาย

นี้พ่ายแพ้ไป ตามๆ กันทีเดียว โดยเฉพาะ ออสเตเรียซึ่ง ปรากฏว่าบันทึกว่า

ตำแหน่งชนะเลิศ ที่ประเทศชาย เดียว และคู่ไปครอบครองอย่างใกล้ชิด

ผลของการแข่งขันแต่ละประเภท ปรากฏว่าตำแหน่งแชมป์คนเดียว

ประเทศชาย เกียวไก แก่ ลิวโซ๊ค แห่งออสเตรเลีย

หญิง เกียวไก แก่ เซอร์ลีย์ ฟราย แห่งสหรัฐอเมริกา

ชาย คูโยไก แก่ ลิวโซ๊ค กับ เคนโรส วอลด์ แห่งออสเตรเลีย

หญิง คูโยไก แก่ ลิวโซ๊ค กับ สตีฟ อเมริก กับ อีเลียส ยัคคินซ์ อเมริก กับ อีเลียส ยัคคินซ์

แห่งสหรัฐอเมริกา และ เกิดหญิงเกียวไก แก่ เซอร์ลีย์ ฟราย แห่งอังกฤษ

สำหรับ แม่น โกร อิล เอ็ม กับ สัน แซมย์หญิงนี้ เคยมาเมืองไทยเมื่อปี ๕๕ และ ๕๖ เองเลย เป็น ที่สองของ สหรั

อเมริกา คากว่าเร โค้ชของทีมชาติไทย ของวิมเบิ้ลดันนี้ แต่พลาไปอย่าง

น่าเกลียด แม้กระนั้นก็ยังยืนยันว่า "จะต้อง กลับมา ซึ่งก็ วิมเบิ้ลดัน อีกให้

งไว้"

บ ทวิจารณ์การเมือง ต่อจากหน้า ๕

ประมาณ - สดบรรทัด การหา

เสียงที่ หวังดี สดบรรทัด เมื่อ สดบรรทัด

แล้วมานี้ เป็นสัญญาณที่ไม่ดีนัก

แก่รัฐบาล และ ที่ท่าน รอมพล คับ

ด้วยว่าเป็น พรรคที่อยู่ในนามารมีของ

ท่านทั้งสองพรรค มาแต่กว่าอย่างเข้า

เดือนเช่นนี้ บอสมักที่จะเกิดขึ้น

แล้วบรรดาของรัฐบาลด้วย ข้อร้าย

ก็คือ ฝ่ายพ.ท.ประเสริฐ สดบรรทัด

พรรค อรรถมาธิยัย เรียกให้ ดำรงไว้

ทั้งความรัฐธรรมนุญแล้ว เรื่องของ

คุณเผ่าแก้วเรื่องหนึ่งก็คือ มีข้อพิพาท

กับสภามหาวิทยาลัยหอศิลปวัฒนธรรม

เรื่องก็ถึงเคยหายไปในเมื่อ

คดีกระบวนนี้ ถ้าจะเทียบเคียงเรื่อง

"ความเป็นกลาง" ที่เรื่องประธานา

ธิปัตย์ก็มีความกล่าววิพากษ์ที่กรมมโน

ทศวินทร์ที่ตัดสินลงขันเกี่ยวกับเคีย

และก็มีประธานาธิบดี โยเซบเซอวิช

หนึ่งที่มีกรณีร้องข้อ คำนี้ ประเด็น

นอกนั้นก็ ซึ่งทำให้บรรดาคล้ายคำ

กล่าว ว่า สามทหารของ รัฐธรรมนูญ

อันลงแล้ว ท่านรอมพล ป. พิบูล

สงคราม ของเราก็มีคุณลักษณะ เช่น

เคยบันทึกโยเซบเซอวิช ที่ทำให้เรื่อง

รอมพลเซอวิชก็ ดำรงไว้หนึ่งข้อ

ต่างประเทศ

อเมริกา - จีนแดงที่เจเนวา

เอกอัครราชทูตอเมริกัน ขอน สัน กับ

เอกอัครราชทูต จีน หวัง ยี่นัง โด ประ

ชุมกันที่ นครเจเนวาถึง ๕๓ ครั้งแล้ว

ปัญหา ที่ปรากฏแยกแยก ก็คือเรื่องการ

ปล่อยปล่อยชาวอเมริกัน ๑๑ คน จากที่

คุมขังของจีนฟังก็ไม่ใช่เรื่องใหญ่โต

ที่มีปัญหา สลัม ชัยซ้อน แต่ประการใด

แม้เสียงกล่าวกันว่า ที่มีการกระถ

โลกทั้งเกียติทรงกล้งลง ชาวเกียติ—
ความให้ ยิ่งปรากฏว่านายพลผู้เฒ่า
และรัฐบุรุษของจีน ๗๐ คนของพรรค
กั๋วหมินต๋งก็ มีทัศนคติ ความงามพล
เฉยไป ไท่กระสายเสียงทางวิทยุของ
ร่งอี้พิพรศพลของเขาก็อยุยงเกาะ
ไถ่วัน ช่วยหาทางรวมเกาะไถ่วัน
กับประเทศจีนโดยสันติภาพแล้ว ก็
แสดงให้เห็นว่า การเคลื่อนไหวของ
ประชาชนชาวจีนในขณะนี้ ถ้าไม่ประสบ
สันติภาพในจีนแล้ว โลกจะหลีกเลี่ยง
หายนะสงครามไม่ไปรอด ไท่ก็ข้อ
ให้รับ ความกระทบ กระเทือนด้วย ไม่มี
ข้อยูหา

เกลียดคอมมิวนิสต์ ขณะ
ที่เมฆแห่งสงครามยังมีครีမ် อยู่ทวี
ระลอกหลายแห่งในอัฟกานิสถาน พกักรู้
บุรุษนักปลุกขวัญก็กล่าวออกมาตาม
เคยว่า ในปัจจุบันนี้เกลียดสงครามโลกมี
น้อยกว่าเมื่อสิบแล้วมา คอมมิวนิสต์
เปลี่ยนนโยบาย ทุกคาม เป็น อ่อนโยน
เพราะไม่ทำที่กระทำความผิดแสนยานุ
ภาพใด เลยทั้งที่เขาได้ถือ เช่น
รัสเซียและจีนแดงก็ กำลังปฏิบัติอยู่ใน
ขณะนี้รัฐบุรุษ ของไทยจึง ถอดถอน
วาทะออกมาว่า จีนแดงไม่มีกำลังจริง
มีด้นในสงครามโลกไต่ไต่วันเสียจน
แล้ว ข้อที่ไทยเราควรคิดกันก็คือเกียติ
เป็นมนุษย์ซึ่งยากเย็น เชื้อไขใจจริง ๆ
เวลาที่ใครทำ วัจจิงจริงซึ่งไม่ใช่ขมอด
ข้อที่หาว่ากระตือรือร้น แต่คือใคร
เปลี่ยนหน้าไปซ่อนหน้าเพื่อหวังสันติ ก็
ถูกสยบประมาทว่าหมกดำไม่มีถูกใครเข
ต้องทำไว้เขาก่อน โทษแห่งขมกลอง
ถ้าลงเกลียดกันแล้ว หัวยาก และ
ก็หาโอกาสระดมมาขึ้นอยู่เรื่อยไป
ทุกสิ่งการเกลียดระดมมิวนิสต์ ถือ
ระลอกเดียวกระตือรือร้นแต่ ที่รบสวัสดิการ
ทหารเรือซึ่งเข้ามาเจอไม่ได้ ทุบเหมือนพวก
เกลียดคอมมิวนิสต์เข้าระดมตุลา เห็นเป็นการไม่
สมควร เพราะเป็นหลักการของคอมมิวนิสต์
เรื่องนี้เป็นไปอย่างถ่องแท้ที่ประชุมนักหนังสือ
พิมพ์ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และของพล
เรือนหลายภาคส่วนได้บอก ผู้บัญชาการทหารเรือ
และว่าไม่จำเป็นต้องคิดที่จะระดม ในโอกาสพิเศษ
นั้น ไม่ใช่เรื่องโหมกระพือเรื่องเกลียดคอมมิวนิสต์

นับว่า หรือถ้าให้ถือกรรมเลื่องลือระดม หากแต่
เป็นเรื่อง คติจริย ประวัติดาวเคราะห์ เจริญเรื่อง เป้ากัน
เป็นต้นที่หาทาง เราเห็นด้วยกับแนวที่เรารู้ในข้อ
ที่มีเมื่อครั้งการของจีนแดงขึ้นกระตือรือร้น ดูก
ให้ เลือด และอื่น ๆ อีกเยอะแยะจำหน้าอยู่ใน
ตลาดประเทศไทยอย่างเด่นชัด เหตุใดแล้วจะ
รับเรื่องเกิดขึ้นที่ภาคของจีนที่เห็นตรงกันขึ้น ใน
เมื่อเรื่องไม่เกี่ยวกับกับแนวที่เรารู้หรือการระดม
หากแต่เป็นเรื่องอื่นที่ขึ้น ซึ่งก็ เห็นไม่ด้วยคน
กตัญญู รัฐธรรมนูญของไทย ขอบด้าน คือ แล่เล็ก ๆ
หรือเรื่องสามัญ ซึ่งการศึกษาของเรารู้โดยเอา
หน้าหรือหน้าหน้าขึ้น จึงจะเข้าใจได้ว่าที่แท้กับ
สันติภาพโลกทั้งนี้กัน มันจะเกิดหรือระดมไหนกัน

นิกลัน—นุรุ ความปรากฏ
ต่อมา ว่าด้วยคำที่นิกลัน กล่าว คำนี้
ความเป็นกลาง ของประเทศในเอเชีย
นั้น กระบวนการต่างประเทศอเมริกัน
เป็นที่ยืนยันให้ทุก ส่วนที่นุรุก็ยก
ย่นการในนี้ นายกรัฐมนตรีของ
สหรัฐ ประธานาธิบดี ไอเซนฮาวร์ นั้น
ก็เพราะ โศกโศก ใน ประเทศ ที่เห็นเอก
ราชใหม่ ๆ ในเอเชีย โยกล่าว่า
อเมริกาที่เคยเป็นประเทศ ใหม่และ
เคยดำรงนโยบายความเป็น กลางมา
แล้วถึง ๑๕๐ ปี อย่างไรก็ดีตามนี้ คร.
เช่นนี้เอง วิสัยทัศน์ประธานมหาวิทยาลัย
ฮาร์วาร์ด ออฟบราวน์ ผู้ซึ่งเคย เป็นที่
ปรึกษาของคัลเลซ รัฐมนตรีว่าการ
ต่างประเทศ อเมริกา ใน ทาง ปกครอง
และการต่างประเทศก็ ได้เห็นชัดแล้วว่า
ว่าหากเรา ไม่ทำทุกสิ่งใน โลกภายนอก
เกินไป แล้ววิสัยทัศน์ไทยในภายนอก
ทุกานทุก อเมริกาที่ ประจวบอยู่ ประ
เทศต่าง ๆ ว่าที่เคยกลายเป็นสหรัฐ
ไปละเลยไปเสียแล้ว ไม่ใช่รายงานให้
ความที่ถูกลูกต้องแต่ในสถานการณ์
แต่ละประเทศแต่กระบวนต่างประเทศ
ของคน จึงทำให้ได้เล็งเห็นความรู้อยู่
โลกค่อยค่อยไป มาเมื่อ ๓-๓๓ วันนัก
ปรากฏว่านุรุที่ไปไต่ถาม ก็กับนโย
บายต่างประเทศอเมริกันที่ถูกรวบรอบ
เขยื้อนมันกันขึ้น ว่าสหรัฐอเมริกาค
มีที่การรวม เป็นสันติสน คาสนา ไปเสีย
แล้ว ก็ชักชวนให้ โลกแบ่งเป็นสอง
ค่ายเข้า ฟากหนึ่งนั้น และตัว ไค่คั้น
ทำตามเขา ถ้าไค่ไม่ทำตามที่ไค่
ชอบ และ ไค่ ว่าไค่ นั้น คงมี สติ วิสาสะ

นุรุที่ว่าอุดมคติของ อเมริกา ชนิกนั้นไม่
แยกโอกาสให้คนอื่นเข้าไทยกันมา
คุกโลกยังเสียเลย และถ้าไค่ทำตาม
อเมริกา โลกก็กระแบ่งเป็นสองค่าย
หรือมีที่กระ โลกเข้าไค่คนอีกข้าง
หนึ่งก็ทำไปเสียแต่ทุกวันนี้ อเมริกา
ออกจะขาดทุนในโมครีกระหว่างประ
เทศทั้งทางคนเป็นกลางในเอเชีย เพราะ
คำพูดกล่าวไว้ ๒-๓๓ คำ ของนิกลัน
และคัลเลซ.

เวียดนามกับสงครามโลก
ยังมีเขาให้โอกาสทั้งกระแบ่งขึ้นหรือ
ไม่ คงได้เห็นกันขึ้น คือเวียดนาม
ซึ่งที่ประชุม สหประชาชาติใน ที่เนวาดา
ก็กำหนดให้มีการประชุมปรึกษาหารือ
การเลือกตั้งร่วมประเทศทั้ง ๒๐ เคียน
นั้น แต่ไค่กับเคียน นายกรัฐมนตรีไค่
ได้ประกาศมานานแล้วว่า จะไม่ยอม
เวรหากินญวนเหนือ โยให้ทุกผลว่า
เวียดนามได้ไค่ให้ลงนามในสัญญา
ลงท้าย เวียดนามก็อาจถือว่า ผิดสัญญา
และไค่กับเคียนประจวบที่ก่อกรรมกระทำ
กรรมการสงฆ์แล้ว เวียดนามไค่
ลงละเมิดข้อตกลงถึง ๖ ประการ ถ้า
หากว่ากรรมการไม่ สามารถ ทำการ
อย่างหนึ่งอย่างใดไค่ก็เห็นที่เรียบร้อยไค่
นำถั่วไค่ไค่ขึ้นระยารวาทพิ สงฆาก
ไค่ ชาวเวียดนามไค่ไค่คนทุกกระผล
หนึ่งแล้วว่า ถ้าอเมริกาไม่ช่วยไค่กับ
เคียน ก็ ไค่ญวน เห็น อย่าง เกียติ
หรือถ้ามีการรวมกันออกเสียง ไค่กับ
ก็ชนะอย่างไม่มีข้อยูหา ญวนผู้เล่า
ไม่ใช้คอมมิวนิสต์ เขาเป็นพุทธศาสนา
นิกายมหายานก็รัก เขาว่าเพราะไค่
ไค่กับเคียนมีความรู้สูงมากก็เข้า
เปรียบ แต่ด้วยเหตุที่เป็นโรมันคาทอล
ิกอย่างเคร่งครัด และมีวิญญานไม่
ที่ปราศจากความเชื่อสัตย์สุจริตต่อชาติ
บ้านเมือง มีครอบครัวทุกหัวระแหงทั้ง
ชุมชูลูกน้องที่ไม่มีความรู้ เพียงพอ
ให้รับตำแหน่งสูง ๆ จึงภายใน ประเทศ
และนอกประเทศเช่นนี้ การปกครอง

ภายใน ประเทศ จึง ไม่อาจ วันเหมือน
เวียดนามซึ่งมีผู้นำของ ชาวจีนการ ก็ว่า
ภาคใด ทหารก็เข้มแข็งกว่า เพราะ
เคยได้อาณาจักร อย่างแจ่มชัด ชนะฝรั่ง
เสียมแล้ว ส่วนพวกไค่กับ เคียนก็
เสียงไชโยและอีกเขาอเมริกัน เป็นที่พึง
จึงทำจะอาจอยู่ได้ เขาว่าถ้าปราศ
จากการช่วยเหลือของอเมริกันแล้วนำ
กลัวจีนก็เคียนจะไม่ไปรอด เพราะ
ทำเนียบการปกครองขึ้นคนระดมทำนอง
เผด็จการ เช่นประหารชีวิต นายพลยา
ยังมีญวนให้โอกาสทั้งกระแบ่งขึ้นหรือ
ไม่ คงได้เห็นกันขึ้น คือเวียดนาม
ซึ่งที่ประชุม สหประชาชาติใน ที่เนวาดา
ก็กำหนดให้มีการประชุมปรึกษาหารือ
การเลือกตั้งร่วมประเทศทั้ง ๒๐ เคียน
นั้น แต่ไค่กับเคียน นายกรัฐมนตรีไค่
ได้ประกาศมานานแล้วว่า จะไม่ยอม
เวรหากินญวนเหนือ โยให้ทุกผลว่า
เวียดนามได้ไค่ให้ลงนามในสัญญา
ลงท้าย เวียดนามก็อาจถือว่า ผิดสัญญา
และไค่กับเคียนประจวบที่ก่อกรรมกระทำ
กรรมการสงฆ์แล้ว เวียดนามไค่
ลงละเมิดข้อตกลงถึง ๖ ประการ ถ้า
หากว่ากรรมการไม่ สามารถ ทำการ
อย่างหนึ่งอย่างใดไค่ก็เห็นที่เรียบร้อยไค่
นำถั่วไค่ไค่ขึ้นระยารวาทพิ สงฆาก
ไค่ ชาวเวียดนามไค่ไค่คนทุกกระผล
หนึ่งแล้วว่า ถ้าอเมริกาไม่ช่วยไค่กับ
เคียน ก็ ไค่ญวน เห็น อย่าง เกียติ
หรือถ้ามีการรวมกันออกเสียง ไค่กับ
ก็ชนะอย่างไม่มีข้อยูหา ญวนผู้เล่า
ไม่ใช้คอมมิวนิสต์ เขาเป็นพุทธศาสนา
นิกายมหายานก็รัก เขาว่าเพราะไค่
ไค่กับเคียนมีความรู้สูงมากก็เข้า
เปรียบ แต่ด้วยเหตุที่เป็นโรมันคาทอล
ิกอย่างเคร่งครัด และมีวิญญานไม่
ที่ปราศจากความเชื่อสัตย์สุจริตต่อชาติ
บ้านเมือง มีครอบครัวทุกหัวระแหงทั้ง
ชุมชูลูกน้องที่ไม่มีความรู้ เพียงพอ
ให้รับตำแหน่งสูง ๆ จึงภายใน ประเทศ
และนอกประเทศเช่นนี้ การปกครอง

ยุควิชัยชัย

□ เปรล็คคอนเฟอร์เร้นซ์

ต่อจากหน้า ๒๕

เบส ๆ โน ๆ ไปใช้ฉักกระเทียมก็ทิ้ง
ลายไชยงมาเป็นภาษาไทแลนด์

“สาขาวัยกว่าอะไรคุณชาย”

นายแซกเคอเคย์ยัง ลามคอไปตั้ง
ว่าโยลิคีนะ จังหวัช ออก มากักกัน
การประทัดหา เลี้ยงเลี้ยงเอง อย่างนั้น
ใช้ให้หรือ จอมพลยังถามว่าไปไหน
มากับคุณเองละ นายเหยยขาว
ขาวเย็นว่า “จ้อ” จอมพลคอยเสยๆ
โน ๆ ชั่งเงกมาไว้ทานการเมือง
อ้นบ๊ “เหยยขาวในพดท์” แห่ง

กลีเมธธานนายกรัฐมนตรีว่า “ตามข่าว
ที่เสนอว่า จอมพล ไปเยี่ยม สาขา พรรค
มนักคิดล้าที่สระบุรีให้ทราบดีถึงกันทั่ว
แตก และท่านนายกรับเชิญว่าราชการ
จังหวัช แล้วคุย ก็มาสนอ ตาม นั้นให้
ความว่าใครเป็นคนร้ายหรือสาหัสประ
การโทษชวรายคม”

นายภา “ปลื้มผมไม่ไปเรียกโร
มา — ไม่ไปเรียกข้า หลวง หรือ ค้ารว
เพียงแต่รู้ข่าวทางหนังสือพิมพ์ แล้ว
สั่งให้มหาดไทยเขา ไปสอย ส่วนตาม
หน้าที่ ใครลงก็ไม่ว่าผมเรียกข้าหลวง
มาผมยดเสียไปแล้ว”

เลือน วีระภักดิ์ “อ่าวแ” แพบเข้า
ไปว่า “ผมขอถามความรู้อีกของท่าน
นายกว่าน ของ พรรค เสริม นักคิด
นักคิดของพรรคธรรมมาธิปัตย์ก็เป็นผู้
สนธิ สนุน ท่าน จอมพล คอยกัน ทั้งสอง
พรรค ฝ่ายสนธิสนุนกับสนธิสนุนคน
เคยรักกันเมื่อหัวขบวนแรงถึงเพียงนี้ ถ้า
ถึงคราวเลือกตั้งจริง ๆ ประชาชนรู้สึก
ว่ากระตือรือร้นที่จะไปลงสมัครรับ
สมัครกันก็ไม่ว่ากันขอหาวิธีอะไรจะล้วย
อย่างไรให้จับหรือไม”

จอมพลตอบอย่างใจเย็นเป็นแม่ใหญ่คงคา
ว่า “เรื่องนี้เป็นหน้าที่ของกรมมหาดไทย ผมให้
เข้าพิจารณาอยู่ เรื่องที่เกี่ยวกับพรรคนี้ คงไม่
มาจากฝ่ายไหนแน่ ก็ต้อง รัฐบาลลง สบ ส่วน
เขาเป็นเจมก่อน แต่ผมรู้สึกว่ามีมีการหาเสียง
กันอยู่สุดหัวเรื่อง ๑๑ จังหวัชก็ยังมีเรื่อง
เกิดขึ้นที่สระบุรีนั่นแหละ นับว่าน้อยนักขอ
หนา ส่วนที่ใครคิดล้าออกก็ต้องว่ากันไปตาม
กฎหมายไม่ผิดก็ถูก แต่ที่คิดล้าก็ขึ้นประกาศ
กันทั่วหัวเรื่อง ๑๑ ของ เลือดระ เกิดโน้น จึงขึ้น
ใหญ่ก็ ทรัพย์สินเงินเลือกขึ้นจริง ๆ ที่ไม่มีเหตุ
ร้าย ในขณะนี้จะมีความคิดขึ้นกันบ้าง ก็อาจจะ
มีได้จนเสียเปรียบหรือความดีของพรรค เวลา
นี้ก็จะเกาะกันอยู่ละ ถึงวันเลือกตั้งก็อาจจะมิ
กันเป็นของพรรค”

สนธิ ณะภักดิ์ “การที่เลิกเหตุใน
สระบุรีขึ้นเป็นเสมือนช้าง สวรรชนัน
ฝ่ายที่จะ แผลง ลากถูกก็ประสาชน”

จอมพล (จ) “สระบุรีไม่มีช้าง
และคุณสนธิ”

สนธิ “คุณผมเปรียบว่าอย่างนั้น
เป็นเรื่องใหญ่ใหญ่ใหญ่ ซึ่งอาจจะ
มีทาง ปองกองกันไว้ ประชาชน กลัว
หว่ากลักลอบทำสิ่งของสิ่งสิ่งฝ่ายอยู่”

จอมพล “ถ้าหากามักถูหมามขม
ก็ให้เห็นว่ากระมีอะไรในใจเลย”

สนธิ “นั่นชีวิตกันผมไว้รับ
รายงานจากเจ้าหน้าทีในเครื่องแบบราช
การไปยังกับ ๆ เชิญให้ครู ประชาบาล
กำหนดให้ใหญ่บ้านให้สองชื่อขึ้น สมาชิก
พรรคประชาธิปัตย์ ถ้าไม่ขึ้นก็จะไล่ออก
บ้างละระระชอม”

จอมพล “ไม่จริงเลย ผมว่าพูด
กันไปมากกว่า ๒๐๐ กว่าอย่างนี้ที่ฟัง
เพียงแต่คุยตัวเราเท่านั้นจะเอาเขา
ออกก็ต้องตั้งกรรมการไปสอยส่วน ถ้า
ผิดจริงจะไล่ออกก็ต้องเสนอ อ.ก.พ. ซึ่ง
มีรัฐมนตรีอีกก็ช่วยแยก สมมุติจะ
ออกละ เขาจะพูดขึ้นไปถึงส่ง ก.พ.
กรม. ถ้า ก.พ. ไม่เห็นด้วยกับควรให้
ออกก็บับยังสอยส่วนได้ แล้วอย่างก็
คุณว่าระไล่ออกกันง่าย ๆ จนบ้านผม
ก็ยังไม่เห็น ว่ามีใครถูก ไล่ออก ไปเลย
สักคนด้วย”

สนธิ “ไม่เพียงแต่สระบุรีถึง

หัวขบวนอีก ขุนภักดิ์ก็ว่าต่างประ
เทก เขาก็ไป เห็นมา คอยคนเอง ระว่า
อย่างนี้ใคร ใครไม่ขึ้นสมาชิกมนัก

คิดลา หรือมีพวกห้องมากอาจจะไป
ช่วยพรรคคนอื่น รัฐบาลก็บับ
จากกันเขานั่น ไปนบอด เขา เสีย ก่อน
ผมเห็นว่าไหน ๆ ท่านจอมพลและคุณ
เผ่าก็ประกาศว่า ใจ ๆ พรรคเส
มนักคิดล้าก็ต้องชนะแน่ ๆ ที่ประเทศ
แล้ว ก็ระเอาเงินเป็นสิบ ๆ ล้าน ไปทุ่ม
เทหมัซวัญชาชาบ้านเสียทำไม ก็อีก
อายุรัฐบาลก็เลิกสิ้นเรื่อง เขาจึงมา
บำรุงราษฎรทำถนนให้บ้านเมือง เจริญ
ยิ่งขึ้นไปก็ไม่มีที่ข้อ”

จอมพล “นั่นสิ ผมเป็นหัวหน้า
รัฐบาลก็คิดเห็นอย่างนั้น เพราะถนน
หนทางก็ยังไม่ได้ทำก็เยอะ”

พันโท บก.ธรรมมาธิปัตย์ นาย
สีห์ “นายหัวหอ” ก็ถลนขมื่อ
พริบ! “เกือบก่อนรับ ท่านนาย
รัฐมนตรี เมื่อที่คุณสนธิพูดอย่างนั้น
นายกรับตอบว่ารัฐบาลนี้ คือไปเลือก
สิ้นเรื่อง ท่านนายกรับว่านั่นชีวิตกัน
นายกรับก็อีกอยู่ คุณสนธิเลยไปเข้าไว้
เขาเองว่า ท่านนายกรับก็รับอายุ
รัฐบาล เพราะฉะนั้นผมขอให้ท่าน
นายกรับให้หมัซวัญชาชาบ้านเสียทำไม
ว่าบับอายุสมาชิก”

จอมพล หัวเราะก็กักมันช่วย
เหลือริมเกอ์ “อ้อไม่ช่วย คุณสนธิ
ฟังดิไป ผมว่า—ผมก็อยู่ที่นี่ระวัง
บ้านเมืองให้เจริญมาก ๆ ทางหากเล่า
ฟ้าไป ไม่เข้าบับอายุสมาชิก”

จากนั้นก็มีผู้มาทักพระอธิ ๒-๓ เรื่อง
คือเรื่อง ขี้ตอของข้าราชการของอเมริกัน
จอมพลก็ให้เพื่อนความพระธนะของเขา จอมพล
เรือ “ป้า” ขุนหาพรดี โกลด ปฏิเสธว่าไปขอ
คิดระเอาหนึ่งเบง มาขาย ตามที่ หนังสือพิมพ์
ก็เอื้อมก็คิดออกมา นอกนั้นก็เห็นเป็นใจความ
ปัจจุบัน ใน ม.ก. จอมพลพูดว่า ถ้า ครั้นนั้น
อาจจะไปขึ้นกับผมระว่า ผู้หาหาหา โรงงาน
อาสนุนมากกว่า ม.ก. จึงเสนอว่า “พูดหัว
ระติ ใน” จักกรับขึ้นเป็นแทนก็ แต่จอมพล
ยังไม่เห็นด้วยว่า ต้องถามให้คนมากระประชุม
(ตามทางกระ)

ปัจจุนี้ พอเสร็จการประชุมแล้ว
ก่อนนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรี

กลั้มออกไปนอกห้อง พวกหนึ่งก็ส้อมพัน
เข็นแยกบับขึ้นเข้าหวัช เพ็ชระ
ชักถามและกระหาข่าว “ลูป”

ของทั้งเรื่องกันเกือบโศกพะเพาะ แะ
โกลาเส่นกันม่น้อย ระระระสิ่งพิมพ์
มักมกกันเข้าไว้ ซึ่งในบับ สมน
สุวัชระ เขาก็ระชยถามนายกรัฐมน
ครว่าท่านทราบมีไม่ใคร ว่าพรรค
การเมืองฝ่าย กัน กลุ่มหนึ่ง ทำ ได้ก็
เวลาไปหาเสียงภาคอีสานก็จะเข้าไป
ตามหมู่บ้านออกก็มาขอรว่า พรรค
ของเขาคือพรรคการเมืองของในหลวง
ให้เงินมาช่วย ให้ราษฎรเลือกพวกนี้
เขาไปตั้งเป็นรัฐบาลก็กับพรรคประชาธิ
ปัตย์มีสมาชิก ๖ แสนคนแล้ว”

จอมพลบอกว่า “แปลกจริงม
เองก็ได้รับรายงานข่าวกันอยู่เรื่อย ๆ ว่า
พรรคประชาธิปัตย์ของนายคงไปไล่
ได้ก็กันจริง ๆ ผมกำลังหาหลักฐาน
อยู่ ถ้าได้หลักฐานแน่ผมจะเข้าไปเฝ้า
ในหลวงกราบทูลให้ทรงทราบ แต่ผม
รับรองว่า ในหลวงท่านไม่ทรงรู้เรื่อง
ด้วย ถ้าไม่รู้อย่างนั้นก็คิดตก”

เปรสคอนเฟอร์เร้นซ์ คราว หน้า
จะเล่าให้ ฟังถึงทาง ท่านพระสุริยาต
และของฝ่ายกัน นายคงอยู่ข้างค
พรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งเป็นผู้ให้
สัมภาษณ์ เพื่อตอบได้รัฐบาลตั้ง
แต่ ๒๕ ก.ค. นี้ อีกแห่ง ๑ รวม
วงประชุมกัน

บรรพต ถึงหน้า

□ สภา-ลัปดาห์

ต่อจากหน้า ๒๖

แคล้ว นยติ จาลโยนก็กล่าวสนกฎ
หมายของมนตรีวิชัย ขอบภายในและ
ภายนอกประเทศ ซึ่งตามรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๖๓ ให้อนุญติไว้ให้ขอ
อนุญัตติจากสภาก่อนหาจะมีการกำหนด
คดีในระหว่างที่อยู่ในสมัยประชุม

ความเร่งด่วนมีข้อยกเว้นเรื่อง
ของสภา ที่จะไว้วันฉับ ๒ สมควร
หรือไม่เพียงใด หาใช่เกี่ยวกับ
พรรคการเมืองไม่ ถึงแม้ ส.ส. ผู้

ทุกเป็นจำเลยนั้นจะมีใช้อยู่ใบสั่งก็
พรรคฝ่ายสนับสนุนก็ตาม ขณะ
ฝ่ายสนับสนุน ข้าราชการก็ถูกขึ้น
อภิปรายสนับสนุน การไม่ยอมอนุ
ญาติให้ศาลให้พิจารณาในระ
หว่างเปิดสมัยประชุมนี้ เริ่มต้นกับ
หลวง อรรถพิ ศาสตร์ แห่ง จั หวั
ครวท ส.ส. ฝ่าย “ผู้ก่อ” “ค
ทองแดง” แต่เข้านั้นคงจะไม่
ได้เกิดล้มมาจึงถูกฟ้องอย่าง
เรียบร้อยและทรงควรจะไม่ไต่ถาม
และอภิปรายกันอย่างน่าฟัง เหมือน
กัน พืหลวงเย็บเอาประธานฯ เข้า
ว่า สภาฯ ไม่เคยอนุ ญาติให้ศาล
พิจารณา คดีแก่ ส.ส. ในระหว่าง
เปิดสมัยประชุมเลย มาครั้งจะมา
ให้อนุ ญาติกันกระนั้นหรือ มันจะ
ไม่เหมาะสมมี สมัยประชุมก็เพียง
๓ เดือนเท่านั้น จะมาให้มันถึงต่อไป
ทำไม ำ ทำให้ยุติกันทันทีในสภา
เสียไปเปล่าๆ

ทั้งๆ อภิปราย ของ “พิหลวง”
แล้ว ส.ส. ประสิทธิ์ รุกเกษ รองหัว
หน้าพรรคเสรีประชาธิปไตย ฝ่ายค้าน
รัฐบาล ผู้พิพากษาเก่า คงจะออกม
ยอมให้ เพราะการอภิปรายนั้นเย็บ
ข้อให้ด้วย ผู้พิพากษาเก่าก็เย็บเข้า
ให้ว่า การที่จะไม่อนุ ญาติให้พิจารณา
คดี ส.ส. ในระหว่าง เปิดสมัยประชุม
ไม่ขัดข้อง แต่ว่าควรจะให้มันหลุดออก
หน่อย แม้แต่ในรัฐธรรมนูญมาตรา
๖๓ ก็มีบัญญัติไว้ด้วยว่า สภานี้จะ
อนุ ญาติหรือไม่ก็ได้ สภานี้ควรจะให้
ว่าคดี มันเป็นอย่างนี้ ทางคดีกรรม
เขาจะอนุ ญาติมา เขามันหลุดอย่าง
ไร ก็ว่ากันว่าเขาไม่อนุ ญาติทุกคดีไป

ถ้อยอภิปรายโดยของ สมาชิก
ทำให้ รัฐมนตรี กระทรวงยุติธรรม ต้อง
นั่งฟังด้วยความสนใจ เพราะเกี่ยวกับ
กระทรวงของเขา ท่านคงจะอยาก
แสดงอะไรอยู่เหมือนกันแต่ไม่มี ส.ส.
คนใดให้ท่านลุกขึ้นแสดง ท่านก็ว่าต้อง
นั่งฟังอยู่เลยๆ รุกเกษขึ้นมาแสดงเอง
ใช้ที่ ท่านก็ขึ้นฟัง ส.ส. เสรี

อิตราภรณ์ ส.ส. เพทาบ อดมากกุล
และ ส.ส. สวัสดิ์ พึ่งทน อภิปราย
กันโดยคุยนัดต่อไป

ข้างฝ่าย พ.ต.อ. พวัฒน์ นิลวั
นานนท์ แห่งสวราชรัฐธานี มือเก่าฝ่าย
ผู้ก่อ อดทนทนไม่ไหวก็ตั้งลุกขึ้น
ปล่อยคารมเสียบ้าง เพราะ ส.ส.
พวัฒน์ เห็นว่า สภานี้ทำงานเพื่อ
ประเทศชาติไม่ได้มุ่งหมายในรูปคดีจึง
เห็นว่า ความสำคัญ ของคดี น้อยกว่า
สภา และศาลก็มีไต่ถามไต่ถามมาก
นัก ก็มีใครอนุ ญาติให้พิจารณา

การอภิปราย คอยเฝ้าระหว่างฝ่าย
ค้านก็ฝ่ายสนับสนุนเป็นไปอย่างฮึกฮัก
ติดพันกันถึงระลอกสสสส พลุ
นิเทศกรรมการ แห่งเพชรวุฒิ ก็ลุกขึ้น
พอรู้นในที่สุดก็ขึ้นฝ่ายค้านก็กระซิบกัน
ว่า “แหง เสนอลงมติ” มันเป็นเรื่อง
อย่างว่า พอรู้นในที่สุดก็ขึ้นพุกก็ขอ
เสนอข้ออภิปรายลงมติจริงๆ แต่ ส.ส.
ว่าคดีคนเล้าใจใหญ่แห่งพิทักษ์พิ
ทยุไม่ยอม เพราะยังไม่ได้อภิปราย
กันในหลักการว่า จะมาพูดเพื่อรัก
ชาติก็รักหรืออะไรในเมื่อคดีก็ควรจะ
ลงข้างความรู้สึก ของประชาชนจึงขอ
เปิดอภิปราย

เมื่อมี ข้อขัดแย้งกัน ก็ต้องตกที่นั่ง
ประธานมาจับ ประเด็นเพื่อ ขอมติก็
ประชุมว่าจะมาจากอย่างไรนะ “ใคร
เห็นว่าควรเปิดอภิปรายต่อไป...ใคร
ไม่เห็นด้วย” พริ้วๆ “ขี้อล
ปรายส่วนมากแล้วท่าน” “ใครเห็น
ว่าควรอนุ ญาติให้ศาลพิจารณาคดี.....
ไม่มี” พอประธานถามว่า “ใคร
ไม่เห็นด้วย” มันก็อย่างว่าพริ้วๆ
เต็มสภา

ที่นั่งเฝ้าคอยจับตาดูกันวันแ
— ขอบลายในลายนอกรพระราชดา
กักร ซึ่ง มี ส.ส. เทพ โชติคุณิต เป็น
หัวหน้า ร่วมกับ ส.ส. ทิม ภูวิพัฒน์
และ ส.ส. แคล้ว นรยติ ข้างระ พ
ประธาน แห่งที่อภิปรายเสรี ส.ส.
เผด็จ จิราภรณ์ กวีชัย แต่ใจใหญ่
แห่งพิทักษ์ ก็ลุกขึ้นแก้ขัดก็ถูกนัก

ลงไม่เมื่อสักครู่ พอประธานฯ เข้า
พุก ส.ส. เสรีฯ ที่ปล่อยคารม
เย็บเอาเป็นการ กรว หนาพุกก่อน
ว่า เมื่อคดีค้านขอหักเกณฑ์และ
ให้ถามเจ้าตัวเขาก่อนว่าเจ้าตัวเขาจะ
เอาอย่างไรก็ไม่ใครสนใจกัน พอ
ปล่อยเย็บไปแล้วความ คับหมัก คร
ว่า ขนยธรรมเนียบหรือประเพณี
มันก็ควรรักษาไว้ การใช้อิทธิ
มากเกินไป ระกลายเป็นใช้อิทธิ
กหักหวัวยุทธ กระนั้นก็จะไรๆ มันก็
ควรมีหลักเกณฑ์ ความเคารพเจ้าก่อน
ว่าเขาจะเอาอย่างไร—หรือว่ารูปคดี
เป็นอย่างไร

ส.ส. วังเคียบ คงถูกกลืนต่อไป
อีกว่า ควรคำนึงถึงเหตุผลและข้อดี
ที่ถือการคัดค้านในการไม่ยอม ให้ประ
กันด้วย และถ้าต้องหาว่าสมกับ
หลายคน จำเลยอื่นๆ ก็ระแยะ ค
แยกความผิดว่า ความผิดทางการเมือง
เมื่อไม่คว อนุ ญาติเพราะ อา ระถูก
กลืนแก้คดี.....ความผิดอาญากรรม
คดีก็ควรพิจารณาให้รอบคอบ เช่นการ
ทำผิดข้อตั้งธรรม และขัดต่อความสงบ
ของประชาชนเป็นต้น รวมานักวิชา
ศึกษาศึกษาหลายเป็นเอาเอ็ดสิทธิหลาย
ประชาชนก็ไม่เหมาะ

ข้างฝ่ายผู้แก้ของอยู่ในคดี
นั้นกระตือรือร้น ไม่ค่อยสบาย
ใจนัก เพราะได้แก้ปลาน้ำไว้แล้ว
แต่กันว่าจะไม่พออะไร ให้เป็น เรื่อง
ของสภาที่จะใช้ดุลยพินิจ ข้าง ส.ส.
เทพ โชติคุณิตนั้น นั่งสูญหรืออย่าง
สุญ เกลี้ยมาตุ ส.ส. ทิม ภู
พัฒน์ ก็นั่งปล่อยอารมณ์อย่างสง
ส.ส. แคล้ว นรยติ เจ้าของกรรม
คินระเข็ดคงจะจินตนาการแล้วว่าเอ
ถ้าไม่มี ใครพุกก็เสียเชิง อดมา
เห็นจะคงเย็บแก้ลดการเสียเอง
เพื่อให้เห็นลดกลายไว้ระมัด

แต่ในโอกาสนั้นเอง ส.ส. แคล้วฯ
ก็ลุกขึ้นแสดงถ้อยคำ ออกมาอย่าง
ฉีกคาค ถ้อยคำแต่ละพยางค์ก็หัว
ออกสู่ไมโครโฟนนั่นแหละมันลด
ส.ส. รุกท โกลดฤทธิ์ ต้องชมว่า
น่าชื่น

พอดูกันขึ้นหน้าไมโครโฟน ส.ส.
แคล้วฯ ก็ประกาศด้วยเสียงกุ่มกุ่มว่า
ข้าพเจ้าน่าแคล้ว นรยติ ส.ส. ขอน
แก่น จำเลยในคดีขัดกักกันดารวันแ
และขอกลายในลายนอกรพระราชดา
กักร ถูกขมคุมขังมาแล้วนอกสมัย
ประชุมเป็นเวลา ๑๑๓ วัน (ไม่ใช่
โยทวนะ) ว่าจะไม่พุกแล้ว แต่เมื่อ
เพื่อนฝูงขอให้พักก็ไม่ได้ เหมือน
นักวิ่งวิ่งโยนเสียงโกลดก็ไม่ว่า

ส.ส. แคล้ว แลลงต่อไว้ว่าเรา
ได้รับเชิญจากสำนักงานท้องถื่น ให้
ไปอภิปราย จึงได้เดินทางไปเป็นเวลา ๓๐
วัน กลับมาถึงกรุงเทพฯ ก็ถูกขังฐานของ
ส.ส. แคล้ว เลย์ดีโอกาสโฆษณา
พรรคเล็กน้อยว่า โดยที่เรามีการ
ปกครองในรูปพรรคการเมือง นโยบาย
ของพรรคเศรษฐกิจมีอยู่ว่า จะอยู่ร่วม
กันโดยสันติจึงไปเป็นนัก แยก
ทัศนาร แต่กระนั้นก็ยังไม่ประสงค์
ที่จะแบ่งอะไรให้ราชการถึงเรื่องเล่า
นี้ เราขอขอบตัวให้ศาลพิจารณาคดี
สถาน เพราะมีคำ—ไม่สนับสนุน
ระของทั้งโดยคุณนัย

ขอขอบด้วยตนเองของ ส.ส. แคล้ว
จะนาเอ็นดูกับไป ส.ส. รุกท โกลดฤทธิ์
แห่งพิณโลก จึงได้ลุกขึ้นมาชมว่า
ได้ฟังนโยบายที่ว่าอยู่ร่วมกันโดยสันติ
แล้วนาเอ็นดูเหลือเกิน เราไม่ได้ถือว่า
คำงพรรคคำงพวกถือว่าช่วยประชาชน
ทำงานด้วยกัน จึงเห็นว่าไม่ควรอนุ
ญาติให้ศาลพิจารณา คดีระหว่างเย็บ
สมัยประชุมนี้
---เอาอีกแล้ว ว่าแล้วให้มอง ขุน

บุกวิชิตบุกร

นิเทศกรรมการ คัดทำหนังสือแล้ว พอ ส.ส. รอดมา กล่าวกับ ชวนกันที่เสนาออลม ก็นึกว่าก็เหลือเกินจนเหมือนอย่างนั้น พอมีสมาชิกเสนอประธาน ก็ยังเสนอ ขยับประธานลง มีนักอย่างว่า พริ้ว ๆ ๆ ๆ ที่ประชุมไม่อนุญาตให้ศาลพิจารณา ส.ส. ในระหว่างนี้ก็มีประชุมกันจนจบ.

แก้ว นิตยกร

□ ขุกน้า

ต่อจากหน้า ๑๕

เสร็จที่เขามอบ ไว้เป็นหลักฐานให้ แก่ข้า เขาดึงจำนวนเงินเพียงสิบห้าบาทเท่านั้น ระวังอยู่หรือคิดเสียท้ายๆ ก่อขึ้นนั้น เป็นอัตรากำแพงทั้ง ๆ นั้นเมื่อสมัยสงคราม...มีบันทึกทั้ง ๆ นั้นสร้างเสร็จใหม่ ๆ แค่น้ำเข้าเปลี่ยนตัวไปเรื่อย ๆ คำเข้าของเขาก็เปลี่ยนข้อความเหมือนๆ กันเพียงแต่ว่า เขาไม่ยอมเปลี่ยน ตัวเลขเงิน ทั้งในใบเสร็จฯ มันเป็นการโกงเงินความไม่รู้ของ ข้า และ ความหลง หลวม ของ รัฐสมประสงค์ให้เหลือเกินที่คนมีสติปัญญาไม่เงินทองอย่างพระโฆระเศรษฐี โกงคนลั่นไว้ ไม่ออกอย่างนี้ ไกลไกลก็ยังหลงหลวม แสกมีประวัติ ยาล อย่างหนักแน่นอีกด้วย

แซ่หมอยไปเสร็จเก่า ๆ อีกแบบหนึ่ง ๒-๓ โยหน้ามา “นี่เป็นโยวเงินซึ่งลงไว้ ว่าใครจะมาช่วยเหลือซ่อมแซมห้องจากนี้หรืออย่า... โยวเงินจากช่วยซ่อมแซมนี้ มีอีกๆ กันทุกปี แสดงว่าเราไม่เคยย้ายอะไรหรือทุกปีใช่ไหม?”

ข้ามน้ำใจแข็งแข็ง ๆ ออกมา “เขาจะมาออกนี่หรือคะ เขาว่านี่เป็นโยวเงินซึ่งลงไว้ ว่าใครจะมาช่วยเหลือซ่อมแซมห้องจากนี้หรืออย่า... โยวเงินจากช่วยซ่อมแซมนี้ มีอีกๆ กันทุกปี แสดงว่าเราไม่เคยย้ายอะไรหรือทุกปีใช่ไหม?”

ก็สาม ล้อพอจะเห็นกันหมดแล้ว โยวเงิน...คุณ...พอจะคิดการเสียแล้ว อธิษฐานไม่ว่าจะไปเอาที่ไหนมาให้เขาได้ อย่างว่านี่เป็นโยวเงินค่าเช่าที่แท่นพระหมอบัญชาเสียบแล้ว ก็...โยวเงินก็บอกหาบให้มันรู้แล้ว รื้อออกไป เป็นห่วงแต่ดอก ๆ สามคนแหละ ถ้าใครจะไปลองดูอันนั้นให้ไปแน่ ตัวของจะไปหาเอาตามหน้า”

“ข้าให้เขามั่ง ห้าร้อยบาท ๆ นี้แล้ว เขาเคยมาช่วยซ่อมห้องที่ข้าอยู่นี้หรือเปล่า?” แซนถาม

“ไม่เห็นเขาเคยมาซ่อมสักทีนะ นี่ก็คาบเกี่ยวประหมัดหมดแล้ว เวลาถูก ๆ มันก็อันซึ้งซึ้งออกไปมันเกินเขา ๆ ไม่เห็นคนจะหัก ช่วยก็ใช้ไม่ได้มาพักแล้ว อธิษฐานก็ว่ามันคงเห็นเอง ยอกเขาที่ไม่เห็นมาทำอะไรให้ เขาว่านี่หลังคาหักหรืออย่างนั้นก็หมดไปแล้ว ะมาอยู่เอาอะไรอีกล่ะ”

แซนมองดูหน้าข้าก็เกิดทั้ง สามทีนั่งร้องเขาเป็น “ผมไม่เห็นจริง ๆ นะ ข้า ว่าสำนักทางความมีชื่ออย่างสำนักโยวเศรษฐีโรงโคจน ๆ ใกล้เคียง ผมเพิ่งมาทำงานกันเขานี้ ผมคิดว่าผมจะต้องลาออก วันไหนผม”

“โอ...คุณ...” ข้าแหม่ร้องซัด “ออกเสียทำไมล่ะ? งานสมัยนี้หาง่าย ๆ อยู่ไหมหรือ”

“มันจำเป็น... ผมต้องลาออกน้า นี่ผมก็พึ่งพระ โยวเศรษฐีฐานโง่งมันไม่ได้นะ!”

“ห้อง? คุณนะหรือจะพึ่งคุณพระ?” ข้ามน้ำใจโง่งมันมีความเจ็บป่วย แกกยอผาง “พึ่งคุณพระทำไม่กัน...แกกยอใหญ่โยวบางนั้น คุณ

นะเกิดควินก่ยวขึ้นห้องคุณพระ คุณเองจะเดือดร้อน”

เป็นคำเตือนที่ทำให้แซนขึ้นใจยิ่งกว่าคำนี้ มัน สัญญา จาก นาย ห้าง “ผมเดือดร้อนทำไมในใจไม่ได้ ถ้าหากว่าข้าเดือดร้อน เพราะถูกคนไป รวยซุกไว้ก็อยู่ตลอดเวลา ย้ายจนไหน”

แซน คิ้วขมวด โยวเงินก็ขมวด ขมวดเป็นโยวก็เขามักคิดควินอยู่ส่งให้ข้าแม่ “ข้าเอาไว้ซึ่งข้ามาหึงก็เกิด ๆ กันแล้วกัน”

เขากลับมานั้นนี้ด้วยภาระเกิน... มันเป็นการเกินจริง ๆ เพราะเงินนี้เงินทั้งตัว เขามอบให้นางแม่ ก่อนกระโดดไปงานเลี้ยงเขาขี้ไม่ว่าจะด้วยซ้ำว่า เขาจะเผชิญหน้ากับข้าซึ่งพาเขาไป ผากเข้าทำงานกับ พระ โยวเศรษฐีด้วยอีก

แปลก ประหลาดที่สุด ก็เกี่ยวกับธรรมศาสตร์ชนิดที่หมู่คณะอยู่ วันแรกที่เขาทำงาน ในสำนักทางความนั้น ข้า ตัวเขาเองกลับเป็นโทกกันย่นพ้องนางข้าง เพื่อคือให้

นางแม่ กอระโถก ให้อภัยความยุติธรรม ไม่ใช่นางแม่ กอระโถกกันเกี่ยวกับนั้น หากยังไม่นายมา เกินสวด, นายโปลัง เลี้ยงพิช, นางกลอย ใจจำ, นายฮ้อ แซ่เคียง, นายเสวี วีระ, นายหมัก ข้าแม่, นางสาวใส่ หูกี้ และนายโนนนั้น ประการที่เขาทั้ง แฉกทั้งไปบอกทุกชั้น เป็นลูกความของข้าคือเป็นแล้ว แต่ละครคนล้วนเป็นเพื่อ ให้มหาเศรษฐีเมือง ไทย วิชาทานนั้น มานี้ เป็นขึ้น ๆ ทั้งนั้น

ครั้งนี้ แซ่ชยชนะ ก็ตก เป็นของธรรมศาสตร์ชนิดที่ถูกรับเอาเป็นไปอ่อนในสิ่งแวดล้อมของกฎหมาย ชาวบ้านนั้น เรียกเขาว่า มีพร แท้ของชาวห้องแถว

ข้าพเจ้ามี โอกาส ได้พบ พ. ข้าราชการ แซน เข่นวพจน์ ที่ว่า โยวเจ้าว่านำตัวมาของ พ. ข้าราชการ แซนทำทางภูมิ ใจ อย่างลึกซึ้งเมื่อ ข้าพเจ้าชวนคุยถึงเรื่อง “สมาชิกที่สุกทันแซนคลั่งใจไปโยวบางนั้นกับความกล้าหาญ... ผมเสียดใจทางความของแม่แซน ผมสุดสัที่ทำงานหลังขั้วหลังแข็ง ส่งแซนเขาเรียนธรรมศาสตร์ ถ้าหากว่าแซนสำเร็จ กฎหมายออกมาแล้ว ใช้ความรู้

มาหลอกลวงชีวิตก็คนอย่างเรา ผมจะเสียใจ แทนที่เขาจะ คอคาบที่ไถ่แซน แซนก็คืนใจไปเลือกเดินในทางที่ถูกแล้ว ผมไม่เสียกายหรือของผมก็ทิ้งเสียไป เพื่อที่เขาได้เรียนกฎหมายเลย... ข้า ข้า ถ้าแซนมันเอาความรู้ ที่เรียนมา มาทรมานกับ คนชั้นเรานี้แหละ มันเป็นเรื่องที่สมควรต้องคิด ญะก็ข้าพเจ้า ขานอนอันนั้นก็ด้วย... เพราะผมเห็นว่า การทำอย่างนั้นมันชั่ว ๆ”

กับพระโยวเศรษฐี ข้าพเจ้ามีโอกาได้คุยด้วย ในงานที่ออกเป่าว ที่ที่สถานทูตอยู่ มหาเศรษฐีเมืองไทย ยิบเหล้าสาเก ถิ่น หัวเราะ อย่างขมขื่นเมื่อข้าพเจ้าพูดถึงแซน “โอหัยนั้นเมย์ๆ คุณเอ๊ย... มันอย่างเหมาะไม่กินเอาที่เกือบคุณ.... มันไปไหนออกเห็นใจไปพวกนี้แหละ คิดเรอว่าอนาคตของมันเป็นอย่างไรไป? มันฆ่าตัวมันเองเขาหากลุ่ม... อยู่กับผมผมก็ถึงใจพวกผมมันเต็มที ทนอั้น... คนที่ละทิ้งกันข้าพเจ้าก็ว่า พระโยวไปให้... คุณไปเถิดคุณ คนอย่างนั้นชุกหลุมฝังศพตัวเองแท้ ๆ”

ใครจะบ้าใครจะดี ในยุคที่เราไม่รู้ว่าอะไรดี อะไร บำบัดข้าพเจ้าขอให้ท่านผู้อ่าน เป็นผู้ตัดสินเอาเองเถิด !

☐ ขอกอากาศ

ต่อจากหน้า ๑๗

ศักราชที่สิบซึ่งกำลังถกกันวาทะเรื่อง
ศิววิษณุที่สุด หรือเรากำลังถกหลัง
ไปสู่ความเปลือยเปล่า ถิ่นดินต่างชาว
ของมนุษย์ยุคกันนั้น?

แต่อย่างไร, ผมยังไม่พร้อมที่จะ
กล่าวถึงวงการวิทยุในสัปดาห์นี้. ผม
ต้องการจะพูดถึงวงการออกแท่งหนังสือ
ใหม่เอี่ยมที่สุดในเมืองไทย และเป็น
เอกเทศอยู่ขณะนี้. นั่นคือ วงการ
"วิทยุ" ^๒

แต่ในทางที่พระเยซูถึงจักรวาล
โทรทัศน์กับในฝัน... สมมุติเป็นที่
ต่อข้าให้ทราบเสียก่อนว่า ไม่ว่า
เป็นโดยความเชื่อ หรือความเห็น ก็
แยกแยะออกมา... พระเจ้าจึงสั่ง
ในฐานะพระราชาคนหนึ่งเท่านั้น ซึ่ง
มีหน้าที่ในทางศิลปะ โดยให้สามัญ
สามัญประจำประชาชนคนเกิดคนทั่ว
ไป... พระเจ้าไม่พยายามเป็นผู้เกี่ยวข้อง
การใช้หลักวิชาใดๆ เข้ามาเกี่ยวข้อง
อันแรก เพราะฉะนั้น จึงได้ให้หลักวิชา
มาก ซึ่งนักคิดวิชาอยู่ในท้องตลอด
มากกว่าจะออกมาเป็น สหระณะ ประ
โยชน์แก่ปวงชน

วิทยุโทรทัศน์ไทยทีวี ๖ ซึ่งอยู่ใน
เครือเดียวกับวิทยุกระจายเสียง ท.ท.ท. อัน
เป็นกิจการของ บริษัทไทยโทรทัศน์ จำกัด
นั้น เมื่อเริ่มแรกก่อตั้งขึ้นใหม่ๆ ได้สร้าง
ความตื่นตะลึงให้กับคนใน (และประชา
ชนอีกจำนวนมาก) ไม่น้อย เพราะของดี
ใหม่เป็นสิ่งใหม่ที่ไม่เคยพบไม่เคยชมมาก่อน
แม้มาปรากฏขึ้น ก็ย่อมเป็นเครื่องสร้าง
ความกระตือรือร้นในชนวนตา.

นักการวิทยุโทรทัศน์ให้เจริญเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็วมากขึ้น และนำหลักการแทน. ความสนใจต่อเครื่องบันทึกแผ่นได้แพร่หลายไปอย่างรวดเร็วในหมู่ชุมชนทุกชั้น ในหนังสือว่า ในอนาคตใกล้. เมื่อเครื่องวิทยุโทรทัศน์ถูกคิด. ถึงระยะเวลาขึ้น เครื่องที่มีความสามารถในขั้นคู่เคียง ได้มีวิทยุอีกสิ่งหนึ่ง.

แต่พระผู้มีพระภาคเจ้า ความบริสุทธิ์ เทียบโต

ช่อวิบูลย์โพธิ์ทศน์ สร้างความชื่นชอบแก่ประชาชนมากมายทุกวัยไปนั้น ไหว้
 วยการภายใน ซึ่งมีบุคลากรจำนวนมาก
 น้อย ไม่ว่าจะเป็นศิลปินนักแสดง, นัก
 เขียน, นักพูด หรือประชาชนธรรมดา
 ก็ตาม ซึ่งต้องเข้าไปเกี่ยวข้องถึง
 การข้างใน ของสถาบันด้วย. ต่าง
 พากัน ส่ายหน้า และบ่น ทหาญขึ้นถึง
 ความแปลกประหลาด ของการ ปฏิบัติ
 งานของเจ้าหน้าทีสถาบัน

นักเขียนแสดงข้อข้องใจว่า
 ศกวิปของเขาซึ่งส่งเข้าไปเพื่อรัก
 วยการปรากฏว่าถูกแก้ไขจนไม่
 มีชิ้นใด โดยไม่ทราบเหตุผลและ
 โดยไม่คำนึงถึงข้อเสียที่เขามี
 อยู่.

นัก แสง ฉ้าย ทอด ความ
ททของเขาคอภว่า...เมื่อ
เจ้าไป^๕นั้น คุณค่าของเขาค
ลกลอย่างน่าใจหาย. วนเกียร
รกลา^๕เป็น^๕กทา

และ... ประชาชนคนสามัคคี
ที่ยังเล็งดูกระตือรือร้นเข้า ไปยัง
แววตาบ. คำทั้งที่ผ่านเอื้อมระอา
คือ ท่วงท่า "ผู้ถื่นใหญ่" ของ
บรรดา คารว, และ นักแสดง,
ประจำ สถานที่ กำลังเห็น ตนเอง
เป็นผู้ได้เปรียบกว่าคนอื่นชนทวณ

สวรรค์พี่ซ้อค่านนี้ เหล่านี้ย่าง
 สนใจตลอดมา. และนึกย้อนไปครั้ง
 ออคิด เมื่อผมมีโอกาสได้เขียนข่าว
 เข้าไปในสื่อนาน โทททัศน์เป็นครั้งแรก
 ความนั้นผมทำได้ด้วยใจรักที่อยาก
 ชื่นชอบผม พี่จะก่อสร้างสำเร็จไหม
 ภายใต้งานนี้เรียบร้อย แต่ก็ได้ทำเนิ่น
 การส่ง โทททัศน์ให้ประชาชนชม และ
 ลักษณะการไปของผมนั้นขึ้นอยู่กับ
 นะ นักหนังสือพิมพ์ ผู้ไปขงกิจการ
 ผมได้รับการต้อนรับ และรับรองจาก
 คุณจางงู วังลิดล เป็นอย่างดี ทว่า
 การพาไปขงกิจการต่าง ๆ ยังต้องเลือก
 ละเลย ทั้งการส่งเอกสารและคง คง
 ไปได้นานมาก กับบรรดาญาติที่นำเงิน

ໄທ-ສັປຕາທໍ

หลายคนก็ได้รับการโอบาประคองขึ้น
สู่ภาพ ก็ควมมออ่อนแอก็โดนทุ
รฉันทน์ ก่อนจะกลับมามัน... เราทุกคน
ได้รับการช่วยเหลือว่า ให้มาทุกสิ่งทุก
อย่างก็เห็นนั้น ไปเขียนเพิ่มเติมใน
หนังสือเล่มของเราได้ประชาสัมพันธ์
มากที่สุดเท่าที่จะเรียกได้ เพื่อ
ประสาน ความเข้าใจ อันดีระหว่างม
การของสถานที่กับชุมชนท้องถิ่น

หลังจากวันนั้น สมศักดิ์ได้เขียนข้อไปให้
สถานโทรทัศน์อ็อก ลงดูความเจริญก้าวหน้าของ
โทรทัศน์อยู่ทางจอทางข้าง นักซ่อมและนักคิดราย
การต่าง ๆ ไปตามความพอใจ โดยไม่เคยคิด
กลายเป็นคำพหูพจน์ ตัวอักษรใหม่

ขึ้น, เมื่อมาถึงแล้วเชษฐภคินีของนางสาวกรรณ
ในซอกหน้าต่างให้ทักกับนางพญานั่น. แหมกับ
เกิดความพิวและโกรธไปเสียหมดทีเดียว ให้
แต่คำถือถือสักครั้งหนึ่ง แหมดูโลกของมนุษย์
ถ้อยคำของแม่เป็นเหตุให้คนชั่วมีอันเป็น
รู้จักกับดีในวงการนี้เสียทีเดียว แลจะวงการคตินี้
คนไหน จักถืออะไรของเจ้าไปร่วมวงการนี้
คุณ **เออ** คุณสาวกรรณ นางจึงบอกให้ตามหา
ไปด้วย ก่อนจะไปนั้น เธอเห็นมือถือเสื้อของ
ผม แลแสดงความดีใจต่อตาประจักษ์ รวมความ
ไปโดยใจจริงทีเดียว เขาไปสู้จะเต็มใจไปปรากฏ
ที่นั่นละ (วงดนตรีนั้นยกตัวไปทราบเหตุความ
ของเจ้า) สักครู่หนึ่งก็ยกตัวไปหาเจ้า ๆ ที่
ข้างกลางเหลื่อมจากครั้งนั้น ที่ให้ผมและ
ประจักษ์ไป มีตัวรู้จักและได้ไปเยี่ยม
เพื่อแต่ถือกรังหนึ่ง และโดยทางเวลากว่า
หนึ่งปี ที่ผมสนิทใจ ไทให้สนิทอยู่ทางนั้น ณ ที่
ใดที่นั่นคุณ ๆ ลูกสาวดี และคุณลูกสาว
อื่นๆของๆ คุณเป็นไปมีของของวาทกับปาก
พูดๆ เหล่านี้แหละ และเกิดความรักประจักษ์
พูดๆ เหล่านี้แหละ นี่จึงทำให้ผมมีความเห็น
ความดีใจของแม่ ในการไป จึงคิดและให้ผมด้วย
ความดี

แต่เมื่อผมไปลงสถานีโทรทัศน์
ในฐานะ**ประชาสัมพันธ์**ในตอนที่
ฉันนั้นแล้ว ผมกลับได้พบว่าบรรดา
ฉันนั้นแปลกและเปลี่ยนแปลงไป
ทั้งภายนอก นัยกับทัศนคติของใจ
ผมซึ่งได้ไปเจอตัวต่อม ไม่ได้อีก
ก่อนวันแนะนำรายการใด จากเจ้าหน้าที่
ที่สถานี ซึ่งได้ทันกับสื่อกลาง
นั้นเลย คือหากงานด้านเอกสารของ
ที่กล่าวถึงตัวไว้ ต่อเนื่องผ่าน
ปรกฏ... หรือคืนแล้วไปมาอย่าง
แปลกใหม่ โดยเขาได้ให้

ผมได้เห็น สุนัขสควี และสุนัข
ขลุ่ยสองตัวที่นั่นซึ่งผมเคยกักขังไว้ใน
เวลาที่เขารู้สึกว่า อยู่บนมือโทรทัศน์
แต่ตอนนี้สุนัขทั้งสองเขาโค้งงอขมิ้มคอ
ทรงพระและโกล้งชิดกับสิ่ง... ผมและ
เพื่อนพลกัญญากับหลายคนที่... ใน
เวลาที่เรารู้สึกว่ายังอดกลั้น เราเคย
ทำทุกอย่างด้วยและไม่เคยโกรธกันมา
ก่อน แต่ในเวลานั้น... เรากลายเป็น
คนเดียวกันซึ่งอยู่คนละโลกกับเรา

ผมบังเกิด ความมหัศจรรย์ใจ
ขึ้นมาในบัดนั้น. บุคคลทั้งปวงที่
หญิง—ชาย ซึ่งเคยเขื่อนหน้ามาทาง
จอโทรทัศน์แต่ละด้านนี้ว่า “มิ
อะไร! คุณเองแหละ ไม่พอใจก็ดี—ชม
มาล่ะ” หรือ “เมื่อไรพวกพ่อก็ออก
กันมาบ้างละครับ” จะกลับกลายเป็น
บุคคลที่เพิ่มมาจาก กรุง สงกา กันไป
หมด!

เป็นความจริงอันหนึ่งที่ได้เรียนรู้แล้วว่า
บรรดาชนโศกเหล่านี้ ขณะที่เขายึดหัว
ประชน. กำลังดิ้นรนอยู่ เขาจะเป็นบุคคล
ที่อ่อนหวาน. พยายามทนทาน, มีรักชาติที่สม
กับคนดูถูก แต่วันข้างหน้าแล้ว คล้อย
หลังออกจากห้องไป เขาจะกลายเป็นบุคคล
คนหนึ่ง. ซึ่งพากพู, ไชว์, เป็นคนและสติมี
ที่น้อยเกินไปที่จะขึ้นกับคนสามชั่วรุ่นมาทั้งห้า
พันปี.

ผมเลยจากสถานโทรทัศน์วัน
นี้เลย ความเข้าใจอันชัดเจนแล้วว่า
อันใดเป็นเหตุให้วงการแห่ง ลูกตัว
หิ้งผู้ช่วยในเรือน ถ้าไม่ใช่เป็น
เพราะความเป็น "ก๊อ" จึงสถาน
ที่คงไปเสียจาก นักแสดงนอกเขน
และประชาชนอย่างน่าอัศจรรย์

ผมก็เคยคิดว่า ถ้าหากเราไม่
ไขว่คว้าสำคัญและมิใช่ประโยชน์ต่อเราแล้ว
วงการ แห่งนี้จะมี ความสัมพันธ์ ต่อเรา
ไปย่อน ก็เพียงเท่าที่สาปส่งกลั
พอใจให้ เป็นไป ตามความ ปรารถนา
อันคับแคบของเขเท่านั้นเอง
สัปดาห์นี้... ถ้ามีโอกาสควรจะมาดูชม
จะพอรู้ถึงวงการของเรามากยิ่งขึ้น
โดยที่ คุณพนธ์

มาคอยอยู่ที่ถนนข้างเลียง ซึ่งคนทั้ง
 สองเป็นพวกกันอยู่ นายปลุกก็ตามองดู
 คนในรถตลอดเวลา เพราะคิดว่าเจ้าแก้ว
 เล้าอาหม่ากับหลานชายด้วยกันไว้ แต่
 เขาเห็นเพียงชายหนุ่ม แต่งตัวภูมิฐาน
 คนหนึ่งก็ก้าวออกมาบนรถ ซึ่งเขา
 รู้สึกว่าเป็นอกว้าง เมื่อรถประทุรต
 แล้วยังใจทวนเข้าไปส่งคนนั้นเอาไว้ให้
 ฤดูระเฝ้าให้ด้วย คำว่า กระเฝ้าก็เนื่อง
 ความสนใจของนายปลุกทันที เขารู้สึก
 ว่าในกระเฝ้า ซึ่งออก วางไว้ในรถ จะ
 คงมีเงินอย่างน้อยถึงสามหมื่นบาท ที่
 ระวังอาท้าว ควร เขา ถึกตัวขึ้นมาด้วย
 แต่เขาจะกระเฝ้าว่า ก่อนจะวางเงินกับ
 ก็ควรจะเฝ้าเวลาอย่างน้อยหนึ่งชั่วโมง
 เพราะ จะ คงเขียน แบน พร้อม ท้าย
 แบน ซึ่ง คง จะ ปลดออกกว่า ถ้า
 ะ ทั้ง กระเฝ้าเฝ้าไว้ในรถโดยมีคนฉวย
 ซึ่งเขาจะกระเฝ้าให้ ทั้ง เจ้าอา
 อาท้าวเข้ามาพูดคุยกับนายมาท้าวก่อนหน้า
 นายปลุกก็เยี่ยม พี่ให้มีความว่าจะต้อง
 ระวังเขียนแบนพร้อมให้เสร็จ อาท้าวออก
 ว่าเจ้าแก้วเจ้าโง่ที่เขาเฝ้าอยู่คนไหนแล้ว
 พอเห็นหน้านายปลุก อาท้าวก็พูดว่า
 “พ่อก็รักเขียว อาหม่ามาได้ให้
 อาหม่าไว้นั่นแหละ แกล้งคอยก่อนให้
 ช่างก็รักกันจนมากทำให้เสร็จเสียก่อน”
 “เจ้าแก้วไม่มาหรือ?” นายปลุก
 ถาม

วิชา ตลอดจนแบบแผนที่เขาทำกัน
ในต่างประเทศ ในอังกฤษเขาก็มี
มินิสตรืออฟฟุสตัฟฟาย ในฝรั่ง
เศสก็มีมินิสตรื เดอทวีด้อยบง ถ้าจะ
พูดแล้วก็เรียกว่ากระทรวงอาหารนั้น
เอง

(ทป ระ ช ม ช า ก น ค ร น)

คนไทยขายหมู แกล้งเอาไปส่งทั้งๆ
หนึ่งแกล้งไว้หนึ่งวัน อีกหนึ่งแกล
ขาย ในที่สุดแม่ค้าขายหมู มารับหมู
ก็ๆ พอลิ่สตก ปากแดง ๆ แล้วก็
ข้าพเจ้า จะไม่ไปไปก็หา ว่ากินเล่น
เพราะคนนั้น ใครซื้อหมูก็ไปไปกิน
ถ้าไม่ให้ก็หาว่ากินของเขาแต่ พวก แต่
พ้อง แล้งก็ให้ไป กลายเป็นว่า พวก
อิสลาม ขายหมู เวื่อนนั้นถูก แกล้ง
จากบรรดา พ่อค้า ที่เขา เลี้ยงประโยชน์
องค์การ สรรพพาทรร ทั้งถาวร ะช่วย
เหลือพ่อค้า ไทย ที่ ค่องถาวร ะรักษา
เขาไม่ค่องชั่วเมื่อ ทั่ววันคือ
มีงาน ขายไปก็ขายเพราะเห็น
พ่อค้าที่ขายของมีงานเข้าแล้ว ขายก็
ไปซื้อ พ่อคนไทยไปส่งหมูก็ถูกเขิง
แล้ว พวกนั้นก็ถักกันคนละดวงสองดวง
หรือบางก็ข้างกลาก พ่อคนไทยไป
เขียบเขาหนึ่งก็เขียบถั่วก็เขียบเขียบมา
ซื้อหมูสรรพพาทรร รอน้อยขึ้น และ
ซื้อไป แล้งก็บอกว่า หนึ่งกิโล ขนก็ยาว
ข้างก็ถักมันเหมือนเส้นไปซื้อ หรือ
ข้างที่เขาจะ ถึงจะซื้อกันถั่วว่า คาซัน
ระของใหม่ ก็โลมัน ๑๐ ซีก ซากไป
คงซีกก็บอกว่าโลง แล้ว เจ้าหน้า
ตรวจการโง่ เมื่อก่อนเราซื้อหมู เรา
ก็ไม่ให้ดูว่าซีก ซือยาทหนึ่งเขาเห็น
ให้ ซือก็โลงหนึ่งเขาเห็นให้ฮอไป ย
พ่อหรือบูบลงทำเข้า เขาก็เกิดความรู้
คำว่า ะโลงหรือโลง ซากซีกคง
ซึกไม่โลก็ ทะเลาะ กันไปทะเลาะกันมา
มายถั่วว่าเจ้าหน้าก็ใส่หา ในที่สุด
ก็ทะเลาะกันอยู่อย่าง ะระชาคนก็ไปพอ
ไป เพราะคนขายมักถั่วว่าไม่ถักพอ
ลุ่มนเห็นสงสัยคน เมื่อเสร็จพาทรร
ไปซื้อหมูขึ้น ๆ มา ผู้ขายก็ให้หมู
เลียบสองนท่อน เมื่อเสร็จขายให้สรรพ
พาทรรก็เอา รวักกินเห็นเขียบกิน เข้าไปๆ
หมูถั่วกันตั้งข้อง นัยนั้นก็มาก ถิ่น
พอซื้อหมามาแล้ว หมูก็วางงาเข้าห

ไม่ได้นึกถึงที่ประชุมสภาพากันนั่ง
กวนด้วยความเห็นใจ ประชาชนคน
พื้นบ้าน ที่ประเทศก็พากันเห็นใจ คร.
ทองเปลว ชลภูมิ สภาผู้แทนราษฎร
และบรรณวิไลภรณ์ การก่อตั้งองค์การ
สหภาพฯเป็นของใหม่ เต็มไปด้วย
อุปสรรคซึ่งพ้องคำกติกานอกอุบายทำ
ลายเสียทุกทาง เพราะถ้าองค์การ
สหภาพฯก็วางฐานลงไม่มั่นคงแล้ว
บรรดาพ่อค้าทั้งกั้วทั่วประเทศหมก
แทงหักกัน และกองโอบกั้วไร้อย่างชุก
เลือก ประชาชน อย่างทง วันใด อย่าง

พระวราภวามหาราชก็เลยยกเอา
 โขยพร้อมเพียงกัน. จากนั้นท้าวโม
 รื่องสรรพาทราชก็ลงเพื่องั้น นั
 ทร. ทอญปลัดยังไม่ยกการเมืองเพื่
 เท่านั้น เมื่อเกิดรัฐประหารขึ้นในสาม
 เดือนต่อมา และในขณะที่เขาหนีไป
 ต่างประเทศ เขาได้ถูกนักการเมือง
 วายวาลงกลั้มมาเน่ดถูกฆ่าตายเสีย
 ที่ทางเขน..... พร้อมด้วยเพื่อนม
 มนกรือถีสามนาย เป็นกาประหาร
 หมู่หนึ่ง แต่ทงักอำนาจในระบทร ราช
 ในยุคหลังสงคราม.....

ครั้นเมื่อสงครามโลกครั้งที่สองเกิดขึ้น ทวีตัมวิริยะและความสามารถอันปรากฏประจักษ์ โอลินเซาเวอร์ได้กลายเป็นคนสำคัญของคนทั้งปวงเมื่อกองทัพเรือและฝ่ายสัมพันธมิตรเข้ามาในทันที การปฏิบัติการยุทธวิธีอันแกร่งกล้าเยี่ยมยอดของเขา นำชัยชนะและผลสำเร็จมาสู่ฝ่ายเสรีประชาธิปไตยอย่างใหญ่หลวง โอลินเซาเวอร์ได้กลายเป็นวีรบุรุษของชาติตั้งแต่ครั้งนั้น เขาเห็นการณ์ไกลถึงที่เขาได้รับยศยศแห่งเกียรติ การที่เลือกเป็นนายพลพิเศษทำราวอย่างสมบูรณ์ เมื่อ ค.ศ. ๑๙๔๖

ตำแหน่งงานสำคัญ ๆ ที่นายพลผู้บริบูรณ์คนนั้นเคยผ่านมาก็คือการเป็นสมาชิกของบรรดาพลชั้นหนึ่งของกองทัพบกสหรัฐหลายต่อหลายคน อาทิ เช่น นายพลแมกคาร์เธอร์, นายพลมอริสัน, นายพลอลเดอร์เฟอร์ และสุดท้ายได้เป็นรองสมาชิกของนายพลมาร์แชล

เมื่อสงครามโลกครั้งที่สองเกิดขึ้น โอลินเซาเวอร์ได้รับตำแหน่งเป็นผู้บัญชาการยุทธวิธีแคว้นยุโรปเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๔๓ และก็ได้เลือกเป็นผู้บัญชาการทหารสูงสุดของพันธมิตรในทวีปยุโรปเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๔๔ และต่อมาอีกปีเดียว นายพลพิเศษทำราว ก็ได้เลือกขึ้นสู่สหรัฐเพื่อดำรงตำแหน่งเสนาธิการทหารเอก ซึ่งเป็นตำแหน่งสูงสุดในกองทัพบกอเมริกัน คราวอยู่ปฏิบัติงานในรั้วลึกซออย่างใหญ่หลวงเช่นนี้ จนกระทั่งปี ค.ศ. ๑๙๔๕ โอลินเซาเวอร์จึงอ้างตำแหน่งที่ว่าการทหาร ไปเป็นประธานมหาวิทยาลัยโคลัมเบีย แต่ในปี ค.ศ. ๑๙๔๑ เขาก็ทวนกลับมาสู่ตำแหน่งเดิมอีกครั้งหนึ่ง ด้วยการเดินทางไปฝรั่งเศสเข้ารับตำแหน่งผู้บัญชาการ SHAPE (กองบัญชาการทหารสูงสุดของมหาอำนาจพันธมิตรในยุโรป) ณ ที่นั่นเขาได้เป็นกำลังสำคัญในการก่อตั้งกองทัพนาคี (SATO) ขึ้น อันยังผลประโยชน์ให้แก่บรรดาประเทศเสรีประชาธิปไตยอย่างไพศาล และในที่สุดหลังจากเกิดสันในเกิดจากแล้ว เขาก็อ้างชีวิตทหาร ถูกลอบยิงพร้อมด้วยนักบริวาร หนึ่งหน้าเข้าคุกคดีกบฏการเมืองอย่างจริงจัง จนได้รับเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีคนที่ ๓๔ ของสหรัฐอเมริกา เมื่อวันที่ ๔ พ.ย. ค.ศ. ๑๙๕๓

โอลินเซาเวอร์ ได้ใช้ชีวิตของเขาไว้ในประเทศชาติ ในตำแหน่งอันสูงส่งอย่างเต็มเปี่ยม เขาเป็นวีรบุรุษซึ่งมีอัตรา นักการทหาร-นักการเมือง-และพลเรือนผสมกลมกลืนกันอยู่อย่างแน่นแฟ้นจริงๆ เมื่อเป็นทหารเขาก็เป็นทหารที่กล้าหาญและเจ้านิลาธิ เมื่อเป็นพลเรือนเขาก็เป็นพลเรือนที่สุภาพเรียบร้อย และรักสันติการยิ่งชีวิต

โอลินเซาเวอร์ ล้มป่วยด้วยโรคหัวใจเมื่อปลายปี ค.ศ. ๑๙๕๕ แต่ก็ได้รับการรักษาพยาบาลอย่างถึงหนาย้วยแต่แล้ว ก็ถึงต้องกลับเข้าโรงพยาบาลอีกครั้งหนึ่งเมื่อเดือนมิถุนายน ค.ศ. ๑๙๕๖ เพื่อผ่าตัดหัวใจให้พิการ

โอลินเซาเวอร์เป็นวีรบุรุษ ซึ่งโลกจะต้องจำไว้ด้วยความตั้งใจที่บุคคลทั้งหลายจะจดจำได้ด้วยความสงเสริมและอริอาธอยู่เสมอ เขาเป็นคนที่สูงส่งกว่า ๆ ทั่วซอด้วยตนเอง กระทั่งวิวัฒนาการและความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มขึ้นให้ตัวเองไม่หยุดนิ่ง ความทะนุถนอมในเรื่องการทำให้สิ่งที่ผ่านมาแล้วของเขา ได้รับความยกย่องว่าเกิดได้ โอลินเซาเวอร์เป็นคนรักระเบียบเรียบร้อย แต่เกลียดพิธีรีตอง และความทรมานโดยใจเหตุ ขาดแต่กำลังทำงานหรือปรัชญาหรือเกี่ยวกับชีวิตที่ดี สิ่งเหล่านี้เขาได้ถกเถียงกัน ไม่ยอมให้มีผู้หญิง

ไบ-สปีดาค์

เข้ามาเกี่ยวข้องกับชีวิต

วิชาที่เขาเชี่ยวชาญมากที่สุดคือประวัติศาสตร์และภาษาอังกฤษ ส่วนงานอดิเรกอันโปรดปรานนั้นได้แก่ กลอง, ไม้เบสบัต และการเล่นวอลเลย์บอล

ในปัจจุบัน ไคท์ เกวิท โอลินเซาเวอร์มีอายุได้ ๖๖ ปี ภายหลังที่ออกจากโรงพยาบาลมาสู่การพักฟื้น อภินายพลผู้สูงศักดิ์ได้ประกาศอย่างตรงไปตรงมาว่า เขาจะสมัครเข้ารับการเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีของสหรัฐอเมริกาอีกครั้งหนึ่ง ในสมัยต่อไปซึ่งกำลังจะปรากฏความมาถึงในระยะเวลาอีกไม่กี่เดือนข้างหน้าอย่างแน่นอน!

เจม รมณีย์

□ ถ้อยแถลงข่าวสารการเมือง

□ งานใต้ดิน

ต่อจากหน้า ๕

ต่อจากหน้า ๑๓

แต่ข้าพเจ้า ไม่กล้าวิพากษ์วิจารณ์ของ คุณเนตรทิพย์ “ความเป็นกลางอย่างเคร่งครัด” เพราะนักปรัชญาท่านว่า “ความเป็นกลางอย่างเคร่งครัด” มีแต่ตัวหนังสือ ทางปฏิบัติ แต่ทางปฏิบัติทำไม่ได้ โดยที่ข้อเท็จจริงที่ว่ากำลังประหวั่นพรั่นพรึงถึง เรื่อง ความเป็นกลาง ดังที่รองประธานาธิบดี นิกสัน และรัฐมนตรีต่างประเทศอเมริกันคิดเลข ใจดี ประเทศในเอเชีย จึงต้องระวังองค์ท่านผู้ว่าและท่านผู้ช่วย การหนังสือพิมพ์นี้ว่าข้าพเจ้าจะพยายามอย่างสุด ความสามารถที่จะรักษาคุณภาพ ของเรื่อง การเมืองภายในประเทศไว้โดยมิเหยียบย่ำกว่าวิวัฒนาการหนึ่ง ในเมื่อเขาจะพลาดผิด หรือถอยหลังเสียวุ่นใจลึกซอซอพอจนเกินไป แต่ ข้าพเจ้ายังเป็นอยู่จนอยู่ถ้าเกิดพลาดพลั้งเกินขอบเขตที่ข้าพเจ้าได้วางเกียรติไว้โดยในประเทศนี้ ข้าพเจ้าขอเรียนเสียแต่กับข้าพเจ้า ไม่ใช่ว่าความแค้นแค้นและนิสัยของข้าพเจ้าเลย อาจเป็นภัยความรู้ เท่านี้ ถึงการหรือหลงผิด ซึ่งจำต้องขอขมาประชาชนไทย ท่านผู้อ่านลงหน้าไว้ เสีย ในฉบับนี้ขอมุ่ถูกขึ้นด้วย.

ตราภัย.

ไทยระบอบค่านึงถึงที่สุด และประชาชนพลเมืองได้ไว้คำสัญญาไว้ว่าให้ คอผู้ตั้งอยู่ภายใต้การชักชวนทุกชนิด ถ้าไม่เกิด ให้ผลตามความปรารถนาและเสียงกล่าวหา อย่าให้สิ่งนี้เข้าไปใช้ประโยชน์ได้เป็น อันยาก นายมั่น-นางนง โสภณ เอก ของ สถาบันวิทยกรรม โสภณการในสมัยนี้ ต้องทำงานอย่างหนักในการ ออกอากาศชักชวนและปลูกใจให้คนไทยทุกคนรักความ เป็นกลางไว้จนนาทีสุดท้าย แม้ที่สุด “หมาน้อย” ซึ่งเป็นพรรคไม่ชนกันนี้ มีกบฏเป็นฝ่ายปลิวไปจากผล เมื่อถูกฉวยหน้าทำให้เกิดการระคายเคือง ก็ถูกแนะนำให้ นำมาใช้แทน “ไอโฟน” เพื่อต่อต้านการรุกรานของศัตรู

แต่ความแล้ว ประเทศไทยก็

ถูกรุกรานจาก “มหาตมาจันนัม”

นั่นก็ เหตุการณ์ในเช้าวันนั้น

๘ ธันวาคม ๒๕๔๕ เป็นอย่างไร

นั้น ข้าพเจ้าจะไม่ นำมากล่าวพัน

ผ้อยหากระเซม เป็นเป็นการว่า

ฉาน ความสัมพันธ์ในทวีป อันที่

หว่างไทย-ญี่ปุ่น ซึ่ง กำลัง ะคิ

หน้าไว้ในทางที่ดี แต่ ะสรว่า

เหตุการณ์ในเช้าวันนั้นยังระคาย

ใจคนไทยอยู่ คราว เท่าทุก วัน

อนุสราวัณ “หวนพอดั” ที่

บทกวีเชิงวิพากษ์

แหม ทั่ววันครครือรวมราชฯ ยัง
เป็นสิ่งที่เคืองใจเราอยู่ว่า เลือด
ไทยนั้นยังเข้มข้นอยู่

การ ฎการของ กองทัพ มหาจักร
พระกิติ วิโรจโกตประเทศไทย ภายใต้
การขอซื้อแกมบังคับว่า เพียงขอเงิน
ทัพ ผ่านไปยัง ประเทศพม่า และ มลายู
ของอังกฤษนั้น เป็นทุกหัวเลี้ยวหัวต่อ
อันสำคัญที่สุดของประเทศไทย ซึ่งทำให้
รัฐบาลไทยต้องเปลี่ยนนโยบายจาก
การ เป็นกลางไปเป็น ฝ่าย อักษะ ไทย
พยายาม ้วยความจำเป็นและจำเป็นใน
ไม่ถ่วงท่าฝ่ายนโยบาย ของรัฐบาล ที่มัน
ฟรีไปไกลยิ่งขึ้น ถึงขนาดเป็นพันธมิตร
ร่วมรุกรานร่วมรบกับมหาจักร ผู้รุกราน
และ ประกาศ สงคราม กับ อังกฤษ และ
สหรัฐอเมริกาในที่สุด

ข้าพเจ้าคิดว่า คงไม่มีใครที่คน
ที่เลียดคิดว่า นโยบายของประเทศ
ไทยจะไปไกลถึงขนาดนั้น แต่เรา
จะไปเอาอะไร กับ การเมือง การ
เมืองเป็น เรื่อง ของ ผล ประโยชน์
เป็นเรื่องของการเอาตัวรอด การ
เมืองที่ไม่ดีคืออะไรกับการพินิน เมื่อ
แห่งกลางไม่ได้แล้ว ก็ต้องแหงหัว
หรือก้อย เพื่อเอาตัวรอดไปทีหนึ่ง
ก่อน ข้ออุปมาอุปไมยเช่นนี้ เห็นจะ
พอทำให้ท่านผู้อ่านเข้าใจ ‘การเมือง’
ได้บ้างกระมัง?

อย่างไร ก็ ก็ การ เปลี่ยนแปลง
นโยบายอย่าง กระทั่งหันและถลัน หน้า
มือเป็นหลังมือเช่นนั้น เมื่อจุดเริ่มต้น
ของการ แยกแยกใน ศึก ามศึกเห็น
ของบุคคลในคณะรัฐบาลของจอมพล
พิบูลสงครามในสมัยนั้น กลุ่มหนึ่ง ซึ่ง
เห็นพลังอำนาจกับนายกรัฐมนตรี จอมพล
ป. พิบูลสงคราม คงเป็น รัฐบาล คอไป
อีกกลุ่มหนึ่งซึ่งมี นายวิจิตร พนมมัย
และนายสาโรช ไขสกลานนท์ คอยถูกคัด
ออกไป มีใจแต่ในวงการของรัฐบาล

เท่านั้น แม้นคนไทยทั้งในและนอก ประ
เทศก็มีความรักเห็นแก่คนแก่กับ รัฐ
บาลด้วยเหมือนกัน ม.ร.ว. เสนีย์ ปรา
โมช อัครราชทูตไทยประจำกรุงวอชิง
ตัน และ คนไทยใน สหรัฐอเมริกา ส่วน
มาก ถักกลุ่มคนไทยในประเทศอังกฤษ
ประกาศตนอย่างเปิดเผยว่าไม่ยอมเห็น
ด้วยกับนโยบาย ของ รัฐบาลไทยที่ประ
ภาคสงครามกับประเทศสหรัฐอเมริกา
และอังกฤษ และ ประกาศตนเอง เป็น
“ไทยอิสระ” หรือ “เสรีไทย” ใน
ทันทีที่รัฐบาลไทยประกาศสงคราม กับ
สองมหาประเทศนั้น.

นับแต่เวลานั้นมา คนไทยที่แตก
แยกกันเป็นสองฝ่าย ฝ่ายหนึ่งที่ประ
ภาคไทยเปิดเผยว่า เข้าข้าง ฝ่ายอักษะ
คือ เยอรมัน-อิตาลี และ ญี่ปุ่น อีก
ฝ่ายหนึ่งเข้าข้างฝ่ายสัมพันธมิตร คือ
อังกฤษและสหรัฐอเมริกา แต่ทั้งสอง
ฝ่ายต่างก็ มีจุดหมายปลายทาง ร่วมกัน
คือ ความปรารถนาของประเทศไทยในที
สุดแล้วคือการดำเนินไปสู่เส้นทาง
ปลายทางนั้นกันต่อไปคนละทาง ใคร
จะไปถึงจุดหมายปลายทางก่อนกัน เรา
คอยดูกันต่อไป

เมื่อสงครามมหาเอเชียบูรพาเปิด
ฉากขึ้นแล้ว ข้าพเจ้าจึงเป็นนายทหาร
ชั้นผู้น้อย มียศเพียงพันโทประจำกรม
เสนาธิการทหารบกเท่านั้น ข้าพเจ้า
เพิ่งสำเร็จ จากโรงเรียน เสนาธิการ
ทหารบกฝรั่งเศส และเดินทางไปศึกษา
วิชาการในประเทศไทย เมื่อเดือน
กันยายน ๒๔๘๒ ยังไม่มีความรู้ความ
ชำนาญ พอที่จะเข้าไปในการ ดำเนิน
งานนโยบายชั้นสูงได้ หน้าที่ของข้าพ
เจ้าในขณะนั้น ก็เช่นเดียวกับนายทหาร
ตัวเล็ก ๆ คนอื่นๆ คือต้องปฏิบัติตาม
คำสั่งของผู้นั่งอยู่บนช้างศึก คอยตาม
พระราชาทหารคนสุดท้าย.

สงครามมหาเอเชียบูรพา คง

ดำเนินต่อไปอย่างเกือต และถ่วง
ขวางไทยฝ่ายญี่ปุ่นได้ชัยชนะในขั้นต้น
เกือบทุกหนทุกแห่ง ส่วนทางด้าน
ยุโรป นั้นเล่า เยอรมัน และอิตาลีก็ประ
สพชัยชนะและ ครอบครองเป็นเจ้าเป็น
ใหญ่ทั่วภาคพื้นยุโรป นอกจากโซ
เวียตเซียก็ยังไม่ขึ้นหัตถ์ญี่ปุ่น แต่
กองทัพ ของ นาซี ก็เคลื่อน เข้าประชิด
กรุงมอสโกแล้ว ทางด้านเอเชีย
ญี่ปุ่น รุกเข้า ยึดครอง ประเทศพม่าได้
เกือบ ทั้งหมดและ กำลัง ระวัง คอไปยัง
ประเทศอินเดีย มลายู และสิงคโปร์
อินโดจีน และเกาะต่าง ๆ ในมหา
สมุทรอินเดีย ตกอยู่ใน อำนาจ ของ
กองทัพของพระมหาจักรพรรดิเป็นส่วน
มาก ทางด้านเอเชียฟัก พัลที่ยัง
ทั้งประเทศ และหมู่เกาะเล็ก เกาะน้อย
ที่มีความสำคัญ ทางยุทธศาสตร์ ก็ก
อยู่ในการยึดครองของ ญี่ปุ่นเช่นเดียว
กัน มหาวิทยาทานนักกาสักคูกคาม
โกล์ เกระ ขาว ซึ่ง เป็น ปราชญ์ ท่าน
หน้าของสหรัฐอเมริกาเข้าไปทุกที
ชั้นชนอันมหาศาลของฝ่ายอักษะ
ได้หนีตายไปเกือบครึ่งโลก

แต่ในที่สุดฝ่ายอักษะก็หมดกำลังใจ
ไปเอง ยิ่งขยายชัยชนะไปทั่วทั้งชาว
เพียงใจ ก็ยิ่งอ่อนกำลังลงเพียงนั้น
เส้นทางลวงเลียง ในเขตหลักของโลก จาก
ฝ่ายประเทศอื่น กำลังพังก่อนอย
ลง ยุทธจักรแห่งเอเชียซึ่งอาหารที่
ร่วมทรยศลงแล้ว และที่ร้ายที่สุด
ก็คือ บรรดาประเทศเล็กประเทศน้อยที่
ถูกฝ่ายอักษะเข้ายึดครอง ไทยพุดกัน
นั้น หากมีความนิยมชมชอบผู้
พิชิตอย่างจริงจังไม่ ความมุ่งมารถ
ปรารถนาของฝ่าย อักษะ ที่จะ ศึกศึก
ทุกด้านในเวลาอันรวดเร็ว เพื่อครอง
ความเป็นเจ้าโลกทั้งโลกออกไปทุกที
เพราะฝ่ายสัมพันธมิตร คืออังกฤษและ
สหรัฐอเมริกาจะขึ้นหัตถ์ญี่ปุ่น และ
กำลัง เพิ่มพูนกำลังพล และสรรพกำลัง
ต่าง ๆ กันทุกวัน พอตีตัวได้สัมพันธมิตร
ก็เริ่มโจมตีได้คืบ คืบ แยกกันคน
ที่เสียไปคืนไทยเป็นบางส่วน ฝ่ายสัม

พันธมิตร ได้ ไปเปรียบ ฝ่าย อักษะ ไทย มี
ทรัพยากรอันมหาศาล ยิ่งการสง
ครามยืดเยื้อไปนานเพียงใด ก็ยิ่งเข้ม
แข็งขึ้นเพียงนั้น ตรงกันข้ามกับฝ่าย
อักษะ ซึ่งพึ่ง นานวัน ไปก็ ยิ่งอ่อนแอลง
ตามลำดับ

การสู้รบค้ำดันนี้คงไม่ใช่ว่าทรง
หกละแ่นมัย ข้าพเจ้าคงจะจำอยู่ใน
กองเสนาธิการกอง ทักษิณ สนามคดอ
มา และได้ดูสถานการณ์ที่คลั่งคลาญ
ไปด้วยความกระวนกระวายใจ ในปี
พ.ศ. ๒๔๘๕ ข้าพเจ้าก็ ได้เลื่อนตำแหน่ง
เป็นหัวหน้าแผนกที่ ๓ (ยุทธการ)
ซึ่ง มีหน้าที่ เกี่ยวข้องวางแผนการ ยุทธ
ในระบับเองที่ข้าพเจ้าก็ต้องสำนึก
ถึงความ รับผิดชอบ อันใหญ่หลวง ที่ไ
รับมอบ เพราะความเปี่ยมความตาย
ของกองทัพอ ย่อมขึ้นอยู่กับแผนการ
ยุทธเป็นส่วนใหญ่

ในการ สงคราม คราวนี้ แล้วมี
เวียงปดาก อยู่เป็น อันมาก สำหรับกอง
ทัพไทยกล่าวคือ เราประกาศสงคราม
กับอังกฤษและสหรัฐอเมริกา แต่
กองทัพไทยต้องส่งทหารไปรบกับทหาร
จีนทางบ้านเชียงคอง ทั้ง ๆ ที่ประเทศ
ไทย ไม่เคยประกาศสงครามกับ
ประเทศจีนเลย เราว่าร่วมรุกรานกับ
ญี่ปุ่น แต่ขณะในแว่นแคว้นเรากำลัง
คอยระวังให้กอง ทัพ ญี่ปุ่น ซึ่งเข้ามา
อยู่ เค็มบ้าน เค็มเมืองเข้า ยึดครองประ
เทศไทยอยู่ตลอดเวลา ประเทศไทย
ขณะนั้นยังอยู่ในฐานะที่สับสนทั้งภายใน
และภายนอกประเทศ ข้าพเจ้าทราบดี
ว่าถ้าทำก็ย่อมผลดี. พิบูลสงคราม นาย
กรัฐมนตรีและผู้นำ การทหารสูงสุด
แห่งประเทศไทย ต้องร่วมมือกับญี่ปุ่น
นั้น ก็ด้วยความจำเป็น และเพื่อประ
เทา ความเสีย หายที่จะเกิดขึ้นแก่ ประ
เทศชาติและประชาชนในขณะนั้น เรา
เป็นประเทศเล็กที่ไม่สามารถป้องกัน
เองได้ เมื่อถูกชาติใหญ่รุกราน และ
ขอความช่วยเหลือ ไปทางฝ่าย สัมพันธมิตร
แล้วเราก็ได้วิพากษ์คัดค้านว่า “ให้ช่วย
ตัวเอง” เมื่อเช่นเช่นนี้ให้ทำอย่างไร

ข้อผู้วิกรวณเพื่อรักษา ความเป็นกลาง
ไปจนถึงนาฬิกาสัญชาติอเมริกันหรือ? นั่น
คือความพิวาค่อยมีทั้งด้านทวีปอิน
และ ชีวิต ของทหาร และพระ ชาชนคน
ไทยทั้งชาติ นั่นละ, การกระทำเช่นนั้น
เราอาจได้วิคาสวรรเสริญชั่วครู่แต่
อุดมคติในการ รักษา ความเป็น กลาง
แต่คำสรวเสริญเปรียบนั้นคุ้มกับคุณ
เสีย หายที่คน ไทยจะ ได้รู้ แล้วหรือ ?
การสู้คือการตายอย่างแน่นอน เรา
ไม่มีหนทางจะ สู้รบกับกอง ทักษิณใน
ขณะนั้นได้ อย่างว่าแต่กองทัพลอย
แม่กองทัพอังกฤษและสหรัฐอเมริ
กาก็ถูก กองทัพ ญี่ปุ่นขับ แลกลาใน
ในระยเริ่ม แรกที่สงคราม เบ็ดตกขึ้น
ทางบ้าน ญี่ปุ่นหาล้าคิวอิกประการ
หนึ่งก็คือว่า การต่อสู้ของขอมคายน
นั้น เราตายเพื่อใคร ? คายเพื่อสั
พันธมิตร หรือว่า คาย เพื่อ ชาติ ไทย
ของเราเอง ? วิสัยของนักสู้ชั้นนี้
ใช้สัญชาตญาณไทยไม่คิดถึงทาง หนีทีไร
เพราะการสู้ชนกันนี้มิใช่เป็นความกล้า
แต่เป็นความขมมากกว่า ค่ายประกาศ
กระมัง ที่อมพล ป. พิบูลสงคราม
หัวหน้ารัฐบาลในสมัยนั้นจึงเลือกวิถีทาง
นำชาติไทยไปตายเอาดาบหน้า—ไม่ใช่
คายนั ?

อย่างไรก็ตามก็ความกล้ากึ่งล้วนเป็น
เรื่องที่อยู่ไม่ไร พุทธิโยโครกไม่ได้ ได้
แต่ยอมคายนั่น แล้วก็พูที่ไม่ออก

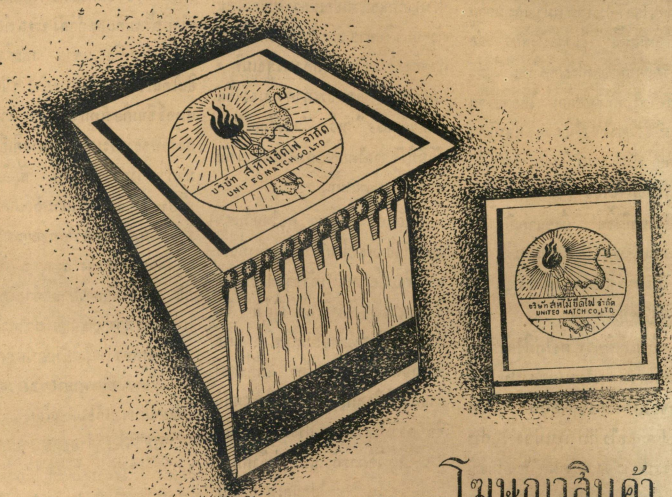
ในฐานะของข้าพเจ้า-หัวหน้า
แผนกที่ ๓ ในกองเสนาธิการกองทั
สนาม ซึ่งมีหน้า ที่วางแผน การยุทธ
นั้นเรายู่เลย ๆ ไม่ได้ กองทัพใน
ยามสงครามจะทำการรบ โดย ไม่มี
แผนการณล่วงหน้าไม่ได้ แต่การ
วางแผนการณ นั้นเราจะต้องรู้ เสีย
ก่อนว่าเราจะรบกับใคร? ใครเป็น
ศัตรูของเรา? ริงอยู่ในทางนี้คณ
นั้น ศัตรูของเราคืออังกฤษและสห
รัฐอเมริกาซึ่งเรา ประกาศสงคราม
ไปแล้ว แต่ในทางพฤตินัยนั้น เรา
ยังไม่เคยประทะกับอังกฤษและสหรัฐ
อเมริกาเลย นอกจากเครื่องบิน

๓-๓ เครื่องของสองชาตินั้น ที่เข้า
มารวมกันเราบ้าง แต่ก็จะให้เขา
ทำอย่าง ไรในเมืองกอง ทักษิณเข้า
มาอยู่ในเมืองไทยเต็มบ้านเต็มเมือง
เพราะ ณะนั้นการที่จะ คอยจับได้ว่า
ใครเป็นศัตรูของไตนั่น คำตอบที่
ถูกต้องก็เลยกลายเป็นว่า ทำอย่าง
ไรเราจึงจะรักษาเอกราชและอธิป
โดยของประเทศไทย ไว้ได้ในที่
สุดเมื่อสงครามยุติลง
สงครามไม่ใช่เรื่องของ ความยุติ

สงครามไม่ใช่เรื่องของ ความยุติ

ไทย-ลึปตา

ธรรมหรือเรื่องว่าใครถูกใครผิด แต่ ฝ่ายลึคนั้น แผลคือ สักที่แท้ ริงของ
สงคราม เป็นเรื่อง ของ การเอา แพ้ เอา
ชนะกัน ฝ่ายชนะย่อมเป็นฝ่ายถูก
เสมอ ฝ่ายแพ้นั้นแหละเป็นฝ่ายผิด เมื่อ
เป็นเช่นนั้นการที่จะให้ ประเทศ ชาติรอด
ตัวไปได้เรา ก็จะต้องพิจารณา ค่อยว่า
ในที่สุด ใครจะเป็นฝ่ายถูก ใคร
เป็นฝ่ายผิดเมื่อสงครามยุติลง และ
ฝ่ายลึคนั้น แผลคือ สักที่แท้ ริงของ
ประเทศไทย
ด้วยประการดังนี้ เมื่อข้าพเจ้ากับ
พล.ก. จีวรจิตสงคราม เสนาธิการกอง
ทัพบกสนามในขณะนั้นเข้าพบจอมพลป.
พิบูลสงคราม ผู้บัญชาการ ทหารสูงสุด
ทั้งสองคนหลาย เพื่อหารือในการที่จะ
วางแผนยุทธการ ของกอง ทัพบกสนาม

โฆษณาสินค้า
ของท่าน หรือ ช่วยในงานมงคลต่าง ๆ

ด้วย
ไม้ขีดไฟหับ
สั่งทำที่
บริษัท สหไม้ขีดไฟ จำกัด

อาคาร 1 ราชดำเนิน พระนคร

บุกวิชชาชีพ

ตามหน้าที่ของข้าพเจ้านั้น ท่านผู้นับถือ
ชาวพุทธทางทุ่งศก ก็คงทราบดีว่า ลามของ
ข้าพเจ้าซึ่งได้เขียนตามถึงการวางแผน
บุกการใน ขณะ นั้นว่าเร ให้ยัก ถือว่า
ใคร เป็นสัตว์ว่า:

“คุณนร คุณคิดว่าใครจะ
เป็นฝ่ายแพ้ในการสงครามคราวนี้
ฝ่ายนั้นแหละคือศัตรูของเรา”

คำตอบเป็นเชิงปลุกสนามแหละ
ที่ข้าพเจ้าต้องนำมาครุ่นคิดอีกเป็น
เวลานาน ในที่สุดก็ได้คำตอบว่า
อุปุ่นจะต้องแพ้สงครามในที่สุด!

ตั้งแต่บัดนี้มา “งานใดคน”
ของเราได้เริ่มขึ้น!

(ยังมีต่อไปในฉบับหน้า)

□ เรื่องหนึ่ง ๆ

ต่อจากหน้า ๑๘

เท่าที่เราไม่ได้ถึงกัน และผู้กำกับ
การแสดงคนนั้น อาจจะมีใครสักคน
ไม่ลงมือไว้ ในหนังสือนี้ ก็ได้กรรม
กันนั้นเองมีอยู่ไม่กี่ประการ

ว่าโดยผู้มีอาชีพ ถ่ายหนัง นั้น แม้
“ตลก” หนึ่งคนแรกและคนเดียว
ในเมืองไทย คือ ประเทือง (ศรีสุพรรณ)
ปลัดวันนวิชัย ด้วยวิธี ๆ เว้น
แต่บางครั้ง บางคราว คงระอา ต่อการ
เล่นมุกตลก จึงเคยเปลี่ยนฉากศิลป์
อันควรจะมีในทิศทางนี้

นอกเรื่องไปจากนั้นขอ
นำสังเกตอยู่ว่า บุรพาศิลป์
ภาพยนตร์ทั้งใจในการมี “พระ
เอก ช.บ.” มาก เท่าที่มีมา
สามคน แสดงก็ กับ รตนารักษ์
ทั้งนั้น คือ สามคน คงจำเนียร
ช.บ. เรื่อง “นิทรา-สาธิต”

ประวัน เอมอมร ช.บ. เรื่อง
“สุดที่รัก” และ ราชพร จู
วงศ์ คือ ช.บ. อีกนะแหละใน
เรื่องนั้น ผมคิดว่าบุรพาศิลป์
ช.บ. โอ! ไม่ใช่... บุรพา
ศิลป์ภาพยนตร์นะ ครับ จะ
สร้าง เรื่องใหม่ ขึ้นก็ คง จะให้
โอ กาส แก่ ช.บ. อีกตามเคย
กรรมง?

คนไทยที่ผม ว่าควร คอยดูมี อยู่
เรื่องหนึ่งคือเรื่อง “คนดีที่ว่างกษัตริย์”
ของ ประมวราพยนตร์เจ้าของ “สุภาพ
บุรพาศิลป์” เรื่องนี้ เป็นหนัง ค้างย
มานานเพราะเกิดวาทะสัมพันธ์ภาพทาง
การเมืองระหว่างประเทศอย่าง ที่ ท่าน
เจ้าหน้าที่รัฐบาลท่านคงต้องสังเกตเอา
ไว้ แต่เกี่ยวท่านไม่สังเกตเสียแล้ว
ประมวราพยนตร์ โดยคุณสำเนา
เทรย์บุตร จึงนำออกฉาย ที่เฉลิม
ไทยไว้. เราภาคคอกันแต่ไปละเอ

แถลง พยัคฆวรรณ

□ หัวกก้นชีวิต

ต่อจากหน้า ๒๔

การเมืองชรัก เพราะเคยร่วมพวก
นั้นชอยเข้ามา แรก แรกอยู่ทั่วไป
เคยพรรคโน้นมา ประเทืองพรรค
นั้นมา ล้อกันเรื่องคงไม่ใช่เกี่ยว
โอ... นั่นนะคุณ ผมได้ยั่วว่า จอมพล
ป. ะลาออกจากนายกรัฐมนตรีวิ
นระวิชัย แล้วดูเหมือนยอมให้
เผด็จการระบอบประชาธิปไตยขึ้น
นั้นเกิดขึ้นในระหว่างการทำเสียงของ
พรรคการเมืองพรรคหนึ่งเมื่อเร็ว ๆ นี้
เอง ใคร ๆ ก็เลยยกกันไว้ว่า คุณเผ
จะเป็นนายกรัฐมนตรีแทนจอมพล.”
“จอมพล ป. ไม่ใช่คนใดพรรค

นะคุณนะ” ผมกระซิบ “ถึงแม้ว่า
จอมพล ป. จะยอมให้เผด็จการระบอบ
คณะราษฎรใหม่ไว้ แต่ก็ไม่ได้ยอม
ให้เผด็จการระบอบคณะราษฎร
นั้นด้วย นอกจากพรรคประชาธิปัตย์
เกี่ยวข้องกัน พรรค เสริมมงคลศิลปะ
เห็นพ้องกันทั้ง ในฐานที่(อาจจะมี)
เสียงข้างมากใน สภาในภายภาคหน้า
ต่างหาก แต่อันที่จริงคุณเผ่าในฐานะ
เลขาธิการ พรรค เสริมมงคลศิลปะ
หน้าที่เช่นนี้ซึ่งมีหน้าที่ คุณเผ่างานหา
เสียงในระหว่างนี้เสีย ราชงานแต่
ละชั้น ๆ ที่คุณเผ่าทำงานกับจอมพล ป.
นั้นแข็งขันไปเลย พรรคฝ่ายค้านยัง
ตามรายงานของคุณเผ่าว่า ถูกขี้เสีย
แปลกไม่มีโอกาสเลยที่ปรากฏในราย
งานนั้น คนที่เขาทำงาน เช่นนี้ซึ่งอย่าง
นั้นก็เห็นใจอยู่ ที่เขาทำก็มีความ
หวังอะไรอย่างหนึ่ง ซึ่งจะเป็นเพื่อชาติ
เพื่อประเทศ หรือ เพื่อตนเอง คุณก็
ผมมากอยุ่กันต่อไปก็ ว่า”

เดี๋ยวนี้ ผม ก็ ยังทำอะไร อย่าง
หัวกก้นชีวิตของคุณเผ่าไป....!

“โช-บาลา”

□ สรุปและวิจารณ์

ต่อจากหน้า ๔

หลายครั้งแล้วว่า ะพยายาม คุณเผ่า
เลือกทั้งให้เป็นไปอย่างเสรีอย่างที่สุด
ใช้ชิมินเห็นกรณอยู่ตลอดมาที่ระให้
การเลือกตั้งทั่วไปได้ เพราะเห็นว่า
มีทางที่จะเอาชนะได้อย่างสบาย และ
เป็นการชนะโดยสันติวิธีเสียด้วย ทั้ง
นี้เพื่อเป็นการแสดงให้โลกเห็นว่าคอม
มิวนิสต์มิได้คิดเอาแต่ได้ ด้วยการใช้
พลังกำลัง “เวียดนามระบอบคอมมิวนิสต์”
นั้นอันเดียวกับที่เห็นสองประเทศ เช่น
ยอมให้ถูกแบ่งเป็นสองประเทศ เช่น
เคย กับ ที่สหรัฐอเมริกามียอมให้

การแบ่งแยกเหมือนกัน” ใช้ชิมิน
ประกาศเตือนประมุขของเวียดนามให้.
เมื่อถึงเดือนเมษายน เวียดนามที่มีความ
เป็นเด็กเช่นกันนั้นยังอยู่ หัวที่
เวียดนามได้เห็นข้อบกพร่องนั้นก็เพราะ
ว่าถูกลูกของอเมริกัน ซึ่งมีผลประโยชน์
ที่ระสร้างเวียดนามไว้ ซึ่งเห็น อาณานิ
คมของตน ทราบดีว่าเมื่อสงครามมัน
ทางเวียดนามเหนือได้มีหนังสือไป
ยังอังกฤษและรัสเซีย ซึ่งเป็นหัวเรือ
ใหญ่ในการ จัด ทำความ กลาง กัน
จนแล้วแล้ว เวียดนามก็บอกมาก
นอกจากจะไม่ยอมมาเจรจาใดใดก็
แล้วจึงได้ระมีความตกลงใจว่าด้วย

ประการต่าง ๆ และขอระให้ยึดประ
มุขพิจารณาว่า ที่ของเวียดนามเหนือ
ด้วย ฝ่ายรัสเซียและอังกฤษจะจัดการ
กรณีอันนี้ว่าอย่างไรบ้าง ดูจะเป็นที่น่า
หนักอกอยู่มี ชินอัน โจนก็เคยมกระ
ไม่ยอมฟังเสียงสองประเทศก็ กล่าว
อย่างแน่นอน นอกกระขอระให้อเมริกัน
ใช้ข้อผิดพลาดจึงกันเคยมาแต่กัน แต่
นั้นเพราะไม่วันเสีย เพราะอเมริกา
ที่เป็นอยู่อยู่ฝ่ายเวียดนามไม่ได้อย่างกับ
อะไรก็. ตามที่กล่าวไว้ ระเห็นว่ากรณี
เลือกตั้งทั่วไปในเวียดนามมา คงระตกลง
กันยากมาก แต่ถ้าหากว่าระทั้งให้
ราคาซึ่งไปกันวันระเพิ่ม ความระ
อยู่ซึ่ง ซึ่งอาจจะเป็นระวันระหนึ่ง
ซึ่งระคิดนั้นให้ระ เข้ชนั้นมาเมื่อ ไรก็
ได้ เพราะเวลาต่างฝ่ายต่างกล่าว
หากันว่าได้ระกำลังอาวุธหนักเนื่องจาก
ถูกพิทักษ์สนุนอยู่ของระทั้งอยู่ไม่

เขียนการเมืองอ้วน

อ๊อบบี้สันักข่าวหน้าภาพมีความ
น่าอึ้ง ประทาน ชิบิ หุ่น กระตุก
เหล็ก อับดุล นั้สเอียงโครง
การณอันใหม่ไว้อย่างหนึ่ง นั่นคือ
การสร้างเขื่อนหน้า ยักซ์จัมแม่น้ำ

บุกวิชชาชีพ สารเสรี บุกวิชชาชีพ โท-ราชวิชัย

การลงทุนสร้าง เชื้อหมื่นหมื่น
ชดเชยหนี้กระเป๋ายี่สิบก็ยี่สิบก็เหลือ
โดยลำพังมือไม่ชดเชยคนแฉ่งแล้ว ยี่สิบก็
ไม่มีการสร้างสำเนาให้ แต่เนื่องจาก
ยี่สิบเป็นประเทศที่คงความแหล่งบุญ
ศาลที่ทางทวนชดเชยกลางอย่างสำคัญ
การสร้างเชื้อมักก็หรือทวีกว่าเชื้อม
ยี่สิบจึงกลายเป็น “เชื้อมหาเมือง”
ไป ทั้งสหรัฐอเมริกานะอีกรัฐอย่าง
อื่นก็มารวบรวมชดเชยทอง ช่วยเหลือ
อย่างเต็มที่ อีกรัฐอื่นๆก็ว่าให้
๑๕ ล้านกอลดาร์, สหรัฐอเมริกา
ให้ ๕๖ ล้านกอลดาร์, นอกจากนั้น
ธนาคารโลกยังให้อีก ๓๐๐ ล้าน
กอลดาร์, ทั้งหมดก็เพื่อเร่งเงินยี่สิบ
ไปเป็นพวก, แทนว่ายี่สิบกำลังจะพิน
วิสัยเพราะรัฐบาลเหินๆ เช่นนี้เสียชื่อ
และเพิ่งเป็นเอกราชมาใหม่ๆ ด้วย จึง
แสดงบทบาทตามอ้างเอา ไทยไปค้า
หนึ่งถึงผลได้เสียทางการเมืองในอาณัติ
เป็นต้นเห็นหันไปสนิทสนมไว้ช่วยค
ยี่สิบอาวูมา เจริญวิสัยหัวม
ปรหมัดกบิ - และวางท่าเป็นเ
ในบรรดาประเทศอาหรับด้วยกัน ซึ่ง
พฤติการณ์เหล่านี้ไม่เป็น ที่ถูกตาม
อีกรัฐและอเมริกาเลย, การช่วยค
เงินทองทั้งกล่าว จึงดูจะเอาไปช
ล็กน้อย ยี่สิบก็ถอนไปขายกระบวน
ว่าอีกรัฐอเมริกาจะช่วยจึงอย่าง
ว่าหรือเมื่อเชื้อมหาเมืองอยู่ไป ท
วิสัยยี่สิบก็จึงได้ส่งให้ค อัคร

แก้ว โทเมร.

ระหว่าง ส.ส. กับหาบเร่

ในยุค สมัยที่ เทวตา กำลัง อยู่
 ฝูงนี้ คนขายคนนำทั้งหลายจะมีคำ
 เรียกอีกอย่างหนึ่งว่าคนเกิดเกิดคำ
 นั้น ควรจะได้เปลี่ยนเรียกเสียใหม่ว่า
 คนเกิดเกิดคนแก่ ๆ จะเหมาะสมกว่า ทั้ง
 นี้ยังได้เพราะคนพวกนั้นนอกจากจะตั้ง
 เกิดในไฟฟาง ทากินไฟฟางแล้ว
 ยังจะตั้ง ขนเช่นปากันทากไฟฟาง ๆ
 อีกด้วย และในระหว่างคนเกิดเกิดคน
 แก่ ๆ ด้วยกัน แม้ทำด้วยเงินสงสอง
 นั้นว่าเป็นพวกที่คนแก่ ๆ มากกว่า
 เห็น เพราะเหตุที่เกิดความแก่ในทาง
 ที่ขี้กบกับเขนกว่านี้ซึ่งของหลวงพ่อบุญ
 ผู้เรณูวิกรรเทศฯ ให้ขึ้นทรงพวก

เหตุการณ์ที่เคยคลาคลางมา และ
 คั่ววระ กวาก้าง อย่างว่านี่ คั่วหยาบ
 แผลสอย มีกระ ยกดขยงกั น โยฮอความ
 ช่วย เหลือจาก ญูเกน ราชวร พระ
 อนุชักรักเมโกนหันเป็นประว่า หรืออีก
 ักักป้อรงเวียนข่งสำนิจาณนลลือพิม
 ให้อิวลยงข้าวให้ ก้วยอย่าท้อ ไกรยวัน
 เกยลข่าวมาแล้วลอลอเวลา แก่ทั้น
 ลือ พุกทัก ช่วยไ้เพียง การเสนอ ข้า
 เก้านเอง ลักกัณญูเกนราชวรขั้ว
 เกยลคักอให้จกัณคักกนลลือทักเกยล
 โกลลันนียคักคักกนแล้ว
 นเื่อ วักราก ให่วาเนน ข้าวักัก
 สำวราลลึงคักกนทักญูเกนคักคักกน
 โยบทันผางเข้าข้วยบงาเป็นน้ำเย็น
 ก่ง ๆ ทลอลเวลา ๔-๕ นกัณนัง
 ักักนค้ำแท่งญูเกนฯ ไม่เคยรู้ทล
 ว่า "ราชวร" กัณเื่อไร!

[illegible][illegible]

“ทำไมโทรขวัญถึงช้ากว่าอย่างนั้นล่ะ?” นางอวยวิงว่า

“ช้าอะไรกัน?” คนข่าวถามกลับ

“ก็ช้ากว่าคนในสำนักงานนายเพทายไม่ใช่หรือจนถึงขั้นนี้แล้ว” นางอวยวิงกระแทกเสียง “ไม่กลัวพวกคุณหลงลืมหรือเพราะความช้างั้นเลย” เสียงแรงขึ้นโทรศัพท์ก็เผลอวางรูป...

เมื่อคนข่าวขึ้นแล้ว โทรขวัญก็ไปโทรศัพท์บอกกับแม่แก้ว โกลน ความจริงก็ขึ้นว่าเรื่องขึ้นนี้มาจากอะไร นางอวยวิงเลยเล่าให้ฟังว่า “นายเพทายก็เขาติด

บุทกวัยวิชัย

ไปชีวิต อื่นก็ไป ทำไมเรทำไม่ได้
คนสูง ๆ ทำ ๆ คางง ๆ คนนั้นแหละ
พอฉัน ชักตัวถูกก็วิ่งไล่ให้มันไปหมก
นายแพทย์ ก็เลยขอ ร้องให้รีบจ้บ แล้ว
และไม่ให้อะไรไประยาคอนอื่น แล้ว
เขาก็เลยวิ่งว่าช่วยวิ่งเดินให้เคมีก็...
เออ... คุณอย่าเพิ่งเอาไปลง ข้างบน
ให้เขาช่วยเสร็จเสียก่อน คุณลงให้
เคมีที่เลย” นางอรทัยกล่าวในที่สุด
พร้อมนั้น นักให้เรียก เหล่าแม่ คำน่า
สอตามปากคำด้วย.

ระหว่างนางอรทัย ถูกฝังแม่ค้าหาย
ร่วมฝังลอยขึ้น นายแพทย์ อมาตย์กุล
ส.ส. พระนคร ใ้ระพุทธกิจระพุทธ
เมธีจึงขึ้นช่วยอยู่ เพราะเป็น การพูด
กันคนละทิศทางแล้ว คุณ ๆ ผู้ชาย
คนใดอยากทราบ ให้แน่นอน ก็มี อยู่
เกี่ยวเท่านั้นคือ ร้องขอให้ส่งฝ่ายให้ ไป
ขึ้นบันทึกทางสนามหลวงต่อหน้าประ
ชาชนที่แล้วก็ แล้วยังไม่ได้หยุดสา
ยาลเสียก่อนนะครับ สำหรับเรื่อง
ความโหดร้ายก็ถูกใจให้อยู่ตลอด!
“เดี๋ยวนะ”

คดีได้ดังใจหวัง

คนเราเมื่อคราวจะถึงชาติ แล้ว
ก็ยังไป ๆ ที่ มีโรค แม้จะมีใคร
พยายามช่วยไว้อย่างไรก็ไม่พ้น ถ้า
พูดถึงความตายแล้วคนเราจะต้องพากัน
ตายวันยังค่ำ บางคนก็ตายอย่างคน
ตายร้าย ถ้าไม่ตายอย่างคนดีก็ตาย
และยิ่งกว่านั้นถ้าไม่ตาย เองหรือมีคนทำ
ให้ตายแล้วก็ทำให้ตัวตายเอง คือฆ่าตัว
ตายเสียเองเป็นเหตุเรื่องหมกศพ ซึ่ง
แยกแยะได้หลายสาเหตุทีเดียว ที่คนที่
คิดตายเอง

เมื่อพูดถึงความตาย แล้วก็เลย
พูดต่อไปเสียดีกว่า คนตายนั้น
มีวิญญูชน(ภูตผี) ตายเป็น(ภูตผี)
นักตายด้วยกันทั้งนั้น แต่ก่อนจะตาย
ทำอะไรบ้าง ความดี หรือความ
ก่อนจะตายถ้าคนเราลงใจทำ

ความดี ไว้แล้ว เช่นที่ แน่นนอนเหลือเกิน
ว่า ชื่อเสียงเกียรติคุณจะถูกสรรเสริญ
เชยช้อยไม่มีวันสิ้นสุด ทุกคนก็อยาก
หลังทำงะพวกนั้นเสียมาก ที่คน ๆ
มีมาตายไปเสียรวดเร็ว แต่ถ้าคน
ตายนั้นก่อนตายสร้างบุญกรรมไว้มาก
ความชั่วช้ามีเท่าไร ก็เป็น ของเขาเสีย
หมกนั้นนอนที่สุก เมื่อตายแล้วย่อม
จะมีแต่ เสียสละไป แสงไม่ ให้ ไปผูก ไป
เกิดเอาที่เขี้ยวเม่นทำนองที่ว่า “ทำไม
รับตายช้านักเล่า” และ “ตายเสียได้ก็
ดีแน่นอนจะได้สุขขึ้น” ดังนั้นใคร ๆ
ก็ตาม ก่อนจะตายละก็ขออย่าลืม
ประพฤติดีเป็นคนดี อย่าเป็นนักแค้น
สังคม อย่าก่อโยยโง่งมอย่างนั้น
แหละ! สร้างความเดือดร้อนแก่ประชา
ชนทั้งหมดทั้งมวล เพราะตายแล้วก็
เอาไปด้วยไม่ได้ แม้แต่สภากาแฟ
ก็เลย หรือ ผ่าหัว เพียง เท่ากระแยะมือ
อย่างบางคนก็ตายไปแล้ว

ดังที่ว่ามาแล้ว คนเราเห็นความ
ตายไปไม่พ้น เมื่อคราวถึงชาติ
และการตายนั้นก็มีหลายอย่างตาย
ตายดี ตายร้ายตายเขิน ถูกทำให้
ตาย ตายเองโดยไม่มีใครทำและตาย
โดยทำให้ใครตายเอง ตายอย่างชีวิต
ของคนที่ ช่างเกิดง่าย โง่งมเสียเหลือ
เกิน การตายอย่างนี้มีใช้ว่าตายแต่
เพราะเหตุหนึ่งแล้ว แม้คนแก่แล้วก็
ยังปรารถนาจะตายอย่างนี้ก็มี แต่การ
ตายแบบนี้จริงแล้วไม่ใช่ตายเอง ถูก
ผู้ทำให้ตายแล้ว กลับมี การกล่าวกลย
เล่ห์หลาวว่าคน ว่าคำของเสียก็มี ทำ
ให้อุญญตพอก ถ้าเรื่องจริงไป
เลย ๆ ก็ไม่เหลืออะไรเป็นเพราะผู้
อิจฉาผลทำให้ตายแล้ว เรื่องจริง
เรื่องทำนองนี้เคยมีมาแล้วเสียด้วย.

นางก้อยเชย แซ่แต้ ภูมิจังหวัด
๔๗ ปี ซึ่งเป็นขลุ่ยมีใช้บ่อย เป็น
รายหนึ่งที่ทำให้ชื่อของตัวเอง นาง
ทันโลกอันดีสนับไป เพราะความ

กลักคัมเป็นเหตุให้นางเลือกทางตาย
อย่างนี้ ที่ที่นางจะมีลูกน้อยอยู่ใน
อ้อมอกถึง ๓ คน แต่ภรรยาซึ่งนางวัย
ทั้งนี้ ไม่รู้ว่ามีใครตายแล้วลูกทั้งสาม
จะเป็นอย่างไรต่อไป
เมื่อคดีสิ้นสุดแล้ว ในศาล
ไปถึงถ้าแม่ค้าไว้พระยา อันโหล่เขียว
สพานพทุทที่ผู้ลี้แล้ว ถ้ายันขึ้นราว
สพานพระโขนงผลึกเขียว ลุงกระแสร
นำ อันเขียวกรากเบื้องล่าง ถึง มรณา
ถึงนัก ถึงนั้นคำว่าที่ ๑๕ กรกฎาคม
ศกนี้ นางได้บอกให้ลูกทั้งสามอยู่เล่า
บ้านให้ลูกคนโตอายุ ๑๒ ขวบ คุณ
น้อง ๆ ๒ ที่ บอกให้ลูกสาวออกไป
ธุระนอกบ้านสักหน่อย และบอกคน
อื่น ๆ ว่าจะไปฝึกวิทยากรโยธาใน
ตัว จึงออกจากบ้านของนางเลขที่ ๑๕๕
ซอยนาคนาวง ยศสี่ นังสามต่อไป
เอื่อย ๆ จนถึงสพานพทุทที่ฟ้า

ตลอดทาง ที่นั่งรถสามล้อไปนั้น
นางระคิด อะไรของนางเรื่อยเปื่อยไป
อย่าง ไม่มีใครได้โดนนอกจากตัวของ
นางเองจนรถสามล้ออุ้ยเข้าสู่อู่เสนา
พทุท สารพัดสิ่งของขึ้นไปบนสพาน
ตัวโง่ง แต่ยังไม่ทันนางได้บอกให้
รถหยุดแค่นั้น แล้วก็มี ขึ้นไปบนสพาน
บอกให้รถสามล้อไปให้ จากบะระ
รถคันใหม่กลัของ สารพัดสามล้อ
“บุญ” เกิดส่งสัจจนมาว่านางมาทำ
ไมคนเขียว มีลูก ๆ แล้วจะมีภักถ
เล่นก็สัพพิด คนขึ้นแล้วจึงแยกตาม
ไปต่าง ๆ ว่านางจะทำอะไร

ที่ปรากฏแต่จาก สารพัดบุญคือ
นางเลยด้วยใจแล้วสารพัด ทั้งไม่มี
ใครเดินผ่านมายังขึ้นไปบนสพาน
โขนพทุทที่ผู้ลี้แล้วแม่ค้าอย่างรวกเร็วเกิน
กว่าสารพัดบุญระกระโตะเข้าช่วยไว้ทัน
สารพัดบุญ ก็ไม่ใคร่จะถึงหลังเรียกให้
คนเรือช่วยขึ้นนางจึงร้องบอกมาไว้
อย่างหวุดหวิด เมื่อพายุพัดแล้ว
สารพัดพางกลย คนไหนในคืนนี้
นั้น

แต่นั้นแหละคนเรานี้ต้องกลัว
ระบาภิระช่วยขึ้นไว้ก็ไม่รอด นาง

ก้อยเชย แซ่แต้ ที่มานอนคาบไผ่
ของทองเองนั้น ก็ เป็นการตายเอง
อันถึงตำรวจพลมโหฬารไชย เขต ๑
พร้อมลูกเรือจากการตำรวจไปพิสูจน์ศพ
ตามที่ใครรับแจ้งว่า ค่ายเพราะไม่มีผู้
หา แต่อย่างไรก็ตามก็ตายไปแล้ว
เหมือนที่แจ้งไว้ว่า อย่างนี้บุญทว่า
ข้างหลังของนางจะมีใครรับไหมที่สร
เสริญในความดีของนางแต่ก็กว่าอย่าง
น้อยถ้อยคำที่ไว้ก็แน่นอนเหลือเกิน
ผู้หาเข้าในคำ เช่นเดียวกับ นางในระ
แวงนั้นคงสรรเสริญในความ โออ้อ
อารีของนางเป็นแน่นอน.

เทพ เทวน์

วิชาใหม่

ศษ. ทองใบ บำรุงวงศ์ อายุ
๑๒ ปีบ้านอยู่ในตลาดไชยชัย อำ
เภอสบคูน จังหวัดลำปาง พอ
เอ่ยชื่อเด็ก คน นี้ แล้วก็ เว้น ที่จะ
กล่าวเสริมไปไว้กระบวนนักเรียน
ในโรงเรียนบวญญาวัดวิฑายล เป็น
ต้องรู้จักเขาดีที่นั่น เพราะเขา
เป็นนัก กีฬาคูวอง คนหนึ่ง ที่ชอบ
เล่นฟุตบอลเป็นที่หนึ่ง ฉะนั้น
จึงกล่าวได้ว่าหากใครที่ ไม่รู้จักเขา
แล้วคนนั้นก็ต้องนับว่าเป็นคนใหม่
ที่สุดในโรงเรียนนั่นทีเดียว.

และยังงานอีก เมื่อยี่แล้ว
นางเอง หลังจากที่เขา สอบ ได้ ชั้นประ
ถม ๔ แล้วจึงไปเล่นลูกปัดกรวดว่า
เขา ได้รางวัล เกียรติ ประ วิ วิ ในการ
เวียนไม้ในสนาม เป็นนักกีฬาของ
เขาเหมือนเด็ก โขยสก็เด็กทั้งนั้นและได้
เปอร์เซ็นต์ถึง ๕๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ ซึ่ง
นับว่าเป็นเปอร์เซ็นต์ที่ไม่ใคร่พบ
อีกเหมือนกัน

แต่ทว่า ศษ. ทองใบ. เป็นคนอา
ภัพางสงสารที่ถือเรื่องกีฬาเมื่อก่อน
ข้างระบาภิระอยู่สักหน่อย พอสอบได้
แล้ว พ่อแม่จึงให้ ออกจากโรงเรียนมา
ช่วยทำ การค้าขายอยู่บ้านพักหนึ่ง
และหวังจะให้ลูกเรียนอีกต่อไป แต่คน
การรับเข้าวิทยากระเรียนต่อ ของลูก

จนกระทั่ง เมื่อวัน ๑๐ เดือน
นี้เวลาประมาณ ๑๑.๒๐ น. ร.ท.อ.
เผ่า เกษมวัน ประจําสถานีตำรวจ
ภูธร อำเภอสุโขทัยปํ้ากั้กับแ้จ้
จากนายเม้งกี แซ่เดิม ยู่ห้องแถว
เลขที่ ๔๔ ใกล้ตลาดโชคชะวาว
ที่ตำบลสองล้อของเขารอก โฉนหน้า
บ้านโศบายโอบายาลักลอบ แ้จ้ราคา
ที่อ่านใกล้ ๕๒๒๕ ร.ท.เผ่าจึงสั่ง
ให้ ส.ท.อ. เสถียร เกียรติสมิทธิ์
ส.ท.ท. เทือก ห่อนแก้วบุตร ส.ท.ท.
โอ ชัยวงศ์ ส.ท.ท. สวัสดิ์ นาส์
และพลฯ ชัย คณโฑทอง เข้าหน้า
สาย ตรวจออก ทักถามติดตามหา
ลักลอบทันที จนกระทั่งถึงบ้าน
ทุ่งของนายเม้งกีที่ถนนที่ทางกำลัง
ราชการตรวจตามสำมอญผู้พักแ้
มีหลายเหตุตรงตามที่ได้แ้แ้แ้แ้
จึงได้ทำการจับกุมตัวที่แ้แ้แ้แ้
ก่อนจึงทราบว่ามีลักลอบ กษ.ทอง
โอบายาลักลอบจากนักที่เข้าใน
ลักลอบได้เสียแล้ว แ้แ้แ้แ้แ้
มี ทองโอบายาลักลอบ ในความ
อย่างน่าขัน ความนี้ แ้แ้แ้แ้
ฝากถึงนายเม้งกีบอกกับว่า แ้แ้
เอ๊ย. งเอาอย่างแ้แ้แ้แ้แ้แ้
มาห้จะเป็นคนดี แต่เมื่อไม่มีว
ระให้เรียนแล้วว้า จึงไ้บอกแ้แ้
เลย”

แต่ในครั้งนั้น โอโตได้สืบพบ
เศษผงไปว่า โอโตะในขณะที่กำลัง
คุมตัวระเซาหึงพิจารณาอีก เมื่อเดิน
ผ่านห้องว่าศาลได้พบเจ้าช้อยไขว่ขว้าง
ขณะเบียดกันก็ว่าถูกระคาย สักครู่
ก็ลืบลืมจากที่โอโตะไปปรากฏเห็นตามเท้า—
รวไปอย่าเงยขึ้น... แต่... อย่า
ควักไม้ยิงถูกระคาย ซึ่งตรงแรกเข้า
ไว้ว่าเมื่อขยับ กลัดกลืนเข้าเป็นร่อง
เพื่อหุ้มเข้าปลายแหลมยาวถึง ๖ นิ้ว มัน
ถูกระคายออกอย่างรวเร็ว โอโต
กระชกไว้ในมือด้วยทั้งทำเขาเห็นเอา
ชาย จะด่าว่าทรมานผู้ประทกโอโตะ
ก็ด้วยโอโตะสนับ ฟุ้งคว่าเขาคว่ำตัวม้วย
คัมเมียบสาวถูกระคายเข้าไปไว้ใน อ้อม
อก พลางลืบลืมของตัวระเซาออกทันที
มีก็ให้ภักถิณ้อยขึ้นแนบ ซู่ส่าเท้า
รวค้ำกรวด “อย่าเซียมาระเบียดมือ
จากนั้นเขาพาเมียสาวหลบเข้าห้อง ซู่
เสียงกร่ำว่า “อย่าก็คนอกใจ ม่ายน
ตระกูล” พร้อมกับให้ช้อยจกักร้อย
ค้อมมือค้มตลอดเวลา เจ้าหนักที่ตัว
แล้วก็คืนคนให้พวก เกล็ดกัถม อยู่
เป็นเวลหลายชั่วโมง โอโต จึงบ่นขม
บ่นถึง เจ้าช้อยซึ่งลง

“ 4274 ”

สลากกินแบ่งเพื่อถือหุ้นการไฟฟ้านครไชยศรี

ฉบับละ ๑๕๐ บาท

รางวัลที่หนึ่งเงิน ๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท

นอกจากจะมีโชคถูกรางวัลเป็นเงินล้าน ผู้ซื้อยังมีสิทธิ์ถือหุ้นบริษัทการไฟฟ้าซึ่งรัฐบาลรับรองแล้ว

มีมูลค่าหุ้นละ ๑๐๐ บาท ในตลาดที่ซื้อไว้ทุก ๆ ฉบับ

กำหนดออกจำหน่ายในเดือนกรกฎาคม ๒๔๙๙ และกำหนดออกรางวัล

ในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๔๙๙

รายการเงินรางวัล

รางวัลที่	จำนวน	รางวัล	รวมเงิน
๑	๑	๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท	๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
๒	๕	๑,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท	๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
๓	๑๐	๕๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท	๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
๔	๒๕	๒๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท	๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
๕	๕๐	๑๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท	๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
เลขท้าย ๓ ตัวหมุนครั้งแรก ๒,๐๐๐ รางวัล ๆ ละ		๕,๐๐๐.๐๐ บาท	๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
เลขท้าย ๓ ตัวหมุนครั้งที่สอง ๒,๐๐๐ รางวัล ๆ ละ		๕,๐๐๐.๐๐ บาท	๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
เลขท้าย ๒ ตัวหมุนครั้งแรก ๒๐,๐๐๐ รางวัล ๆ ละ		๑,๐๐๐.๐๐ บาท	๒๐,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
รวม ๒๕,๐๕๑ รางวัล			๖๑,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท

สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล

ชี้ฝั่ง

คาลิจีลิด

CALIGESIC

ได้ผลรวดเร็ว
ในการระงับคัน

ใช้ทาแก้คัน ลมพิษ เมล่งกั๊ด
ต่อข ผิวหนังเป็นผื่นคันในฤดูร้อน
ผิวหนังถลอก หรืออักเสบ ผิว
เก๋รียมด้วยถูกแดด ถูกใบไม้ที่
เป็นพิษ อาการคันที่ทวาร ฯลฯ

SHARP
& DOHME

คาลิจีลิด เป็นครีมมีกลิ่นหอม เปรอะเป็นเนื้อสีนํ้าที่ลอกออกได้โดยง่าย ไม่เป็น
อันตรายแก่ผิวหนังแม้ในที่ๆอ่อนนุ่ม ใช้ได้โดยปลอดภัยสำหรับทารก.

การบรรจุ หลอดละ 1½ ออนซ์ และ 1 ออนซ์

ผลิตโดย บริษัท ซาร์ฟ แอนด์ โดม อเมริกา และอังกฤษ

มีจำหน่ายตามร้านขายยาทั่วไป.

บริษัท บี.แอล.เอ็ม. เทร์ดดิ้ง จำกัด ผู้แทนจำหน่าย
สี่แยกวัดตึก พระนคร โทร. 21361-20751